

si haberet verā potētiā generandi ignē. **A**t ista videt esse incertio. b. Aug. li. iiij. ptra. **D**aximinū. ca. xxiij. vbi ait. Absit vt ideo pater potētiō sit filio. quia creatorē. s. filius genuit pater. filius autem nō genuit creatorē. nō em̄ nō potuit. sed nō oportuit. **A**ū igitur logice loquēdo due negatōes faciāt vnā affirmatiōne. oportet q̄ exponat. Non em̄ nō potuit. id est potētiā generādi habuit. sed nō optuit. qz talis potētia i paterno supposito actū sibi totaliter coequatū habuit. **U**n sicut i patre ppter hoc nō desit potētia generādi. qz nō pot aliu filiu generare q̄ illum vnigenitū quē ab eterno genuit. sic nō bñ arguit filium nō habere potētiā generatiuā. quia aliu filium nō generat. **S**ūt etiam quidaz alij qui dicūt potētiā generādi nō pertinere ad omnipotētiā. **A**d cui⁹ declaratiōe pmittūt quaidaz supposēs. **Q**uarū prima est q̄ cū in deo non sit passiuā potētia. ideo omnipotētia est potētia actiuā. **S**ecūda est q̄ obiectū actiue potētie ē ens possibile. non tñ possibile tale qd̄ op ponit simplr̄ ipossibili. qz sic qlibet diuina psona ē ens possibile. qz etiā psonā patris nō est impossibile esse. tñ nō p̄ esse termin⁹ actiue potētie. q̄ obiectū actiue potētie erit possibile qd̄ opponit ei quod est formaliter necesse. cū igitur qlibet diuina psona sit formaliter necesse esse. patz q̄ omnipotētia nō potest esse respectu alicui⁹ diuine psonē ad intra. **E**t quibus etiā am patz q̄ potētia generādi nō p̄tinet ad omnipotētiā. cū sit respectu diuine psonē. t̄ q̄ filius omnipotēs quis nō possit generare. **E**t q̄ oēs tres diuine psonē sint eque oipotētes t̄ intensiue t̄ extensiue. **A**t illud probāt quidam alij sic. **O**mnipotētia est potētia nō ad esse sed ad agere. vn̄ aliquis dicit oipotētes. nō quia potest esse oīa. sed quia pot̄ agere omnia. cū ergo generare i diuisiue potētia generādi sit idē qd̄ esse patrē. id nō p̄tinet ad oipotētiā. t̄ ideo sicut nō arguit impotētiā in filio q̄ nō potest esse pater. sic non arguit impotētiā in eo q̄ nō pot̄ generare. **P**otētia actiuā est principiū transmutādi alterum fm̄ q̄ alterz. sed potētia generatiua i diuini nō trāsmutat alterum fm̄ q̄ alterz. quia terminus generatiōis puta diuina eētia nō ē alterz a generāte. etiā filius qui est termin⁹ totalis ipsius generatiōis nō est alterz vl̄ aliud a patre. **S**ed illud nō videt esse psonum dicitur sanctorz. quia Aug. de fide ad Petrū expresse dicit. q̄ pater non esset omnipotēs. si nō posset producere filium seu equalē creato

Scotus.

Alij ad id

Contra sco

rem. **E**t quo ego arguo sic. **I**llud necessario cadit sub oipotētia ad cui⁹ negatōem negatur oipotētia. **S**ed vt patet i p̄dicta auctoritate Aug. ad negatōem potētie generādi i patre sequit negatio oipotētie. q̄ ex eadem aucte p̄z q̄ oipotētia nō solū est ad extra actiuā sed etiā ad intra i diuisiue p̄ductiuā. **P**atz etiā q̄ nō solū oipotētia ē respectu possibil' vt distīguūt extra formaliter necesse. verū etiā vt distīguūt i omne illud qd̄ nō est impossibile. vn̄ quis patrē esse nō sit impossibile. p̄ez tñ p̄ductū esse ē simplr̄ impossibile. qz tūc p̄r nō esset p̄r. qd̄ implicat i dictōem. **S**i ex h̄ q̄ potētia passiuā nō est i diuisiue sufficiētē arguitur omnipotētiā que est in diuisiue esse potētia actiuā. tūc eodē mō sequit potētiā generādi i diuisiue esse potētiā actiuā. qd̄ est extra te t̄ sūdamētū tuū. **A**t p̄ hoc p̄z ad illā primā ductōem quā facit p̄m⁹ doctor. **A**d secūdū p̄z ex h̄is q̄ dixi i terciā conclusiōe. vbi p̄bauit q̄ potētia generatiua est vere p̄ductiuā. **A**d terciū p̄z q̄ p̄ h̄is p̄ illa verba describit potētiā actiuā prout rep̄tū i istis rebz materialibus. vbi producēs t̄ productū differit p̄ naturas absolutas. **N**ō em̄ vidit Aristot. hāc ineffabilē generatōem. in qua generās t̄ genitū totalr̄ p̄ueniūt i absoluto. et t̄mōdo d̄nt̄ relatiue. **E**t nā possemus dicere filiu esse alterz a patre nō neutraliter s̄ masculine. nec essentialiter sed suppositaliter.

Solutio Ad 1 Ad 2 Ad 3

Ex predictis etiam

Alij res articuli.

apparet qd̄ sit dicēdū q̄tū ad alios tres articulos q̄ois. **A**d argumētū p̄ncipale negotio minorē. **A**d p̄batōz dicēdū q̄ nō ē bona p̄na nō p̄t generare. q̄ nō h̄z potētiā generādi. etiam in creaturis. puta i specie humana. quis aliquid habet potētiā generādi. si tñ sibi deficeret aliqd̄ instrumentū necessario requisitum ad actū generatiōis hūane. ipse sic h̄ret potētiā generādi q̄ tñ nō posset generare. sic qz filius h̄z potētiā generādi nō sub respectu p̄posito ad actū generationis. imo sub opposito ipse nō pot̄ generare.

Ad argumētū p̄ncipale.

Distinctio vicesima prima.

Notatur que h̄thorē. **D**ic̄ m̄ḡ ostēdit ex p̄dictis quādam difficultatē. qz em̄ dicitur q̄ p̄cedētibz. q̄ vna sola p̄sona nō ē minor

Marginal notes in the right margin, including a large initial 'U' and various smaller initials and text fragments. Some legible fragments include 'U' and 'Solutio'.

q̄s oēs tres p̄sone. iō inq̄rit hic mgr̄ vtz dictō
 exclusiua possit p̄dicari de aliq̄ termino i diuis
 Et diuidit̄ i duas p̄tes. qz p̄mo mgr̄ mouet
 circa h̄ plures q̄ōes. Secdo dat̄ q̄ndā regulā
 obseruādā circa h̄mōi locutiōes. ibi. Verūm̄
 vt ait aug. Prima i tres fm̄ q̄ circa istā mate
 riā mouet tres q̄ōes. Secda ibi. Post h̄ q̄rit.
 Tercia ibi. Sed itez querit̄ r̄. Circa istā
 distinctiōem quero.

Utrū hec sit vera. solus p̄r ē r̄. Et
 videt̄ q̄ sic. qz si nō. hoc eēt p̄tāto. qz
 excluderet filiū. sed h̄ nō facit. qz fm̄
 Aug. i. de tri. ca. viij. solus additū patri nō ex
 cludit filiū. In r̄trariū videt̄ eē Aug. vi.
 de tri. ca. r̄. vbi ait patrē esse r̄ū. sed nō eē solū
 r̄ū. Quia dictio exclusiua addita alicui
 termino. vplurimū videt̄ excludere ab h̄mōi
 termino omne illud qd̄ nō est de p̄ncipali seu
 p̄mario suo r̄ceptu. r̄ qz mgr̄ h̄ac materiā de
 dictionibus exclusiuis intro duxit i hac. xxi.
 dis. p̄pter p̄sonas diuisas q̄ relatiue d̄nt. iō p̄
 mo vidēdū ē vtz vnū relatiū sit de p̄ncipali
 r̄ceptu seu de p̄mario intellectu alteri. Se
 cundo vtz dictio exclusiua addita vni relati
 uo excludat aliud. Tercio illud qd̄ q̄rit.
 Quarto vtz hec sit vera. sol̄ r̄ū ē r̄ū.

Articls 1 Deprimo sunt opi

nōes repugnātes. teneo me t̄m cū illa q̄ dicit
 q̄ vnū relatiū nō sit de p̄mario r̄ceptu al
 terius sed de cointellectu seu r̄notato r̄ceptu
 alteri. qz sicut dicit doctor noster r̄ bñ. q̄ncū
 qz aliq̄ sic h̄nt q̄ vnū est de p̄ncipali r̄ceptu
 alteri. si vnū imediate p̄fert cū altero. tūc cō
 mittit̄ nugatio. vt p̄z cū dicit h̄o aial. h̄ cū dz
 p̄r filij v̄l duplū dimidiū. r̄ sic d̄ alijs relatiuis
 nō omittit̄ aliqua nugatio. ḡ r̄. illud
 qd̄ ab aliquo ē cēntial̄ distinctū. vel saltē nō
 intrinsece spectat ad suā cēntiā. h̄ nō ē de prima
 riō suo intellectu. sed vnū relatiū ad minus
 i creaturis est ab altero cēntialiter distinctū.
 ḡ r̄. P̄ natura oppositorū nō patit̄ q̄ vnū
 oppositorū sit de p̄ncipali r̄ceptu alteri. sed
 duo correlatiua vere sūt opposita. ḡ r̄. Sz
 qd̄ā antiqui tenuerūt oppositū. r̄ p̄t opinio
 eoz p̄bari. P̄rio sic. Illa q̄ sūt simul natu
 rali intelligētia. videt̄ q̄ qd̄libet illoz sit de p̄n
 cipali intellectu alteri. h̄ relatiua sunt h̄mōi
 vt p̄z i p̄dicamētis. ḡ r̄. illud qd̄ sic se
 h̄z ad alterū q̄ ipm̄ nullo r̄ceptu p̄t cōcipi
 sine illo. videt̄ q̄ illud sit de p̄ncipali suo cō
 ceptu. da oppositū. tūc saltē fm̄ illū p̄nci

palē r̄ceptū illud possit ab illo p̄scindi r̄ con
 cipi sine eo. sed vnū relatiū nullo mō potest
 r̄cipi sine termino qui est suū correlatiū. er
 go r̄. **P̄** cui r̄ceptus minus p̄t p̄scindi
 ab aliq̄ qz r̄cept̄ speciei a d̄ria p̄pna. hoc ne
 cessario requirit̄ illud i suo p̄ncipali r̄ceptu. illa
 pater. qz sp̄s i suo p̄ncipali cōceptu requirit̄
 d̄ritiā cū sit p̄s sue diffinitōis. sed relatiū r̄
 respectu sui correlatiui est h̄mōi. ḡ r̄. p̄batio
 assumpt̄. qz hec sp̄s h̄o p̄t r̄cipi vt est aial
 non r̄cipiēdo rationale. sed vnū relatiū nul
 lo r̄ceptu est r̄ceptibile sine altero. ergo r̄. **P̄**
 illud cui r̄ncipal̄ r̄ceptus eēt ad aliud. il
 lud i suo p̄ncipali r̄ceptu req̄rit aliud. r̄ p̄ cō
 seq̄ns illud nō ē de suo cointellectu h̄z de suo p̄n
 cipali intellectu. sed oē vez relatiū r̄ h̄mōi.
 qz suū eē est ad aliud se h̄re. vt p̄z i p̄dicamē
 tis. **P̄** iste p̄ncipalis r̄cept̄ aut ē relatiū.
 aut absolut̄. Si relatiū. tūc neciō terminat̄
 ad aliud. Si absolut̄. h̄ eēt r̄ naturā relati
 ui. qz cū i r̄ceptu p̄ncipali res q̄si diffinitive
 r̄ form̄alr̄ exp̄mas. ḡ cuiuscūq̄ rei p̄ncipal̄ cō
 cept̄ ē absolut̄ ipsa neciō erit absoluta. et sic
 relatiū nō eēt relatiū. qd̄ est d̄dictio Sz
 istis nō obstātibz teneo cū doctore n̄ro vt p̄
 us. Aduertēdū est t̄m q̄ r̄ōnes quas hic p̄seri
 psi ex falsa imaginatione p̄cedūt. videt̄ em̄
 p̄cedere q̄ r̄ceptus p̄ncipalis r̄ r̄cept̄ sedari
 us qui dicit̄ r̄notatus siue cointellectus sint
 duo r̄ceptus distincti distinctis r̄pibus elu
 citi. r̄ illud nō est vez saltē in p̄posito puta lo
 quēdo de relatiuis. qz vno simplici actu h̄ in
 telligit̄ pater attingit̄ etiā cognitīue ipse filiū.
 p̄r t̄m r̄cipit̄ p̄ncipaliter. qz intelligit̄ i recto.
 filius aut̄ sedario siue ex r̄notato. qz r̄cipit̄ i
 obliquo. r̄ p̄ modū extremi terminātis tendē
 tiam r̄ lationē illius qd̄ est i recto r̄ceptū siue
 p̄ncipaliter intellectū. puta p̄ris. Propter qd̄
 quis obiectīue distinguat̄ penes p̄ncipale et
 sedariū. eo q̄ p̄orūc q̄n intelligunt̄ vnuz p̄ se
 directe r̄ in recto intellectu obijciat̄. alterum
 aut̄ vt d̄ixi terminatiue r̄ in obliquo. h̄o ta
 mē duobus obiectīue r̄sideratis. ex p̄te no
 stri intellect̄ subiectīue vnic̄ act̄ intelligēdi
 cor̄ndet. **P̄** hoc m̄deo ad r̄ōes. **Ad p̄**
 mū nego maiorē. nisi sic sint simul q̄ vnū nō
 possit r̄cipi in recto nisi r̄ alterz in recto r̄cipi
 atur. sic p̄fectenō p̄t r̄cipi h̄o nisi r̄onale i re
 cto r̄cipiat̄. **Ad** scdm̄ p̄z p̄ idē. qz quis ip̄z
 correlatiū nō r̄cipiat̄ distincto r̄ceptu sbiecti
 ue. r̄cipit̄ t̄m alt̄ obiectīue qz i obliq̄. r̄ illud
 sufficit ad h̄ q̄ dicit̄ r̄cipi sedario **Ad** iij.
 d̄m. nego minorē. ad p̄batōz dico q̄ euz h̄o

3

4

5

Cōtra opi
monē.

Solutio
Ad 1

Ad 2

Ad 3

p 3

Ex predictis etiam
De motu que

Deipit vt aial ille nō ē cept^o speciei sed ē cept^o pr^o generis. 7 qz cept^o generis abstrahit a suis dñijs diuisiuis. vt ptz. ij. meth. iō n̄ miz si hō vt aial cept^o sine rōnali. qzuis vt sic n̄ possit cepti sine sensibili. qd ē dñicia pstituti ua respectu aialis. **Ad 4** **Ad. ij.** ddm ad maiore q illud reqrit illud aliud terminatiue 7 obliq. 7 p dñis nō reqrit ipm tāqz pncipalr ceptuz obiectiue sed solū sedane. qzuis vtūqz cepti atur eodē ceptu subiectiue. puta eodē idisti cto actu itelligēdi. **Ad 5** **Ad. v.** dicēdū q ille pncipalis cept^o est relatiuus. 7 terminat ad aliud modo quo iā dixi.

Articulus 2 **Quantuz ad secundū**

du pncipale. vtz dictio exclusiua addita vni relatiuoz excludat aliud. dicēdū q dictio exclusiua addita vni relatiuoz excludit alterz. qz qzuis dictio exclusiua nō excludat a tmio cui addit illud qd est de suo ceptu pncipali. excludit tm̄ oē illud qd ē de ceptu sedario. sz sic iā patuit vni relatiuū nō ē de ceptu pncipali alterz. sz tm̄ oē sedario. iō zc. maior pz p phm. i. phicoz. vbi vtra pmenidē 7 mellis sum ait qzū ad primā pte maioris. **Si** illud qd vere est eēt solū homo adhuc necesse est eē animal bipes. **Quārum** ad scdam partes ait **Nō** em̄ amplius pncipiū est si vnū solum. **At** subdit ratiōē. **Pncipiū** em̄ cuiusdam aut quorūdam est. **Et** quo apparet q dictio exclusiua addita vni relatiuoz excludit alterz. 7 p consequēs excludit seipm. sicut addita pncipio excludit pncipiātū. quo exclusio negat 7 excludit etiā ipm pncipiū. qz vnuz relatiuoz nō pōt manere exclusio reliquo. posita em̄ se ponūt. 7 precepta se perimūt. vt dicat i pdicamentis. **Et** quo etiā apparet q per additionē dictionis exclusiue ad vnū relatiuoz ptingit manifesta implicatō 7 tradictionis. qz relatiuū ad affirmationē sui ponit. 7 ad exclusionē sui correlatiuū tollitur 7 negat.

Ad 2 **Ad. l.** elencoz dicit. **Solus** idē est quod nō cum alio. **Et** hoc idē habet in topicis **Aristo** telis. **Sed** i creaturis vnū relatiue oppositō rū est aliud ab altero. 7 etiā in diuinis pater est alius a filio. ergo solus vlt alia p̄similis dictio exclusiua addita vni excludit aliud. **Sed** est quedā opinio que simpliciter tenet oppositū huius. **Rationes** illorū sunt ille. quia dictio exclusiua solummō illa excludit ab inuicē que ab inuicem p̄nt i essendo se pari. sed vnū relatiuoz nō potest separi ab

Contraria opinio

altero nec i essendo nec i itelligēdo. **Ad 3** **Ad. ma** 2 ior est dñexio inter duo relatiua q̄ inter totū integrale 7 suam partē. quia relatiua posita se ponūt 7 precepta se perimūt. sed dictio exclusiua addita huiusmodi toti nō excludit partem. **Non** em̄ sequit. **Sola** domus est. ergo paries nō est. immo affirmatiue potest inferri. ergo paries est. **Ad 4** **Ad. si** solus pater ē. pater est. si pater est filius est. ergo si solus pater est filius est. 7 psequēs nō excludit. **Ad 5** **Ad. illud** quod est de intellectu alicui^o nō excluditur p additionē dictōis exclusiue ab ipō. **Nō** em̄ sequit. solus homo est. g animal non est. qz animal est de intellectu homis. sed vnū relatiuoz est de intellectu alterius. **Sed** illa nō excludit 7 omnis opinio tenet oppositū ergo. **Ad 1** **Ad. primū** dicēdū q maior ē falsa vt patuit i precedētibz. **Ad 2** **Ad. qz** maior nō est vera p̄siderādo pstitūtōz rei. qz ps integralis spectat ad constitutōem totius. vnū aut relatiuoz nō spectat ad pstitutōnē alteri^o. **Ad 3** **Ad. tertiū** dicēdū q p̄ma p̄na q assumitur p maiore potest negari. quia dictio exclusiua addita vni relatiuoz sapit naturā di. tōis dūtra hētis. sicut igit nō sequit. hō mortuus est. g homo est. sic nō sequit. solus pater est. g pater ē. 7 illa videt eē exp̄ssa in tētio **Aristo**. i. phicoz. cū ait. **Nō** em̄ amplius pncipiū est si vnū solum. **Ad 4** **Ad. q̄rtū** ddm q maior est vera si est de suo pncipali intellectu. sic aut vt patuit nō est vnū relatiuū de intellectu alterius. g nō valet quod dicit.

Quantuz ad terciū

pncipale. vtz hec sit vera. solus p̄r ē de^o. dicēdū q hec ppositio. solus p̄r ē deus ē negāda. qz cū dictio exclusiua addita vni relatiuorū excludat alterz. ergo si illa est vera. sequerēt q filius nō esset deus. **Ad 1** **Ad. si** dicit. **Augul.** qn qz cedit illā. solus pater est imortalis. **Ad 2** **Ad. dicēdū** q qz patri appropriat virt^o 7 potētia sicut filio sapia. ideo sicut ratione appropriati omis dicit i psona filij. **Syz** celi circūm̄ sola. sic qz immortalitas attestat stuti seu potētie ideo appropriate cōcedit illa. solus p̄r habet immortalitatē. p hoc em̄ nō excludit alie diuine psona a p̄tizio pdicati. sz tm̄ modo excludunt ab appropriatōe ei^o. **Ad 3** **Ad. tm̄** sciēdū. qz si in ppositōe predicta ly solus nō tenet exclusiue sed p̄cisiue. tūc ppositio ē vera. **Est** em̄ sensus q illud diuinū suppositū qd in eē psonali p solā paternitatē cōstitutū est deus.

Solutio

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Articulus 3

Instantia Solutio

Nota bñe

[Marginal notes on the right page, including 'Quia quod artu' and other commentary.]

Sic enim non excludunt alie diuine persone a co-
sortio illius predicati quod est deus. sed immo
do pscandit forma subiecti.

Articulus 4

Quartum ad quartum

principale. vtz hec ppō. solus deus est deus. sit cedenda. dico qd hec ppō. solus deus est deus. vel sola trinitas est deus. est absolute pcedēda. qz p talia dat intelligi qd solūmō illud qd hz naturaz diuina est deus. vel qd solūm tres persone in vna natura sunt verus deus. Ad argumentū in opōsitū principale pz p dicta i. iij. articulo.

Ad argumētū pncipale.

Distinctio vicesima secunda.

Post predicta

nobis. Postqz magis a distinctioe scda vsqz huc determinauit de diuine entie unitate. psonaz trinitate. ac diuinitis pfectōibus z pductōibus deo intrinsece cōueniētibz. In ista. xxij. dist. magis incipit tractare de nomībz ista expmētūbz. Et duo facta. qz pmo tractat de hōmōi noībz. Scdo de pprietatibz a quibz talia nota vident eē impossibilia. dist. xxvi. ibi. Nūc de pprietatibz. Pna i duaz. qz pmo magis tractat de hōmōi diuinitis noībz i generali. Scdo psequit de eis magis in spāli. dist. xxij. ibi. Predictis adijciēdū ē. Pma i duaz. qz pmo ponit duplicē ordinē circa diuina noīa. Scdo qz ad vsū talū noīminū instruit nos qdā fideli regula. ibi. Sciēdū ē qz. Pna i duaz. fm qz istoz noīm duo sūt ordies. Scda ibi. Dis adijciēdū. Nūc seqt illa ps. Sciēdū ē qz. Et diuidit i duaz qz pmo regula pmissā assignat. Scdo circa pdicta recapitulat. ibi. Acce apte docuit. Circa istā dist. qro.

Ad aliqd nom ab hoie do ipositu ppe
ueniat deo. At vtz q no. qz illi qd ē
inarrabile n possūm ppe seu pfecte
nomē iponere. s3 te e hōmōi. qz dr. vi. ppōe d
cāis. q pma cā ē sup oēs enarratōz. z deficiūt
ligue a narratōe ei. Cōtra. omē. xij. meth.
ait. q vita z scia ppe de deo dicūt. q zc. Dic
pmo vidēdū ē vtz de sit noiabil. Scdo vtz
sit noiabil plibz noībz. Tercio vtz aliqd il
loz noīm pure z ppe puat eēntie diue fm se
z n i ordie ad aliqd op. Quarto vtz noia at
tributalia d deo dicūt pper fm distinctal rōes

Articulus 1

Quintus ad primus

vtz de sit noiabil. dico q de sit noiabil. Ipe ei
scipz noiāt cū ego. iij. dixit moysi. Ego sū q sū
Pōt enā noiari a nob. qz qdā possum itelli
gere possum significare. cū voces sint note eaz
passionū q sūt i aīa. vtz. i. p. n. h. m. e. n. s. z dū
possum itelligere z fm theologos z fm phos
Quāuis aut illa pōtō nec a phis nec a gēti
libz pūrat i dubiū. tñ p pē aliqz auctes scōz
z maxie Dion. q fm p mā hōz appēntiā ab
hac pōtōe dissonare vidēt. adducā aliq d me
z rideto ad ea. Scōz cū Dio. i. d. di. no. de
ē unnoiabil a nobis. nā nihil noiām qd illa
cognitōe cogscim. s3 vt ipe ibidē vtz deducet
deū nllā cognitōe cogscim. qz ei neqz ē scis
neqz fātasma neqz opio. i. cognitō est imatiua
neqz nomē. i. simpliciu apphēsiō q format dif
finitō q p nomē itelligit. qz rō quā significat
nomē ē diffinitō. neqz fmo. i. cognitō pposi
toz q format enūciatio. neqz tact. i. cognitō
pncipioz quā tactū appellat rōe simplici z i
mediati ituit. neqz scia. i. hīc pōtōnū. P.
idē Dio. vi. d. di. no. ait. De sup oēs finitū ex
tē a nullo capē ē aut pphēsus. Terminat
rei ē diffinitō. Nūc igr rō quā significat nomē
sit diffinitō vidēt q ipz noiare n possūm
si noiaret. aut noiaret affirmatiue vel negatiue
Pna mō n p ppe noiari. qz vt dr. ij. d. age.
hierar. oēs affirmatōes d deo dicte sūt icōpa
cte. nec scdo mō. qz negatiue n expmēt qd res
sit. s3 qd res n sit. P. signi ad signū d3 ē ppo
tio. s3 nllz nomē a nob excogitabile potit do
eē ppoitōati. qz finitū ad ifinitū nllā ē ppo
tio. P. si aliqd nomē sibi pter h maxie eēt
nomē entis aut sbe. s3 h. n. g. n. aīa. nō nomē
entis. qz ait Dio. q de n ē ens s3 sup ens. n. nō
mē sbe. vtz p aug. v. d. tri. S3 illa n pcludit
qz vt sup. dist. iij. paruit. deū eē p se notū. oē
aut qd p se enorū ē aliq mō noiabile. Itē illd
de q tractat i pna scia ē hē noiabile. s3 d deo nō
solū i theologia tractat s3 etiā sepi i phia z spā
lit i metaph. g. zc. Ad oēs illas auctes dyo
z multas cōsiles qz sepi ponit dōz q p hōmōi
pba dyo. nō intēdit. nisi q hīc exntes in via
deū pfecte cogscere n possūm. n. p. p. nōs noia
re. p h tñ n intēdit negare qn ipsecte ipm pos
sim. z cogscere z noiare. z p h pz ad pma tria.
Ad. iij. dōm q iter signū z signū n o3 ē p
portōz fm adēqōz seu eqūlitatē. als ei circū
nūqz possz eē signū vni s3 sufficit q signū ipo
nat signō ab aliq ppetate q i signō existat fm
rē. z aliq mō appareat vel expumat in signo.
Ad qntuz dōm q nomē entis z esse pzo
pūllume deo cōpnt. vñ ppter h q eminetiaz

2

4

Cōtra illa

Solutio
Ad prima
tria.

Ad 4

Ad 5

pprietatis illius q hoc nomē ens z eē deo cō/ uenit nos nō apphēdim⁹. ideo ait Dyoni. q de non est ens sed sup ens. Aug. aut negat deū esse subam. prout suba est vñū de. x. pdica mētis. qz natura dīna ē sup omē pdicamētū.

Articls 2 **Quantuz ad secun**

dū. vtrū deus sit nomiabilis pluribus nomi bus. Dico q deū possum⁹ noiare pluribz noi bus. quia eo modo quo aliqd intelligimus: ipm possumus significare. sed deum cōringit nos multipliciter intelligere. ergo possumus ei diuersa noīa significatiua imponere. Mi norē pto. possumus em deū intelligere ex crea turz. qz inuisibilia dei p ea q facta sūt intellecta spiciūtur. ad ro. i. Dmōt aut noticiā pcpim⁹ mus vno modo via remōdis. s. remouēdo a deo oēm impfectionē quā i creaturis videm⁹. z sic noiāmus eā incorruptibilē. immateria lē. imutabilē. z sic de silibus. Alio mō ratōe emittēte. z sic dicim⁹ eū eternū. oīpotentē. im mēsum. allūmiratū. Tercio rōe cālitatis. z sic

2 dicitur creator. seruator z gubernator. **P.** fm grāmaticos z phos modi significādi sequūt modos intelligēdi. sed intellectus viatoris p pter sui debilitatēz pfectionis diuine sublimi tatē vñā z simplicissimā entitates diuine natu re pōt infinitis modis cape. qz sicut intellect⁹ diuinus ppter sui excellētiā qua oē creatū z creabile i infinitū excedit omnia creatā z cre abilia vñico pceptu pcpit. qzuis talia sint in finita. sic intellectus noster quia a diuina na tura i infinitū excedit. ideo vnicam dei natu ram seu pfectionez infinitis pceptibus posset pcpere. z fm quēlibet pceptum ei nomen im ponere. Propter qd ait Dyoni. xij. de di. no. Laudare habemus eū qui ē infinitoꝝ noīm.

Instantia prima

Sed hic posset instare aliqz. qz ait. b. hy/ larius i de tri. q nō sermoni res. sed rei debet eē sermo subiectus. ergo sermonē siue nomen de temus taliter imponere qualiter videmus na turas rez se habere. ergo vnicā dei pfectōz nō nomiābimus diuersis nomibz. **P.** simplex aut totaliter cognoscit. aut penitus ignorat. sed deus ē simplicissimus. aut igit totaliter cognoscit. z sic vno tm noiē noiābit. aut peni tus ignorat. z tūc nullo nomē noiābit. qz qd nullo mō intelligim⁹ nullo noiē significam⁹.

3 **P.** aut talibz diuisis noibz nūdz aliq diuersi tas ex pte rei. aut nulla. Si aliq tūc de⁹ ppo situs. Si nulla. tūc talia noīa essent penitus synonyma. z psequēs eēt nugatio cū simul

tūgerēt. qz sicut Auicēna ait i metaphica sua. Si vñū nō adderet aliqd sup ens. tūc dicen do ens vñū eēt nugatio. quia talia nomia es sent synonyma **A**d pāmū dicēdū q sermo quo rē noiāmus ē rei subiect⁹ qz tū natura itel lectus patit q nomē imponit. z ideo diuinus intellect⁹ si suā naturā noiaret vñū nomē sibi imponeret. qz vñico pceptu ipsaz pfecte ppre hēdit. Noster aut intellect⁹ diuersis noibus ipsā noiāt. eo q a diuersis rez similitudinibz ipsā diuersimode pcpiat. **A**d scdm ddm q simplex duplī pōt cogsci. vno mō intrinse ce z diffinitiuē siue qdditaratiue p ppriā diffi nitōz. z sic maior ē vera. Alio mō extrinsecē p effect⁹. z sic maior nō ē vera. qz p fm pl⁹ z mi nus cognosci. fm q effect⁹ magis z min⁹ cog/ scit. z maxime si nullus illoꝝ effectuz sit sibi adequat⁹. Et qz sic ē i pposito. ideo zc. **A**d terciū dicēdū q talia noīa nō sunt synonyma z qzuis ipsi intrinsecē et ex pte nature diuie nō mīdeat diuerse rationes. extrinsecē tñ i cre aturis diuerse rōes ipsi mīdēt. ratione qua rū diuina pfectio vna exis i seipsa diuersimo de a nobis intelligit. et p pns diuersis noibz nō synonymis noiatur.

Quantū ad terciū

vtrū aliqd illoꝝ noīm que de deo dicūt pure z pprie z uenit eēntie diuine fm se z nō in or dine ad aliquod opus. sunt due opinioēs q d hoc sibi mutuo ptradict. s. qz eaz ptradi ctio est magis verbalis qz realis. ideo primo recitabo vtrāqz opinionē. **S**edō enā earuz p cordiā z tollā ptradictionē. **E**st igit vna opinio q dicit q nullū nomē a nobis imposi tū significat diuinā eēntiā fm se z pprie abs/ qz ppatōe ad extra. qz si aliquod nomē eēt ta le. hoc viderēt d hoc noiē deus. sed hoc nō. qz fm Dama. li. iij. c. xij. theos grece qd est deus latine. vno mō dicit a theaste quod est vide re vel p̄siderare. quia omnia nuda z apta sūt oculis eius. vt dicit apostol⁹ ad Hebre. Alio modo a thein quod est fouere. quia omnia fo uet i bono. Dicit etiā a themi. quod ē ardere. qz deus noster ignis p̄sumēs est. cōsumit em omnē maliciā. **P.** nulla res est a nobis no miabilis nisi inq: tū est a nobis cognoscibil. qz verbū quod foris sonat signū est verbi qd intus luēt. fm Augul. xv. de tri. ca. xi. **S**ed fm Dama. qd deus est incomphēibile est a nobis z penitus ignorū. ergo tm fm operatio nes que nobis notē sūt eēntie diuine nomia

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Articls 3

Hē. de gā. i sum. li. 4.

Marginal notes on the right side of the page, including a large blue initial 'D' and various smaller annotations.

3 iponim. **P.** Dama. dicit. li. i. ca. xij. q. fin
 gulu eoz q. de deo dicit optet no qd e fm sub
 stantia significare. sed qd n est ondere. aut ha
 bitudine quadā. aut aliqd eoz q. assequit na
 turaz vel opatione. **A.** Aliq dicit q. aliqd no
 me pot significare rei centia nudā. qd probat
 auctoritate Ambrosij in li. de tri. vbi ait. q. q.
 dam nomia perspicuaz diuine et materialis ex
 primūt veritate. **P.** dicit rabi Moyses. q.
 omnia nomia creatoris que inueniūt in libr
 sanctis sunt assumpta ab operibus. pter vnu
 nomē quod est appropriatū ei. scz tetragram
 marō. ideo vocatur nomē sepatum. quia si
 gnificat substantiā creatoris significatiōe pu
 ra. **D.** dicit etiā isti ppter argumēta alteri opo
 nis. q. nomē pt imponi ad significandū ppe
 et distictē illud qd nō intelligit nō intellect.
I. imponimus em nomē sube panis et ceteraz
 rez copalium substantijs. quaz tñ rōes subā
 les nō intelligimus. qz als intelligerem qn
 pns est substantia panis an psecratioz corpis
 xpi. et sciremus qn abest facta psecratioe. **A.**
 io dicitur isti q. oino falsuz est dicere q. nulli
 rei distinctus possit nomē imponi qz intelli
 gatur. **S.** Sed isti quis verbis tradicāt si
 bi mutuo. i. re tamē nulla est tradictio. quia
 nomē aliqd pprie significare aliquā naturaz
 pōr duplī intelligi. Uno mō pfecte et diffini
 tue. ita q. corndeat sufficēter formali ratio
 nis sue subali illius nature. **A.** sic prima
 opinio ocludit veritatē. qz nullum tale nomē
 potest viator imponere diuine nature. qz ipaz
 diffinitiuē nō potest apprehēdere. **S.** Sedo
 pōr dici aliqd nomē pprie significare aliquā
 naturā. eo q. p. nōltz arbitriū distictē sit im
 positū ad significandū illā naturā nude et in se
 circūscriptis qbuscūqz q. fm nrm modū intelli
 gēdi vidētur annexa illi nature. siue p modū
 ppuetatū. siue p modū accētiūm. **A.** sic scda
 opinio ē intelligēda. et illo mō pt cēvera. qz cū
 noia sint ad placituz. possum nature diuine
 quā fide credim esse vna i tribz psonis aliqd
 nomē imponere qd ipsā naturā diuinā pprie et
 distictē significat. circūscriptis p intellectu oibz
 pprietatibz et attributis. et qbuscūqz ceteris fm
 nrm modū intelligēdi aduēctijs illi nature.
A. sic ytraqz opinio suo modo pōr dici vera.
Cōtra sco. **S.** scda tñ opinio illo qd vltimo adiūgit fal
 sus assumit. cū ait nos nō itelligere subaz pa
 nis aut ceteraz rez copaliū. **N.** nec pbatio v3
 quā adducit de sacro altaris. qz cognoscere p
 sentia vel absentia rei. siue rem siue substanti
 am rei esse hic et nūc. nō spectat ad noticiam

Scotus.

Cōcordia
opionū.

Cōtra sco.

abstractiua s3 intuitiua. sicut etiā ille doctor
 cui est opinio secunda habet dicere in tra sua
 picipia. sed quid dicitur rez naturalū nō co
 gnoscim? cognitōe intuitiua s3 abstractiua. q.
 quidem noticia abstracta a pntia et absentia
 ab hic et nūc. ideo quis vere intelligam? qd
 dicitur panis. nō tamē possumus cognoscere
 nisi in qstū fide tenemus qn assit vel ab sit s3
 sacramento altaris.

Quātū ad quartū Article 4

pncipale. vtz noia attributalia dēo dicantē
 pprie et fm distictas rōes. est aduertendū q.
 vt videt duo ibi inquirūt. **P.** no vtz noia
 attributalia pprie de deo dicat. **S.** Sedo vtz
 fm distictas rōes. **A.** Quātū ad pmiū dico
 q. q. tū ad moduz significādi q. p. surgit ex mō
 nostro intelligēdi. qui ppter sui imperfectem
 trāscēdere nō valet naturā rez creataz. tūc ta
 lia impopriūssime dicit de deo. qz fm nostrū
 modū intelligēdi noia attributis imponim?
 penes cognitōem quam de ipsis vt sunt i crea
 turis accipim. **A.** Modū em intelligēdi sequit
 modū cēndi. et modū significādi modū intel
 ligēdi. ideo vt hnt esse i creaturis nobis no
 tis. sic modū significādi talibz noibz attribui
 mus. **S.** q. tū ad rē significatā tāto mag. p.
 prietalia noia dicit de deo qz de creaturis. qn
 to sapiētia et cetera attributa veriori et realiori
 modo habet esse in deo qz in creaturis. **Q.**
 ad secūdum dico. q. dicitur de deo fm distin
 ctas rationes. distictione tamē sumpta per
 comparōem ad extra et nō ab intra. vt patu
 it supius distictioe. vi. **A.** Ad argumētū pn
 cipale dicēdū q. quis deus sit inenarrabilis a
 viatore narratiōe simpliciter pfecta. est tamē
 aliquo modo ab eo narrabilis. et psequens
 aliquo modo noiabilis.

Distinctio vicesimatercia.

Redictis adii

ciēduz est. **P.** Postqz mgi determi
 nauit de noibz diuis i general.
 h. psequit d eis i spali. **A.** et diuidit i duas ptes
 qz pmo spalit tractat de h noie psona. **S.** Sedo
 ondit quō nomina numeralia et nomina di
 stinctōem significātia trāserūt ad diuisa di.
 pxiū. ibi. **D.** ic diligēter inqri oz. **Q.** Quātuz ad
 pmiū est adiūctū q. mgi i pcedēti dist. dixit
 rat oia nomia in diuis subam significantia

Ad pnci
pale argu
mētum.

de qualibet diuina persona dicitur singulariter. et dicitur
 bns non pluraliter. Et quia hoc nomen persona videtur
 significare substantiam. et tamen de patre
 et filio et spiritu sancto simul non predicatur singulariter.
 sed pluraliter. ideo a predicta regula magister
 excipit hoc nomen persona. Et diuiditur
 in duas partes. scilicet quod primo facit huiusmodi
 exceptionem. Secundo dicitur suorum facit re/
 capitulationem. ibi. Jam sufficeret. Prima in
 duas. quia primo ponit huiusmodi exceptionem. Se/
 cundo mouet circa hoc satis utilis questio. ibi.
 Ideo ostendit. Et hec i duas. scilicet quod primo mo/
 uet questionem. Secundo ex dicitur Aug. in nu/
 mitionem. ibi. Quam questionem Aug. dilige/
 ter. Et hec i duas. scilicet quod primo ponit predictam quod
 nis mitionem. Secundo ostendit ex huiusmodi mitione ori/
 ri aliam questionem. ibi. Sed hic queritur. Et hec i
 duas. quia primo mouet questionem de terminis
 sumptis i secreto. Secundo de terminis sumptis i
 abstracto. ibi. Verum et hic alia. Quolibet ista
 rui potest diuidi i questionem et mitionem. Et par/
 tes patet. **Hic quero.**

Utrum hoc nomen persona predicetur pluraliter in
 diuis. **Et videtur quod non.** Quod secundum aug.
 li. v. de tri. c. viij. et li. viij. c. i. quicquid i
 diuis ad se dicitur. de qualibet persona profert sin/
 gulariter et de omnibus non pluraliter. sed secundum cum
 rem. Aug. viij. de tri. c. vi. persona ad se dicitur
 sicut ad se dicitur deus bonus. magnus. et cetera
 nam huiusmodi. **Contra.** fide catholica tenemus i di/
 uis tres esse personas et vnā diuinā eētiam.
Hic primo videndum est de hoc nomine persona
 secundum se. vtrum sit nomen prime intentionis vel secunde
Secundo dato quod sit nomen prime intentionis.
 vtrum repiat i diuis. **Tercio vtrum i diuinis si**
 gnificet substantiam vel relationem. **Et quar**
 to de eo quod queritur.

Articuli

Quantum ad primum

vtrum hoc nomen persona sit nomen prime intentionis vel
 secunde. **Dicendum quod hoc nomen persona est nomen pri**
 me intentionis. quia illud nomen est prime intentionis cui
 per immediatum significatum nō dicitur vtrum ens reale in
 respectu ab actu rationis. hoc nomen persona est huiusmodi
 quod tamen maior pars. minor pars. quod si nullus esset intel
 lectus ratiocinans et fabricans intentiones secundas. ad
 huc huiusmodi nomen persona nō daret vtrum significatum i
 supposito diuis et angelicis. **P.** incoicabilis/
 sistencia intellectual nature est vtrum ens reale pri
 me intentionis. quod hoc nomen persona est nomen prime in/
 tentionis. **Ans.** suppono esse notum. quoniam pars. quod
 signum et immediatum significatum sibi inuenit cor

nō dicitur quantum ad intentiones primas et secundas. puta si si
 gnificatum est res prime intentionis. nomen ipsius immedi/
 ate significans est nomen prime intentionis. sicut proprium
 et immediatum significatum huiusmodi nomen persona est incoi/
 cabil' substantia intellectual nature. vtrum pars per
Rich. iij. de tri. c. xxi. **Secundo** ista veritate sunt
 due opinioniones. Quare prima dicitur tria esse ge/
 nera nomina. Quodam enim nomina significant veras
 res. ad quare esse alia nihil facit. sic sunt sortes.
 plato. lignum. lapis et cetera huiusmodi. et illa sunt no/
 mia prime intentionis. Alia que mere et pure si/
 gnificant ipsam intentionem. sicut genus species.
 et similia. et sunt nomina secunde intentionis. Quodam
 autem significant aliqua que medio modo se ha/
 bent. sicut nature viles. puta homo. aial. Nam
 licet talia significant ipsam rem que est extra anti/
 ma. significant tamen eam per modum communis abstrac/
 ti. quod fieri non potest nisi per actum intellectus.

Ad propositum ergo hec applicatio dicitur quod per
 sona et indiuiduum significant cum nominibus secundo
 modo positus. quia significant pura secundas intentiones.
 Et illud probatur sic. Illud quod significat rem prime
 intentionis huiusmodi diuis pluraliter non potest. sicut persona plu/
 rificat i diuis. quod tamen. **P.** illud quod relatiue op/
 ponit alicui secunde intentioni est secunda intentio. quia op/
 posita sunt eiusdem generis. sicut persona cuius sit ipm
 indiuiduum rational nature secundum boetium. necio op/
 ponit vli quod est secunda intentio. quod tamen. **P.** ois prima
 intentio que predicatur de pluribus i quid. est genus vli spe/
 cies. sed persona predicatur de pluribus. puta de pre/
 et filio et spiritu in eo quod quid. ergo si persona est
 set nomen prime intentionis esset genus vel spe/
 cies respectu diuinare personarum et diuinis. quo/
 rum vtrumque falsum est. et contra Aug. viij. dicitur.
 ca. ix. vbi ipse negat rationes species aut generis so/
 re in diuis. quod tamen. **P.** indiuiduum est nomen
 secunde intentionis. sicut persona est indiuiduum. quia dicit
Dama. li. iij. c. iij. quod hypostasis et persona indi/
 uduum monstrat. **P.** illud quod est cōe secundum rem
 i diuis est vnū numero. vtrum pars per dama. li. i. ca. ix.
 sed persona non est vna numero i diuis. ergo a re/
 structōe rationis sequitur destructio antecedentis. s.
 quod persona non erit aliqd cōe secundum rem. sicut solū secundum
 rationem. et per rationem erit nomen secunde intentionis. **P.**
 illud quod dicitur negatio pars pura est secunda intentio. quia
 negatio est ens rationis. sicut persona significat negati/
 onem. cum diffinitur per incoicabilitatem. **S.** illud non
 videtur huiusmodi dicitur. quia impossibile est eam trinitatem cō/
 sistere i tribus sedis intentionibus. cum i rebz consistat quod
 nos beatos faciunt. Juxta quod ait aug. i. de doc.
 xpiana. Res quibus fruenduz est sunt pater et
 filius et spiritus actus. sed gloriosa trinitas con/
 sistit in tribus personis. ergo persona non poterit

Sec. de se

Nota di
stinctionem
ger. et no/
mibus.

Contra ge
ardū.

2 eē nomē scēde intētiōis. ¶ **P** nulla scēda intētiō
 v3 adorari adoratiōe latrīe. qz latrīa soli deo
 debetur aut rebus diuinis. sed h̄mōi adorati
 3 one adorant p̄sone diuine. ergo rē. ¶ **P** ois
 productio realis requirit terminū reale. s3 ge/
 neratiōis diuine q̄ est p̄ductio realis termin⁹
 ē p̄sona. ḡ p̄sona nō est scēda intētiō. s3 erit ali
 4 qd reale. ¶ **P** ois actu rōis circūscripto nō ma
 net aliq̄ scēda intētiō. qz sublata cā q̄ dicit tota
 liter cā. necessario auferet effect⁹. sed oī actu ra
 tiōis sublato nulla mutatio fiet circa perso
 nas diuinas. fuerūt em̄ ab eterno ante omnē
 actuz ratiōis sicut modo sūt. 7 manēt in eter/
 nuz. q̄uis auferret oīs act⁹ ratiōis. ergo per
 sona nō poterit esse nomē scēde intētiōis.
 cui⁹ immediatū significatū est ens ratiōis p
 actū rōis totaliter fabricatuz. ¶ **A** ut autē alia
 opimo que modicū distat ab illa iaz recitata
 7 improbata. nisi q̄ stilū loquēdi paululum
 magis temp̄at. p̄ quod temperamentuz ratio/
 nes quas iam adduxi prima facie vidētur eē
 solute. Dicit em̄ doctor illius opinōis q̄ per
 sona sit nomen scēde intētiōis sicut indiui
 duū. Naz sicut i indiuiduo est cōsiderare il
 lud quod est indiuiduū. puta forte vlt̄ plato/
 nē. sic est p̄ma intētiō. vel cōsiderat in q̄tum
 est indiuiduū. 7 sic est scēda intētiō. qz indiui
 duū vt indiuiduū d̄r̄ relatiue ad sp̄ez. idō o3
 q̄ sit intētiō scēda sicut i species. Sic eodē mō
 vt dicit illud qd̄ est p̄sona nō ē scēda intētiō.
 vt sic em̄ persone diuine sunt vere res quibus
 debetur adoratio 7 p̄ductio realis. ¶ **S**i tamē
 cōsideratur persona vt persona seu in q̄tum p/
 sona. sic est scēda intētiō fundata super tales
 res. ¶ **S**ed nec illud valet. qz illud quod in
 telligit p̄ terminū quēcūqz cū sua reduplica/
 tōe. hoc p̄ ipm̄ formāl̄ 7 p̄ncipāl̄ significat.
 1 ḡ cū dicimus tres p̄sonas esse i diuis p̄ncipa
 le significatū h̄ic n̄ numeratū eēt tres intētiō/
 nes. 7 sanctissima trinitas q̄tum ad suuz p̄n
 2 cipale significatū esset tria entia ratiōis. ¶ **P**
 illud qd̄ p̄ncipāl̄ p̄cipit significat noie di
 uinaz p̄sonaz i diuis. hoc p̄ncipaliter tene
 mur adorare. sed ex dictis tuis iuincit q̄ no
 mie p̄sone p̄ncipāl̄ p̄cipit 7 significat ens rō
 nis siue scēda intētiō. ḡ idē qd̄ p̄us. ¶ **P** illd̄
 3 cui⁹ significatū est res spectās ad dignitatē h̄
 cū reduplicatōe s̄p̄tū n̄ significat ens rōis. s3
 p̄sona ē h̄mōi. qz vt dicit solēnes doctores. p̄
 sona p̄ncipāl̄ sumit a p̄prietate p̄tinēre ad di
 gnitatē. ¶ **A**d p̄mū ḡ p̄me opinōis v̄dm̄ q̄
 maior n̄ ē vera. qz relatio significat rē p̄me in
 tētiōis. 7 n̄ p̄sificat i diuis. ¶ **A**d. ij. nego mi

norē. ad dictū v̄betij dico q̄ p̄ diuiduū n̄ itel
 ligit ens rōis oppositū huic intētiōi q̄ ē sp̄es.
 sed intelligit v̄z ens reale incōicabile tamē.
 7 ideo Rich. i. descriptōe p̄sone. p̄m̄ diuiduo
 ponit icōicabile. 7 p̄ rōnali ponit intellectua/
 le. 7 in h̄ meli⁹ locut⁹ ē q̄ v̄betij. qz in angelica
 natura 7 diuisa sūt p̄sone. q̄ru3 tñ neutra p̄p̄e
 ē rōnalis. ¶ **A**d terciū v̄dm̄ q̄ licet h̄ nomē
 p̄sona sit nomē appellatiuū siue eōe. tñ q̄ntuz
 ad suū p̄p̄riū 7 immediatū significatū signifi
 cat rez incōicabile i intellectuali natura. ḡ fm̄
 q̄ h̄mōi sibi repuḡt p̄cari. id̄ q̄uis h̄ nomē
 p̄sona p̄dicat de icōicabilibz rebz subst̄tibz
 i intellectuali natura. nō est tñ gen⁹ vel speci/
 es. qz nec entitati gener⁹ nec speciei repugnat
 cōicari. ¶ **A**d q̄rtū etiā nō est vlt̄ vera. qz p̄uic⁹
 est nomē p̄me intētiōis. 7 p̄dicat de pl̄bz linea
 rū termis in eo q̄ qd̄. et tñ n̄ est gen⁹ nec sp̄es.
 cū sit p̄ reductionē i genere quātūatis. et de
 multis alijs cōsilibz maior illa p̄t calumni
 4 ari. ¶ **A**d q̄rtū v̄dm̄ q̄ p̄sona potest dici qd̄
 indiuiduū demonstratū nō rōe intētiōis scēde
 impozitate noie indiuidui. sed rōe incōicabilis
 subst̄stētie substrate tali intētiōi. Nec valet
 illa sequētia. Persona est indiuiduū. indiui
 duū est scēda intētiō. ergo persona est scēda in
 tētiō. sicut nec valet ista. Homo ē species. spe
 cies est scēda intētiō. ergo homo est scēda intē
 tiō. Illa em̄ regula qua dicit i an̄p̄dicamen
 tis. q̄n̄ al̄rez de al̄tero p̄dicat. q̄cqd̄ dicit de eo
 qd̄ p̄dicat 7 de subiecto dicit. solum habet in/
 fallibile veritatē in p̄dicatis eētialibz ordia/
 tis in recta linea p̄dicamērali. 7 id̄ i p̄dicat̄ erē
 pl̄is 7 cōsilibz sp̄oz mittit fallacia accōis. ¶ **A**d
 q̄ntuz v̄dm̄. dato q̄ vnitas cōitatis hui⁹ no/
 5 mis p̄sona sit vnitas fm̄ rōem. non tñ p̄pter
 hoc illud nomē p̄sona est nomē scēde intētiōis
 sicut nec hoc nomē homo vel animal est no/
 mē scēde intētiōis. q̄uis h̄ō i cōi vel aīal in cōi
 n̄ sint aliqd̄ vnū nisi fm̄ ratiōē. ¶ **A**d sextū
 v̄dm̄ q̄ persona nō dicit purā negationez. nō
 em̄ dicit precise ipsam incōmunicabilitatez.
 sed dicit ipsam rē intellectualis nature incōi
 cabiliter subst̄stēntez. Nec etiā oportet dicere
 quālibet talē negatōem esse scēdam intētiōnē.
 qz dato q̄ nullus esset actus rōis quo h̄mōi
 scēde intētiōes formātur. adhuc h̄ic lapis
 incōmunicabil̄ subst̄stēret i natura lapidei/
 tatis. nec aliter subst̄stēret tūc q̄z nūc q̄tū ad
 suam incōicabilitatem.

Ad 3

Ad 4

Ad 5

Ad 6

Quantuz ad secun Article 2

De. de. ga. sam. sua.

Lōma hē.

Solutio rōnū opio nis pume Ad 2.

dū pncipale. dato qd hōmē psona sit nomē pme inuentionis. vtz repiat i diuis. dicēdū qd hoc nomē psona pprie repit i diuis. qz vbi cū qz aliqd nomē repit nō solū fm rez quā signi ficat. sed etiā fm modū penes quē naturā ta/ lē importat. tale nomē ibi pprie repit. sed no men psonē sic repit in diuis. ergo rē. **M**aior p3 pto minorē. qz natura quā psona claudit i suo significato ē natura intellectualis. mod⁹ eēndi quē importat est p se existere. sed tā hu iusmodi natura qz etiā talis modus excellen tissime repiunt i deo. g rē. **P** illud nomen cū p̄mariā impositio sumpta ē a dignitate maxima repibili in creaturis pprie pot attri bui diuis. nomē psonē est hmoi. g rē. **M**ai or p3 p inductionē talū noīm ad dignitatē spectantiū. qz quasi oia talia trāfferim⁹ ad diui na. **M**inorē pto. qz psona cū dicat qsi per se sonās. vlt quasi p se vna. antiq̄tus tm̄ uenitē bat homib⁹ insignib⁹ spectantib⁹ ad excellas dignitates. q quidē hoies dicunt p se sonare. qz verbū eoz nō depēdet ab alijs. sed ad eoz imperiū subditi dirigiunt. **D**icit etiā quilibet talū hōim p se vn⁹ respectu suoz subditorū. eo qz i sua s̄bistētia ab ipsis nō depēdeat. oēs autē subditi p aggregationē capiūt vnitatē in ordine ad suū pncipē. tāqz vnus exercit⁹ ordi natus ad vnū pncipē. **E**t qz hmoi p̄ditiōes. ad maximā spectār dignitatē i creaturis repi bilē. ideo p3 minor. **P**ater etiā ex hoc p̄clu sio pncipalis. **N**ā cū hmoi laudabiles ppri etates imperij. s. pncipatus. a qbus vt dicitur p̄mordialiter hoc nomē psona dēscēdit. p̄n cipaliter repiunt i deo. ideo nomē psonē p̄prie repit i diuis. **E**x quo etiā p modū correla riū possū inferre qd nō bñ dicit i hac materia. dicentē qd respiciēdo illud ad qd nomē perso ne imponit significādū. pura suppositū i na tura intellectuali. tūc maxime nomē psonē cō uenit deo. sed nō pprie uenit deo respiciēdo ad illud a quo nomē imponit. qz vt dicit hō nomē psona impositū fuit a larua siue a repn̄ tatōe p larua. **S**ed illud dictū dupl̄r defi cit. **P**rimo qz ea quib⁹ noīa imponimus sūt res fantasiate ad q respiciēdo p̄cise nomē pso ne mime repitur i deo. cū deus nō cadat s̄b fā tasmate. g oportet nos dicere qd nomē psonē nō repiatur i diuis p̄cise respiciēdo illud cui nomē imponit. sed respicēdo ad illud a quo nomē imponit. pura ad dignitates de quib⁹ iā dixi. tūc pprie repit i deo. **S**ecdo deficit dictū istoz i eo qd dicit nomē psonē a repn̄ ta tione larue ē impositū. qz q̄s talēs hoies

Correlari um.

insignes seu nobiles qui psonē antiq̄tū dice batur ad distinctōem ceteroz hōim qm̄ mul titude congregabat ad comedias 7 tragedias. i suis facieb⁹ laruis vterēt. qd possibile ē eos fecisse nō solū ad distinctōes ab alijs. sed etiā ad p̄seruādū facies a puluerib⁹. **N**omē tñ p/ sone nō imponit a larua. sed a dignitate p̄sul gēte i laruato. vt p3 p hui⁹ nomis psona teru uatōem. 7 etymologia supius iā p̄prie reci tata. **I**git cū tales pprietates ad dignitates p̄tinentes verissime sint i deo. p3 qz respiciēdo ad illud a q nomē imponit q̄ tūc nomē psonē plenissime deo uenit. qd est p̄tra istos.

Quantū ad terciū

Articls 5

pncipale. vtz psona i diuis significet subam seu relatōem. dicēdū qd hōmē psona p se 7 directe siue i recto nūqz significat relatōes. qz psona fm se significat subsistēs distinctū i in tellectuali natura. qz autē tale subsistēs relati one distinctū. hoc nō uenit sibi vt psona ē sed vt restringit significatū psonē ad diuina. nec tñ sic restrictū debet cēdi significare rela tione i recto. sed solū i obliquo. qz psona vt ē i diuis nō significat distinctū relatōem s3 di stinctū relatōe. **E**t q̄s sine calumnia possit cēdi psonā vt i diuis repitur directe signifi care relatōem siue relatū. nō tñ debet cōcedi qd directe significet relatōem. significat em̄ dire cte patrē sed nō p̄nitatē. qz pater i diuis dire cter i recto dicit subsistēs distinctū siue incōi cabile i intellectuali natura. p̄nitas autē dicit illud quo tale subsistēs distinguit. **S**ed p̄tra illud arguit quidā uenerabil⁹ doctor sic. qz cūz suba semp sit de intellectu pprietatis 7 nō eō uerso. g qm̄ vnū nomē nō eē pncipalr i significat subam 7 proprietatē. 7 tñ significat vtrūqz. oportet semp qd pncipaliter significet p p̄nitate qz subam. **E**t posset etiā illud p̄fir mari. qz termin⁹ p̄cret⁹ pncipaliter significat formā qz s̄biectū tm̄ etiā qd p̄hs qm̄ videt di cere qd albū solū albedinē significat. g pater cū sit termin⁹ p̄cret⁹ pncipaliter significat p̄nira tē. 7 p̄ hō nomē psona dum directe signifi cat patrē p̄nitate nō significabit i obliq̄ sed i recto. **A**d p̄mū m̄deco qd ille doctor reue rēdus ibi loquit disputatue opiniōes alioz p̄tractādo. 7 nō plene ex inuētoe ppria. cuius euidēs signū eē p̄t. qz i questōe immediate sequēte ab eo qd hō pono i nullo videt d̄scere pare. **A**d rōem tñ m̄deco qd doctor dicit qd pprietatē nō est de rōne seu de intellectu sube.

Egld⁹. 31 q. ist⁹ di. stinctōis.

Solutio Ad

[Marginal notes on the right page, including a large red initial 'D' and various handwritten annotations.]

dico qd ppteritas de q loqmur licet non sit de ratione subeputa deitatis. e tn de intellectu seu de ratione subsistens i tali subaputa pris. cu ipm pstatat vt ppteritas. 7 distinguat vt relatio. **Ad** scdm dico. qd posito q ita sit. p u ta q pater vt pater pncipaliter significz pater nitate sicutz ceteri termini pcreti. nihilomin? tn illud qd significat patre no vt pater e. sed vt res subsistens est. n oportet q pncipaliter seu i recto significz relatione. Et qz sic est d h noie psona vt iam patuit. ideo nihil pcludit h me. **Uarij** etiā 7 diuersi sūt modi dicēdi diuersoz doctoz in illo articulo. sed qz quasi nullis rōibz sulciuntur. ideo breuissime hmoi modos pcurā. **Fuerūt** ergo quidā dicens q psona i diuis antiquitus solū significabat cēntiam. modo aut vt dicūt i singulari significat subam. i plurali sō stat p supposito

Ad 2

Uarij opimonca

Sed isti qzuis quo ad p mū vez dicāt. qz an tpa Aug. 7 etiā t pibus suis. cū dicebat psona. solū dabat intelligi suba. qz suppositū i natura intellectuali significat subam. saltem pncipaliter etiā apud modernos. **Propter** qd Augu. sepius isto modo antiquo vtebat in dictis suis. vt p3 pālter. vij. de tri. ca. vi. vbi ait. **Cū** dicimus psonā patris non aliud qz subam pris intelligim? **Et** ibidē ait q per sona dicit ad se 7 nō ad aliud. **Sed** quo ad scd3 isti non bñ dicūt. qz qzuis numer? singularis 7 plural variet modū significādī. significatōz tn n variat nisi i noibz eteroclit. **Alij** dicūt q tā i singulari qz i pli h nōmē psona i dnter stat p cēntia 7 supposito. **S3** nec illd v3. qz si i pli staret p cēntia 7 supposito in dnter. nūc cēntie dīne n repugret plicari. **Alij** dicūt q significat essentia 7 suppositū sil 7 eq pncipalr. **Sed** nec illud v3. qz modi significādī sequūt modos intelligēdi. qz talr significam? sicut intelligim?. **Inde** etiā d: q rō quā significat nomē est diffinitio. cū q plura sil et eq pmo siue pncipaliter n possim? intelligere. ideo plura simul 7 eq pncipalr vno noie vniuoco non possimus significare.

Artic 4

Quantum ad quar

tum principale. vtz hoc nomē psona p dicit p laliter i diuis. **Dicendū** q sicut iam patuit psona vt restringit ad diuis significat supposito relatiuū. cū igit talia supposita vt fide credimus multiplicetur i diuis. ideo psona i diuis pluraliter p dicit. **Ad** argumētū pncipaledico. q Aug. ibi loquit more antiquo.

Ad pncipale argumētum.

Vel dicēdū q p se loquēdo de p dicitōe perso ne ipsa ad se dicit. vel saltē non ad aliud. nisi vt restringit ad diuina. qz c.

Distinctio vicefima quarta.

Hic diligēter inquiri. In ista distinctōe. xxiiij. mgr tractat d termis nūeralibz put accipiunt i diuis. **Et** diuidit i duas ptes. qz pmo oñdit q hmoi noibz significānt. **Sed**o quō tales termi ad h nomē psona applicānt. dis. xxv. ibi. **Præterea** p dicitā dū rē. **Prima** i tres. qz primo circa p dicitā mgr mouet qōez. **Sed**o ponit qōis solutionē. **Et** tercio solutiōis explanationē. **Sed**a ibi. **Si** diligēter rē. **Tercia** ibi. **Cū** em dicit. **Et** hec i duos. qz primo mgr ponit sue rñsonis declarationē. **Sed**o grā tal' declarationis mouet 7 tollit vnā incidentē dubitationē. ibi. **Dic** nō est ptermittendū. **Prima** i duos. fm q pmo declarat q dixerit i termis pprie numeralibz. **Sed**o in termis licet nō pprie numeralibz. tn pluralitatē significātibz. ibi. **Cū** aut dicitur mus distincte. **Prima** i duos. qz primo insi stit huic declarationi qstū ad terminū significātem numeri pncipiū. **Sed**o qstū ad terminos significātes numerz ibi. **Item** cū dicitur mus plures. **Prima** i duos fm q pmo declarat ppositū. put vnū qd est pncipiū numeri iūgat i diuis termino essentiali. **Sed**o put iūgat termino psonali. ibi. **Silt** cū d: **Uir** ca istā dist. quero hāc questionē.

Utrum in diuinis sit verus numer? **Et** videt q sic. quia vbiqz est vera trinitas ibi est verus ternarius. 7 persequēs verus numerus. qz p dicitū essentiale nō potest ab eo vere negari i quo pceditur esse subiectū. sed hec est cēntialis p dicitio. ternarius ē numerus. qz pcesso ternario esse in diuinis. numerus ab eis non pōt negari. sed in diuinis est verissima trinitas. qz c. **Cōtra** nullū accidēs vere 7 realiter poterit esse in diuinis seu in deo. cū sit omnino simplex. sed numerus est vez accidēs reale cū sit de p dicitamēto quātitatē. ergo rē. **Circa** illā questioz est aduertendū q cū vnitas sit pncipiū numeri. 7 pncipiatē autē non possim? debite iudicare nisi cognitis pncipijs. ergo primo vidēda sunt aliqua de ipsa vnitate que ē pncipiū numeri. **Sed**o videndū est que sit materia numeri p dicitī. **Tercio** que

fit forma numeri siue quid dicat numerus q̄tum ad suuz esse formale. puta vtrū numerus fm suuz esse formale sit aliquid extra ani mā realiter differēs a rebus nūeratis. Quar to vidēdū est de eo quod querit.

Articls 1

Quātuz ad primuz

lunt duo videnda. Primo em vidēdum est que sit differētia inter vnū quod est p̄ncipiū numeri. 7 vnū quod p̄uertit cū ente. Secūdo vtz vnū quod est p̄ncipiū nūeri aliqd addat sup̄ vnū quod p̄uertitur cum ente.

Primum p̄mū.

Quātum ad primū dico q̄ differūt sicut positiuū 7 p̄uatiuū. quia vnū quod p̄uertitur cum ente est quid p̄uatiuū fm suuz for male significatū. eadem em res vt est aliquid i seipsa dicitur ens. sed vt est a seipsa indiuisa sic dicit vna. Vnū autē quod est p̄ncipiū numeri est quid positiuū. eo q̄ p̄statuat speci em discrete quātūtatū. que est vere aliqd po sitiuū. Et illa videt esse intētio Aristo. x. me taph. vbi vult q̄ vnū qd ē p̄ncipiū nūeri op ponit nūero sicut mēsurā mēsurato. vnū autē qd p̄uertit cū ente opponit mltitudinē sic in diuisibile diuisibili.

Correlari um.

Ex h̄ etiā p̄z q̄ vnuz qd ē p̄ncipiū nūeri aliqd mō se h̄z vt inferius ad vnū qd p̄uertit cū ente. Et dico aliqd mō. qz positiuū nō ē simplr inferi respectu p̄uati uū. cū eius p̄dicatōz formale nō possit recipe directe 7 p̄ se. Cū em vnū qd p̄uertit cū ente p̄ dicat de aliq̄ ente positiuo. hoc nō sit fm q̄ il lud ē positiuū. sed fm q̄ est i se indiuisū. Vn vnū qd ē p̄ncipiū nūeri ē directe inferius ad ipm ens. cū sit qd positiuū 7 p̄dicatōz entē di recte recipiat. respectu autē illi vnū p̄uatiuū ē inferius. nisi inq̄stū illud vnū est indm̄s ab ente.

Questio. Solutio

Fortē queret aliq̄s ex q̄ radice innasci tur illud duplex vnū. R̄ndeo q̄ septi vnū oppositōz diuiscit p̄ alterz. 7 ideo ex duplici mltitudie q̄ opponit ip̄i vni coḡscere pote rimus unascētia illi duplex vnū. Est em vna mltitudo q̄ inasct ex distinctōe rez for mali q̄ res specificē distiguūt. 7 illa mltitu do inuenit i oibz entibz tā materialibz q̄ im materialibz. Et iō tal mltitudo est mltitu do trāscēdēs. 7 s̄llr ipm vnū p̄ cui⁹ replicatōz p̄cipit tal mltitudo ē trāscēdēs 7 cū ente cō uertit. In tali nāqz formali oim entū mlti tudine qlibet res ē vna fm se. eo q̄ nō sit alte ra p̄pter formalez distinctiōem sui ab altera. Alia autē ē mltitudo q̄ inasct ex distinctiōe materiali. puta ex diuisiōe p̄tinui. 7 hec mul

titudo fm suā p̄p̄iā rationē nō inuenit nisi i rebz materialibz quātūtatē p̄tinua in forma tis. vel i p̄tibz quātūtatū p̄tinue vt sūt ab ini cē separe. Et hec mltitudo p̄p̄ie dicit ē nū merus q̄ ē spēs discrete quātūtatū. Propter qd dicit. iij. phicoz. q̄ numer⁹ causat ex diuis siōe p̄tinui. 7 vnū qd ē p̄ncipiū illi nūeralis mltitudis siue ip̄i nūeri p̄p̄e dicit ē ipm p̄tinuū. qz vt dicit aliq̄ solēnes Doctores. ea dē res puta eadē p̄tinuitas vt p̄ficat rē i se est p̄ncipiū nūeri. vt autē p̄ficat eā i ordie ad p̄f dē p̄tinuū. Quātū ad scdm̄ p̄m vtz vnū qd ē p̄ncipiū numeri aliqd addat sup̄ vnū qd p̄uertit cū ente. p̄z ex iā dicitis q̄ vnū qd ē p̄ncipiū nūeri sup̄ vnū qd p̄uertit cū ente addit quēdā modū cēndi positiuuz gener⁹ determi nati. Est tñ aduertēdū q̄ i hac matia tā an tiq̄ q̄ modern̄ varias s̄nias p̄ulerūt. Aui cēna em h̄ic duplr̄ errauit. vt p̄z ex dicit auer. iij. meth. Primo qdē qz nullā possit distin ctōz inter p̄dictas duas vnitates. nec vnā di rit aliqd addere sup̄ alterā. Scdo qz vidit q̄ ipm vnū qd ē p̄ncipiū numeri ē accidēs qd dā reale d̄ns ab eo quod tenoiat. ideo dixit q̄ vnū qd cū ente p̄uertit addit aliquid sup ipm ens. eo q̄ accidēs semp̄ addit aliquid su per illud cui⁹ est accidēs. als si nō differunt vnū 7 ens. tūc esset nugatio dicēdo ens vnū. quia tm̄ valeret ac si diceret ens ens vel vnū vnū. Sed ille modus dicēdi refellit p̄ Auer. iij. metaph. qz si ens esset vnū p̄ aliqd additū. tūc vt ait Auer. si illud additū esset aliquid 7 nō esset vnū. tūc vnū 7 ens nō con uerterētur. Si autē est vnū. vel erit vnuz per aliquid aliud. 7 tūc erit p̄cessus i infinitum. vel est vnū p̄ seipm. 7 tūc pari ratioē fuit itā dum i primo. Et addit Auerro. q̄tum ad so lutōem rationis Aui cēne. q̄ dicēdo ens vnū nō est nugatio. qz q̄uis vnū et ens nō diffe rāt realiter. sed sint idē. differūt tamē ratio ne. Modus etiā Aui cēne patz esse falsus ex dicitis Aristo. in eodē. iij. Ait em q̄ vnū 7 ens sunt vnū fm naturā. 7 p̄sequūtur se sicut p̄ncipiū 7 causa. Dicit insup̄ quidā mo dem. q̄ vnū quod est p̄ncipiū numeri. ad dit sup̄ vnū quod p̄uertit cū ente ratōez mē sure. qz tota sua ratio in mensuratione p̄sistit. Importat em tale nomen vnū partē aliquo tam totius discreti. cui⁹ p̄tis ratio i ratioē mē sure videt p̄sistere. 7 credo q̄ isti velint dice re cum pho in phisicis. q̄ ps aliquora dicit il la que aliquoties sumpta adequat suū totū. 7 p̄sequēs est apta nata ipsum mēsurare.

Secūdu p̄mū.

Opti. auu cēne.

Corā auu cōnam.

Deruon

Egidio 2o. **S**ed contra illud doctor noster in hac disti-
 1 tripl' arguit. **P**rimo sic. Et relatioe no pot
 2 constitui absolute. sed mensuratio imponat rela-
 3 tionem. si ratio vnus in mensuratioe consisteret.
 tunc vnus posset constitui numero qd est res ab-
 soluta cu sit spes quantitat' . qz . **P**rimo nihil
 2 strabit sub aliquo coi nisi p illud quod est i
 eo. sed relatioe mensure nihil ponit ipsa mesu-
 ra sed solum in mensuratioe. ergo p hmoi relatioe
 vnus quod est principiu numeri no poterit co-
 3 trahi ad certu genus puta ad gen' quantitat' .
Primo p illud qd inferi' addit sup suu supius
 ipm inferius constituit. sed p roem mensure non
 constituit aliqd d pdicamento quantitat' . qz me-
 2 suratio e quedam passio siue pprietas q primo
 3 uenit quantitati. et deinde traheret ad alia. vt
 dicit phus. r. metaph. passio autē no constituit
 illud cui e passio. **U**ez e tñ q illerones
 no pcluderet aliqd d cōtra illos. si ipsi diceret
 q vnus quod e principiu numeri dicit p se ipsa
 re substrata tali habitudini siue relatioe mesu-
 re. puta q diceret ipsam re que est mensura. re-
 2 lanone autē non diceret p se sed cōnotatiue.
Sed qz q ad hoc illoz incertoz nescio. id rati-
 ones pdictas i suo vigore stare pmitto. **A**lij
 dicit q vnus quod est principiu numeri super
 vnus quod uertit cum ente addit ratioe po-
 2 situa. que tñ non est nisi i anima obiectiue.
 quia hec ratio no est aliud qz clausio indiui-
 si inqum indiuisum e. qua facit i ens indy-
 1 stinctu inqum in distinctuz comp' hēdendo
 quasi i esse indistincto ipsuz summādo r me-
 2 surādo. **E**t hoc probat sic. qz ratio vnus
 r ratio numeri i hoc solū differunt q vnus est
 indiuisibile. numerus autē e diuisibilis. sed
 clausio diuisioz inqum diuisa sunt e formal' .
 2 numer' . qz clausio indiuisi est formal' rō vni-
 tatis. **P**rimo vnus quod e principiu numeri cō-
 3 stitit i quadā equalitate excludēte plus r mi-
 nus. vn cum dicit vnus fenit. tñ e dicere q
 nec plures nec pauciores. sed pcept' sic medi-
 2 ans iter plura r pauciora e pceptus positiu'.
Sed hec positio deficit i se duplicif.
Contra au-
 1 teolū. **P**rimo ex hoc q dicit illud positiuū. q vnus
 est principiu numeri addit sup vnus qd uer-
 tit euz ente. tñ esse obiectiue i anima. qz illud
 qd est extra animā ens reale non e tñ obiecti-
 ue i anima. sed vnus qd est principiu nume-
 2 ri est extra animā vtz ens reale. **M**aior p'ez.
 minorē probō. qz auerrois. r. metaph. cōmen-
 3 to. viij. ostendēs differentiā inter vnus quod
 est principiu numeri. r vnus quod uertit cum
 ente. ait. q vnus qd est principiu numeri e

accidēs additum rei. sed vnus qd conuertit
 cum ente est id ipm quod res. addita tñ sibi
 duplici negatione. puta q est indiuisa i se. et
 diuisa a quolibet alio. **T**um igit accidēs iste
 ei cui' est accidēs. qz accidēs esse e inesse. vt
 dicit. iij. metaph. ergo positiuū qd vnus exi-
 stēs principiu numeri addit sup vnus con-
 uertibile cum ente. no solum erit obiectiue in
 intellectu. sed erit etiam subiectiue in re extra
 cuius dicit esse accidēs. **D**eficit scdo in eo
 q dicit rationē vnus consistere i quadā clau-
 2 sioe qua facit i ens indiuisum comp' hēdēdo
 r quasi i esse indistincto ipm mensurādo. quia p
 hec verba sequit q ipm vnus sit qd summa-
 tum r mensurātū. quod est contra aristo. r. meta-
 3 ph. vbi ait. q numerus e multitudo mensura-
 ta p vnus. ergo no summat r mensurat ipsuz
 vnus. sed p vnus cetera mensurat. r ideo ibi
 dem ait phus. q vnus se habet ad numer' si-
 cut mensura ad mensuratum. **R**ones etiam
 adducte no pcludūt. **A**d p'mū ergo dicen-
 dū q maior est falsa. qz i multis alijs dicit p-
 2 terqz in esse diuisibili r indiuisibili. qz dicit si
 cut principiu r principiatuz. sicut mensura et
 mensuratum. r sic de alijs. **A**d minorē dico. q
 quibus clausio possit aliquo mō competere taz
 numero qz vnus quod est principiu numeri. tñ
 opposito mō uenit ipm. **N**ūero em' uenit
 passiuē taz clausio r mensuratio. sed vnus si p-
 2 tit actiue. sibi competet puta tanqz claudenti
 r mensurati ipsuz numer'. **E**t sequit ex ratioe
 istius doctoris oppositū illius qd intēdit. qz
 ipse intēdit pcludere q sicut numerus est qd
 clā diuisuz. clausum r mensurātū. sic ipm vnus
 sit quoddā indiuisum. clausum r mensurātū.
Ad scdm ddm q p duplicē exclusioz impli-
 2 catē binā negatōz no respectu vni' r respectu
 distincto. puta respectu ei' qd e pl'. r respectu
 ei' qd e min' seu pauci'. no hēs rōem formalē
 ter positiuā. s; simplr p uatiuā. cui' oppositū
 pcludere tu debebas. qz ex duabz negatiōibz
 no resultat cōp'ollētia vni' affirmatiōis nisi
 ambe negationes sumant respectu vnus. ita
 q scda negatio neget primā.

Solutio rōnū egid.

Auerrois

Contra au- teolū.

Solutio rōnū aure. Ad 1

Ad 2

Articls 2

Quantus ad secun
 dū principale. q sit materia numeri ppe dicti.
 dico q materia nūeri pprie dicti sunt res i q/
 bus fundat forma numeri. puta diuēse res
 materiales quaz qlibet e continua. distincta tñ
 ab alia. qz illud e materia numeri ex q mate-
 rial' generat numer'. s; nūer' generat ex decu-
 2 9 2

2 sione p̄tinui. vt patz. iij. phisicoz. g. 2c. ¶ Ipse res numerate sūt materia numeri pprie dicti. sed res materiales p̄tinue pprie nūeratur. qz sicut se h̄nt res formalr disticte ad multitudinē trāscēdētē. sic se h̄nt res p̄tinue siue quaz q̄libet est i se p̄tinua ab alia t̄n materia/ liter disticte ad multitudinē q̄ pprie d̄: nūerms. sed ille sūmāt multitudinē trāscēdētē. g. il/ lenūerant nūero pprie dicto. ¶ Forte dices qz equi. h̄o. asin. leo. capra. z sic d̄ alijs q̄ forma liter d̄nt etiā numerat nūero pprie dicto.

Instantia

Solutio.

¶ R̄n. qz ex pte q̄ q̄libet raliū pdictoz z cō/ similitū ē res material h̄ns i se p̄tinuā q̄ntita/ tē. rōe cui nō d̄nt sp̄c. qz vt p̄tinua sunt eius des sp̄cī esse p̄nt. ista talia numerant numero pprie dicto. p̄ accidēs aut ē qz differat forma/ liter in q̄ntū tali numero numerant.

Articls 3

Quātuz ad terciuz

p̄ncipale. q̄ sit forma nūeri siue qd̄ dicat nu/ meris q̄ntū ad suū eē formale. Dico qz q̄uis nō habeam nomē v̄sitatū q̄ naturā forme q̄ ē numerus abstracte noiēm. possum t̄n eā ap/ pellare nūerositatē. qz sicut forma p̄tinui no/ mīat p̄tinuitas. sic natura forme nūeral noīa tur numerositas. z ista forma ē vez ens reale exns i ipsīs rebz nūeratis subiectiue tāqz acci/ dēs realr d̄ns a subiecto siue a rebz nūeratis.

Lōcō 1

¶ Duo ḡ pbato. ¶ P̄mo qz numer⁹ ē vez ens reale extra aīaz. ¶ Secōdo qz differat a rebz nūe ratis. ¶ P̄mū pbō sic. Illud qd̄ est realr z p se sensibile ē vez ens reale circūsc̄pta oī opati/ one intellect⁹. sed numer⁹ ē h̄mōi. qz. ij. de aīa dicit qz cōia sensibilia sūt numer⁹. figura. ma/ gnitudo. mor⁹ z q̄es. z sicut ibidē pz sensibi/ lia cōia sūt sensibilia p se. licz nō p̄mo. maior ē euidēs. qz sensibile p̄cedit opatiōz intellect⁹.

2 ¶ P̄. figura ē ens reale extra aīaz. ḡ nūerus ē ens reale extra aīaz. An̄s pz ad sensū. etiā q̄a ipsa ē q̄tra spēs q̄lītatis. iō ad entitatē figure nihil facit intellect⁹. p̄ntiaz pbō. qz oīs figura p̄supponit numer⁹ tāqz aliqd̄ necio req̄siti. si/ ne q̄ ip̄sibile ē eē figurā. Impossibile est em̄ eē triāgulū sine ternario. z quadrāguluz sine q̄ternario. vñ eadē necitate q̄ triāgul⁹ est cir/ cūsc̄pta oī opatiōe intellect⁹. eadē necitate an/ guli triāguli fundāt actualr numer⁹ ternariū circūsc̄pta oī opatiōe intellect⁹.

3 ¶ P̄. spēs vera pdicamētī realis est qd̄ reale. s̄z numer⁹ ē vera spēs quātitatē. vt patz i pdicamētīs. z. v. meth. ¶ P̄. oīs relatio real̄ indepēdēs ab aīa req̄nt fūdāmētū reale extra aīam. sed dupluz

z dimidiū quoz immediatū fundamētū pōe eē quaternarius z binarius sunt relatōes rea les indepēdēs ab aīa. qz relatōnes mō nu meri z modo potēre sūt reales z disticte p̄tra relatōes ad quoz esse facit intellectus. vt patz v. meth. maior silr patz ex eodē. v. ¶ P̄. si nu merus q̄ntū ad suū esse formale dependet ab aīa siue ab actu anime numerātis vt volūt aliqui doctores. tūc aīa n̄ nūerāte nō haberet plures denarios i archa sua diues q̄s pauper. p̄ns est falsum ad sensū. p̄ntia patz. qz plura z pauciora esse nō p̄nt vbi nullus ē numer⁹. sed si numerus in suo esse ab actu anime depen/ det. tūc anima nō existente in tali actu. puta hominibz dormientibus nequaquā esset nume/ rus. z p̄sequēs nec plus nec pauci. ¶ Duo Lōcō 2 ad pbatiōē secūde cōclusionis p̄suppono ex p̄cedētibz qz res disticte quaz t̄n quelibet est p̄tinua pprie numerant. ¶ Tūc arguo sic. ¶ Illud quod formalr z specificē est p̄distincū rebz numeratis. hoc realr differt ab eis. sed numerus est h̄mōi. ḡ 2c. ¶ Maior patz. pbat̄ minor. qz res nūerate vel sunt ipse quātitates p̄tinue. vel sunt res quāte quātitate i formate quoz quocūqz dato pz qz numer⁹ formaliter z specificē differt ab eis. ¶ P̄. sicut vnitas q̄ ē p̄ncipiū numeri se h̄z ad rē quā tenoiat eti q̄ fundat. sic se h̄z numer⁹ ad ipsa numerata. s̄z vnitas exns p̄ncipiū numeri differt a re in q̄ fundat. ḡ numer⁹ differt a numeratis. Ma/ ior pz. qz cū numer⁹ sit ipsa multitudo raliuz vnitatū si vnitas realr differt a substrato suo op̄ret qz numer⁹ differat a suo. ¶ Mior euidēs est aucte p̄mētatoris vt sup̄ allegaui. q̄ po/ nit. z. meth. qz i hoc differt vnū qd̄ ē p̄ncipiū numeri ab vno qd̄ conuertit cū ente. qz vnū exi/ stēs p̄ncipiū numeri addit accidēs reale sup rē q̄ dicit vna. sed vnū conuertibile cū ente. ad dit sup ipm̄ ens solā rationē. ¶ Sed p̄trariū p̄me cōclusionis ist⁹ terciij articuli qd̄a arguit sic. ¶ Nulla realitas videt̄ acquiri i aliquo p̄ h̄ qz sit cum alio. q̄ nō acquireret in eo si fieret si ne illo. Sed si lapis sit p̄cise sine aliquo alio nō acquirēt in eo aliqd̄ numerus. si aut̄ cum aliquo alio acquirēt in eo dualitas. ḡ duali/ tas siue numerus nō erit aliq̄ realitas. ¶ P̄. si numerus ē aliqua forma accidēralis realis aut talis forma subiectiue erit in qualibz vni tate fm̄ se totam. et sic vnū simplex accidens erit i diuersis subiectis. qd̄ ē impossibile. aut erit in vna sola vnitate. z hoc erit impossibili us. qz tūc numerus eēt idm̄sibilis. etiā oīs aliq̄ vnitates sup̄fluerēt. ¶ P̄. si numerus eēt

Lōcō 2

Scot⁹ et aureolus.

¶ Illud quod formalr z specificē est p̄distincū rebz numeratis. hoc realr differt ab eis. sed numerus est h̄mōi. ḡ 2c. ¶ Maior patz. pbat̄ minor. qz res nūerate vel sunt ipse quātitates p̄tinue. vel sunt res quāte quātitate i formate quoz quocūqz dato pz qz numer⁹ formaliter z specificē differt ab eis. ¶ P̄. sicut vnitas q̄ ē p̄ncipiū numeri se h̄z ad rē quā tenoiat eti q̄ fundat. sic se h̄z numer⁹ ad ipsa numerata. s̄z vnitas exns p̄ncipiū numeri differt a re in q̄ fundat. ḡ numer⁹ differt a numeratis. Ma/ ior pz. qz cū numer⁹ sit ipsa multitudo raliuz vnitatū si vnitas realr differt a substrato suo op̄ret qz numer⁹ differat a suo. ¶ Mior euidēs est aucte p̄mētatoris vt sup̄ allegaui. q̄ po/ nit. z. meth. qz i hoc differt vnū qd̄ ē p̄ncipiū numeri ab vno qd̄ conuertit cū ente. qz vnū exi/ stēs p̄ncipiū numeri addit accidēs reale sup rē q̄ dicit vna. sed vnū conuertibile cū ente. ad dit sup ipm̄ ens solā rationē. ¶ Sed p̄trariū p̄me cōclusionis ist⁹ terciij articuli qd̄a arguit sic. ¶ Nulla realitas videt̄ acquiri i aliquo p̄ h̄ qz sit cum alio. q̄ nō acquireret in eo si fieret si ne illo. Sed si lapis sit p̄cise sine aliquo alio nō acquirēt in eo aliqd̄ numerus. si aut̄ cum aliquo alio acquirēt in eo dualitas. ḡ duali/ tas siue numerus nō erit aliq̄ realitas. ¶ P̄. si numerus ē aliqua forma accidēralis realis aut talis forma subiectiue erit in qualibz vni tate fm̄ se totam. et sic vnū simplex accidens erit i diuersis subiectis. qd̄ ē impossibile. aut erit in vna sola vnitate. z hoc erit impossibili us. qz tūc numerus eēt idm̄sibilis. etiā oīs aliq̄ vnitates sup̄fluerēt. ¶ P̄. si numerus eēt

forma realis extra animā. aut erit aliqd vni
 z tūc numerus erit principiū numeri. z pnci
 piū numeri pdicabit de numero. aut est plu
 res fm ptes ita q vna ps sui recipiet i vno cō
 tinuo z altera in alio. z tūc i eodem continuo
 essent due quātitates. s. ztunitas z pars ipsi
 4 us numeri. **¶** in his que sunt actu diuisi
 fa. nō potest esse vna forma realis. sed partes
 5 numeri sunt actu diuise. ergo zc. **¶** nulla
 forma realis extra animā est replicabilis sup
 seipsaz. sed vt patet i arismetica numerus re
 flectit sup seipsum. dāmus em̄ duos binari/
 6 os z tres ternarios. z sic de alijs. **¶** partes
 materiales vnius totius nō pnt fieri ptes al
 terius sine sui mutatōe. sicut nec ipsa mate
 ria sub noua forma fieri pōt sine mutatōe. s. z
 vnitates q sunt ptes materiales vnius qter/
 narij sine aliq sui mutatōe p solaz vnius vni
 tatis additiōem efficiūt partes quinarij.
 7 **¶** impossibile est q vna z eadē res nume
 ro existēs extra animā sit in decem homibus
 z i decem equis. sed phus dicit. uij. phicoz. c.
 8 de tpe. q idem est denarius decem equoz z de
 cem hominū. **¶** potest hoc idēz argui sic.
 Illud quod est cōeenti z nō enti nō potest eē
 forma realis existēs extra animā. sed nume
 rus est cōis enti z nō enti. qz nō minus pote
 runt numerari chymere vel hircocerui qz la
 9 pides vel ligna. **¶** forma existēs i partiu
 zneriōe que znerio solum sit p animā nō po
 test esse res extra animā. numerus est hmōi.
 quia partes numeri in re extra nullam habēt
 10 zneriōe. cum possint esse separte loco z sub
 iecto. **¶** si numer⁹ esset ens reale extra ani
 mā. tūc vna pars subiecta predicamēto quā
 titatis haberet plures entitates reales specie
 differētes qz oīa alia predicamēta. z sequētia
 ps. qz i speciebus numeroz est processus i in
 finitū. sed zsequēs ē falsum. quia cū ens z vo
 num zneriatur illud qd infinitas comphe
 dit entitates reales infinitas comphedit bo
 nitates. z p zsequēs pdicamentū quātitatis
 esset pfectius z melius om̄bo alijs pdicamē
 tis. qd ē absurdū z iauditū. **¶** Itē z scdaz cō
 cloem pōt argui sic. Si numer⁹ realiter dif
 ferret a numeratis. tūc statim datus duobus
 1 numeris infinite erūt quātitates i actu. z nō
 ē impossibile. qz zāns. pbat zntia. qz dualitas
 illoz duoz numeroz differret realt ab eis tā
 qz a suis substratis numeratis. et sic habem⁹
 tres entitates. z trinitas illaz triū entitatum
 differret realiter ab eis. z sic habem⁹ quaterni
 tate. z eadē ratio ē illa quaternitas differret ab

Aureolus
 cu; alijs z
 2. p dōem

illis quattuor entitatibus tāqz a suis nume
 ratis. z sic simultan ee infinite entitates resulta
 būt. **¶** si numerus est forma realiter ineci
 stēs numeratis z differēs ab eis. vel erit tota
 i toto suo subiecto z tota i qualibet parte. vel
 tota i toto z fm pte i parte. **¶** Prīmū ē impossi
 bile. qz oīs forma exns tota i toto z tota i qua
 libet pte est indiuisibilis. z sic numerus nō es
 set numer⁹. nec eēt d pdicamēto qzntat. Nec
 scdm ē possibile. qz vñū numeroz pē esse vt
 tra mare z aliud citra. ppter qd non pōt aliq
 znerio vnius forme realis i ipsis inueniri.
¶ impossibile est aliquā formā realē abso
 lutā alicui aduenire z ab eo recedere sine om
 ni sui mutatōe reali. sed dato vno numerabē
 lium nō est i eo aliquis numer⁹. posito vero
 alio numerabilium ponitur i eo numerus. z
 ablato illo alio auferē ab isto numer⁹ sine ta
 mē omni sui mutatōe. ergo numerus nō po
 terit esse entitas absoluta realiter differēs ab
 3 ipsis numeratis. **¶** Sed illa qzuis sunt ma
 gne apparētie. tñ nō zcludūt. ideo predictas
 duas zclusiones zfirmato quālibet vno me
 dio. z deinceps solū rōes iam inductas.
¶ Prīmā sic. Illa est forma realis extra ani
 mā de qua pbatur passioēs reales ab anima
 nō dependēs. numerus est hmōi. qz de nūe
 ro pbatur paritas z imparitas. equalitas et
 inequalitas. multiplicitas z paucitas. z cete
 ra talia que om̄ia vidētur esse reales passioēs
 seu pprietates. **¶** Cōclusionē scdāz zfir
 mo sic. Scie tie reales in eadem parte realis
 phie formaliter z distincte requirūt subiecta
 formaliter z realiter distincta. **¶** Sed arismet
 ca z geometria i parte phie realis que dicitur
 mathematica sunt scie realiter cōdistincte. et
 numerus subijcti arismetica. numeratū zo
 puta ipm continuū subijcti in geometria. er/
 go zc. **¶** Et zfirmatur. qz species eiusdem ge
 2 neris ex opposito zdistincte realiter differūt.
 sed numerus cum sit discreta quātitas. z nu
 merata cum spectēt ad trin uam quātitatem.
 vt patuit supius sunt i eodem genere quātita
 tis ex opposito zdistincte. ergo zc. **¶** Ad pri
 mū igit inductū z primā zcloem dicēduz qz
 maior ē falsa. ex hoc em̄ q vna nota produci
 tur cū alia resultat i qualibet nota aliquid de
 dulci melodia quod nō resuleret i ea si sola
 pduceret sine alta nota. **¶** In multis etiā alijs
 illa maior patit instātiā. **¶** Ad scdū dī
 cendū q illa distinctio est insufficientis. qz for
 ma que est numerus nec ē tota i qualibet vni
 tate fm se sumptā. nec est tota i vnitare em̄.

Cōtra ista
 zfirmatio
 zclonū

Cōfirma
 tio scde cō
 clusiois.

Solutio
 rōnū z p
 mā zcloz.

Ad 1

Ad 2

sed e tota i oibz suis vnitatez sil' sūptis. Dia em nūcrata p aliquē numer' sil' sūpra mō dēt ta

Ad 3 li nūcro tāqz vniū subiectū adeqz. Ad ter cū dōm q' oīs nūer' ē aliqd vniū. qz vniūqd/ qz qzū hz de entitate tm hz de vnitate. Illud tm vniū qd p'dicat de vno qz nūcro nō est vniū qd ē pncipiū nūeri. s; ē vniū qd p'uertit cū cr

Ad 4 te. Ad quartū dōm q' maior ē fallā. loquē dōe forma discrete nature. qz illa de nata sua

Ad 5 hz q' suū substratūz sit actu distinctū. Ad v. dōm q' numer' pprie dicit' nō replicat sine reflectit sup seipm. i oibz em talibz replicatōi bus aut multitudo q' ē dōa ent' z circuit omne gen' replicat sup seipaz. sicut cū dō duo bina rj anguloz. hic nec replicata dualitas. nec il la sup quā replicat ē numer' de p'dicamēto qz citatis. qz neutra fundat i rebz distinctis. quā rū tm quilibet sit continua. z ideo vtraqz tal' du alitas reducēda est ad multitudinē q' est dōi tia entis. Aut p'dicta multitudo replicat sup numer' pprie dicit'. sicut cū dicit' duo bina/ rj lineaz. vel tres ternarij equoz. z tūc multi tudo q' replicat nō est numer' pprie dicit'. qā p' immediato substrato nō mōdēt sibi res di/ stincte quarū quelibet sit continua multitudo. tm sup quā sit replicatio ē numer' pprie dicit'

Ad 6 Ad sextū dicit' q' p' illud argumētū si es set bonū pbaret q' forma dom' nō ēēt forma realis extra aiām. qz sūdamētū et p'ietes in se nullā nōcio capiūt mutationē ex adiūctione ipsius reati. z tm ex hoc resultat forma dom' q' an nō fuit. z ad solā subtractionē eiusdē dato q' tā subtiliter reponat q' ex hoc nulla species motus vel mutationis i fundamēto recipiat nihilomin' expdit forma dom'. Et idē patet in omibz figuris. Ad subtractionēz em vel additionē vni' anguli sp' mutat' species figu/ re. Ex quibz omibz patet q' maior est fallā.

Ad 7 Ad septimū dōm q' denarij. r. equoz z r. hoim nō ē idē denarius nūcro sed specie

Ad 8 octauū dicit' nego minorē. ad pbatōz dico q' multitudo q' numerāz figmēta nō ē multi/ tudo realis sed ficta sicut z ipsa numerata.

Ad 9 Ad nonū nego minorē. qz si nulla ēēt aiā. ad huc triāgulus tres hñs angulos vez sūdarz ternarij z actualiter. Ad pbatōnē dōm q' forma entitatis discrete nō requirit p'nerionē i suo sūdamēto. sed potius requirit distincti onē.

Ad 10 Ad decimū dicit' q' ens pure mathe maticū abstrahit raz a bono qz a malo. z ideo vna substāna plus habet de bonitate z pfecti one qz quicūqz numer' fm se sūpti qzū ad p/ priā entitatē. Etā pōt dici q' nūqz ē dare nu

meros actu infinitos. sicut nūqz ē dare p'riu um actu diuisū i infinita infinitū. Ad p'ri mū inductū p'ra sedaz p'clusionē dico negā/ do p'ntiā. ad pbatōz dico q' dualitas duozū nūcroz nō differt ab eis. qz pprie nō ē nūer'. cū immediatū suū substratū nō sit p'ntina quā titas. Sed hñoi dualitas reducit ad multi tudinē q' est dōiā entis. Et sicut dico de dua litate illa. sic eodē mō dico de oi multitudine cū immediatū substratū nō sūt res quaz quibet ē p'ntina. Ad scōm dico q' forma q' est numerus ē tota i toto suo substrato. qz omia nūcrata mōdēt sibi sicut vniū subiectū adeq/ tū. nō tm est tota i qualibet pte. nec etiā pars eius pprie est in pte substrati sicut euidenter apparet de forma dom' z de oibz figuris. for/ me em tales sūt illi' dōitōis q' nō diuidit di uisione subiecti. sed q'cūqz pte integrali subie cti mutata mutat tota forma. Un' possem' di cere q' triplex ē forma. Quēdā ē tota i toto. et tota i quibet pte sicut aiā intellectiua. Alia ē to ta i toto z ps i pte. sicut forma eq' vel lapidis. Tercia q' sic ē tota i toto. q' ps pprie nō ē in p te. sicut forma q' ē numer' vel figura. Nō em diuidit forma tal' diuisione subiecti. s; sublata q' cūqz pte subiecti tota forma tollit Ad. iij. di co sicut ad septū p'nc p'clusionis dicit' est.

Ad rōes 5 2. p' dōem.

Ad 2

Nota bñ diuisiones forme.

Ad 3

Articls 4

Quātū ad quartū

pncipale. vtz i diuis sit ver' nūer'. dōz q' nu mer' pprie dicit' nō ē in diuis. qz illa forma q' fūdat i rebz distinctis quaz quilibet ē p'ntina nō p' ēē pprie i diuis. numer' ē hñoi. vt p'z exp' cedētibz. Maior p'z. qz nullū p'ntinū ē repi/ bile i diuis. P. i diuis nō ē q'ntitas. q' in di uis nō ē nūer' pprie dicit'. p'ntia p'z. qz ad op positū p'nt' sequit' oppositū aīntis. P. vbi cūqz pprie ē dare nūer'. ibi p'p'e ē dare totūz z p'nt'. s; i diuis nō possum' dare totūz z p'nt'. vt z p' aug. 3 maximū. li. iij. c. x. S; h' ē opinio f' hñi. cū' motiua obmuto cā breuitat'. Ad argumētū pncipale dōm q' trinitas in diuis nō ē nūer'. sed ē multitudo nō dōi's a psonis seu a relatōibz q's tenoiat. z tal' multitudo re ducit ad multitudinē trāscēdētē.

Opinio. Ad pnci pale argu mentum.

Distinctio vicesimaquinta. Reterea cōsi derādū. Dic mōr' oñdit' qliter termi iūgerales z alietatē signu

Marginal notes on the right page, including 'Dicit', 'Beccu', 'Conclu', and 'Sicut probat'.

ficātes intelligēdi sint. cū huic noi psona ap-
plicat. Et diuidit i duas. qz pmo mouet hāc
qōem. vtz dicēdo tres psonē diuine. vel alia ē
psona pns. vel alia filij. hoc nomen psona si-
gnificet diuinam eētiam. Et arguit ad vtrā
qz partē. Scdo psequit qōem. ibi. Persona
em vt sup. Et heci duas. qz pmo psequit qō
nē fm alioz opinionē. Scdo psequit eā fm
ppriā intēnonē. ibi. Sciēdū ē igit. Quātum
ad pmiū ē aduertēdū qz quidā fuerūt illi^o opi-
nōis qz cū dicit tres psonē diuine. hoc nomen
psona significet diuinā eētiam. idēo mgr duo
facit. qz primo recitat motiua ist^o opinionis
Scdo arguit ptra inuētozes istius positōis
ibi. Sed qd i nēdēt. Prima i duas. qz pri-
mo mgr adducit eoz rōes. Scdo ostēdit qli-
ter ipsi ad oppositas obiectōes respōdēt. ibi.
Quibusdā videt. Tūc sequit illa ps. Sci-
endū ē igit. Et diuidit i duas. qz pmo mgr
iuxta suā intēnonē qōem p̄dictā. determinat q
ad terminos nūerales. Secūdo q ad terminos
alietatē significātes. ibi. Deide qrit. vtz fm
tādē. Prima i duas. qz pmo ist^o questōis de
terminat veritatē. Scdo mēdo obiectōibus
tollit falsitatē. ibi. Ad hoc aut qd illi
sequit illa ps. Deinde querit rē. Et diuidit i
tres ptes. qz primo qrit ad terminū alietatis
qōem renouat. Scdo veritatē tenēdā insinu-
at. Et terciō dicta sua recolligit. et auctōrita-
tibz sanctorz roborat. Scda ibi. Ad qd dicitur
mus. Tercia ibi. Et p̄dictis colligit. Cir-
ca istā distinctionē. xv. quero.

Utrū hoc nomē psona de deo et creatu-
ris dicat equoce. Et videt q sic. qz
pl^o differūt deus et creatura qz celestia
et inferiora. sed fm omē. i de suba oibus. qz cū
qz dicūt de celestibz et inferioribz dicunt equo-
ce. g rē. Contra. que simplr sūt equocea vni-
alterz nō p̄cipat. sed psona creata est p parti-
cipationē psona talis. psona p̄o diuina essenti-
aliter et nō p̄cipatiue. ergo rē. Quattuor
breuissime dico i illa qōe. P̄o qz hōmē p-
sona de deo et creatur^o nō dicit equoce. Scdo qz
nō dicit vniuoce. Tercio qz dicit analogice. Et
q̄ro qz hōmōi analogia magis declinat ad eq-
uocationē qz ad vniuocationē.

Articulus 1. Primus probo sic.

qz nomē significās aliq̄ pla nō dicit p̄prie equo-
ce de eis nisi ipsis p̄petat eq pmo. i hōmōi p-
sona rōe dignitatis a q̄ iponit vt patuit p̄us
quātē et mag^o diuisi suppositi qz hūanis. g rē.

Et confirmat. qz qn̄cūqz aliq̄ d̄ p̄dicat d̄ plibz
sic tñ qz vni uenit simplr p̄fecte et alteri p̄ci-
patiue. digniori mō dicit de eo cui uenit eētia
liter qz de eo cui uenit p̄cipatiue. sed nō sō-
lū hōmōi psona sed oē qd uenit deo et crea-
ture deo uenit simplr p̄fecte. creature aut p̄ci-
patiue. g nō dicit de eis simpliciter equoce.
Sed forte dicit qz p̄hs i p̄dicamētis dicit
ens p̄dicari equoce de. r. p̄dicamētis. et tñ ens
p̄ncipalius dicit de suba qz de accidēte. R. qz
p̄hs in p̄dicamētis loq̄t large et nō stricte siue
p̄prie de equo carōe. et iō tāqz loq̄t large loq̄nt
et nō p̄prie dicit ipm ens esse equo cū. sed. iij.
metaph. magis p̄prie loquēs nō dicit ip̄s
esse equo cū sed analogū.

Confirmat

Instantia

Solutio

Secunda conclusio

Articulus 2

nem p̄bō sic. Ea q̄ differūt genere nō p̄nt h̄re
vni nomē qd ipsis vniuoce ueniat. sed res
significate p̄ hōmōi psona i diuini et hūanis
diut genere. g rē. Maior p̄z. vij. phicoz. vbi
p̄hs p̄bat qz p̄prie vniuocatio eēt nō p̄nt nisi i
spē sp̄alissima. Sz forte dicit qz quoz est
vna rō siue diffinitio illa vidēt eē vniuoce.
Sed diffinitio psona data p̄ Rich. s. intel-
lectualis nature incōdicabil^o i sub̄stētia. eēt ois p-
sona diuine. hūane et angelice. g nomē psona
dicit de his vniuoce. R. qz illa nō ē diffini-
tio p̄prie dicta. sed ē q̄da descriptio analogica. qz
etiā ipsa talis descriptio fm prius et posterius
dicit de deo. angelis et homibz.

Instantia

Solutio

Conclusio tertia

Articulus 3

p̄z et duabus p̄cedētibz. qz nomē exp̄s aliq̄
bus cōe. et nec vniuoce et equoce uenit ipsis
necio videt qz ipsis ueniat analogice. maxi-
me si vni uenit p̄ pri^o et alteri p̄ posteri^o. sed
nomē psona ē cōe deo et creaturis. et nec vni-
uoce nec equoce ipsis uenit. et deo uenit p̄us
qz creatur^o sicut iā patuit. g rē. Sz forte di-
cet qz cū mod^o significandi seq̄t modū intelli-
gēdi. igit qd p̄mo a nobis intelligit illd p̄ no-
mia a nob̄ imposta p̄mo significat. sz p̄m^o in-
telligim^o psonā creatā qz diuinā. g rē. R. n̄
deō qz licz q̄rit ad modū significādi q̄ sequit
modū intelligēdi viatoris hōmōi nōia impo-
nētis prius ueniat hoc nomē psona creatu-
re qz creatori. eo qz creatura sibi magis sit no-
ta. prius tñ uenit deo cōsiderādo p̄fectōz ad
quā significādū tale nomē est impositū. pu-
ta incōdicabilē sub̄stētia intellectualis natu-
re. eo qz talis p̄fectio i infinitū modo p̄fectioz

Instantia

Solutio

Quintū ad quartū

Articulus 2. Tercia cō-
clūsiō. De mō rōe dicit
et mag^o qz talis p̄fectio i infinitū modo p̄fectioz

repat i teo q̄ in quacūq; creatura.

Articls 4 **C**ōclusionē quartā

pro sic. **D**icitur quicquid dicitur secundum unum nomen rebus simpliciter eternis et rebus temporalibus magis videtur eis competere equivoce quam univoce. sed personae divinae sunt simpliciter eterne. et humane sunt temporales. **S**ed forte dicitur quod secundum hoc habet nomen suba de angelis et hominibus magis dicitur equivoce quam univoce. et hoc nomen competit de celestibus et inferioribus sicut magister dicitur equivoce quam univoce. cum illa sint eterna. ista vero temporalia. **R**espondeo quod nec angelus nec celum nec aliqua creatura proprie et simpliciter est eterna. sed solus deus eternus dicitur etiam secundum grammaticos. quod eternum dicitur ab eo quod est extra. et terminum. quasi extra terminum positum. sed omnis creatura habet terminum ex parte ante. quod non fuit ab eterno. cum habuerit principium sue creationis. **E**tiam omnis creatura in quantum de se est habet terminum ex parte post. quod secundum Augustinum super Genesim ad litteram. quanto omnipotentis dei manus ipsam creaturam conservare desineret. in nihilum rediret sicut ex nihilo facta est. et ideo non est simile de angelis et celis respectu inferiorum. et de deo respectu creature. **P**rohi tamen qui ponunt angelos et supercelestia ab eterno fuisse. de plano concederent quod ea que dicuntur de istis superioribus. et de istis inferioribus corruptibilibus. magis dicuntur equivoce quam univoce. **P**ropter quod dicit philosophus. x. metaphysice. quod corruptibile et incorruptibile simpliciter differunt quod genere. **E**t Averrois in de substantia orbis ait. **Q**uicquid dicuntur de supercelestibus et inferioribus dicitur equivoce. **E**t per hoc patet ad argumentum principale. **C**redidit enim Averrois homini supercelestia esse simpliciter eterna. quod visus ipse in tali materia subijpsi quibus contradicatur

Ad pncipale argumētum.

Distinctio vicesimalis sexta.

Nunc de proprietatibus etc. Postquam magister tractavit de nominibus que de existentibus in divinis dicuntur. hic incipit tractare de proprietatibus quibus homini nomina imponunt. **E**t dividit in duas partes. **N**am primo tractat de proprietatibus. **S**ecundo de nominibus appropriatis. **P**rimo tractat de proprietatibus personarum. **S**ecundo de nominibus appropriatis. **P**rimo tractat de proprietatibus personarum. **S**ecundo de nominibus appropriatis. **P**rimo tractat de proprietatibus personarum. **S**ecundo de nominibus appropriatis.

quod primo tractat de nominibus proprietatum personarum secundum se. **S**ecundo videtur nomina proprietatum ad nomina personarum comparare. **D**istinctio. **P**rimo tractat de proprietatibus personarum. **S**ecundo de nominibus appropriatis. **P**rimo tractat de proprietatibus personarum. **S**ecundo de nominibus appropriatis.

Utrum personae divine relationibus distinguantur. **E**t videtur quod non. quod in divinis substantie non constituunt relatione. **S**ed secundum Damascenum. **L**etra. **C**orra. **E**t licet quod divine personae multiplicentur illo distinguuntur. **S**ed secundum Boetium in libro de trinitate. **C**orra. **E**t licet quod divine personae multiplicentur illo distinguuntur. **S**ed secundum Boetium in libro de trinitate. **C**orra. **E**t licet quod divine personae multiplicentur illo distinguuntur.

Quoniam... **C**orra. **E**t licet quod divine personae multiplicentur illo distinguuntur. **S**ed secundum Boetium in libro de trinitate. **C**orra. **E**t licet quod divine personae multiplicentur illo distinguuntur.

Articuli

Quatuor ad primū

ut p[er]sona diuine distinguant absolute sic p[ro]cedat. Primo em ostēdā q[uo]d i diuis nō sūt tria supposita p[ro]prietatib[us] absolut[is] distincta. z ad ducā i h[uius] opinione linconien[si]. cū suis motiuis. z r[ati]o ad ea. Sed ostēdā q[uo]d diuine p[er]sona nō distinguunt modis absolut[is]. q[uo]s q[uo]dā appellat modos h[uius] p[er]fectōis. z recitabo opi nōz oppositā cū suis motiuis. z ip[s]is r[ati]o ad ea.

Secundo

Primo p[ro]b[etur] sic. Omne q[uo]d sic se h[ab]et q[uo]d ip[s]i i quolibet est melius q[uo]d nō ip[s]i. hoc dicit p[er]fectione simp[li]r. Sed omne absolutū formaliter est i diuis etale q[uo]d ip[s]i i quolibet est melius q[uo]d nō ip[s]i. ut pat[et] p[er] Anselm[um] monologion. xv. igit[ur] si diuine p[er]sona distinguunt p[ro]prietatib[us] absolutis. tūc aliq[ui] p[er]fectio simp[li]r eēt i quolibet p[er]sona q[uo]d nō eēt i alia. z sic cuiuslibet diuine p[er]sona de fieret due p[er]fectōes simp[li]r quibus alie due p[er]sona ab ipsa differret. quod nō solū est cōtra fidē. verū etiā cōtra vera p[ro]ph[et]iam. z sp[irit]ualiter cōtra Anselm[um]. y. metaph. z o[mn]en. ibidē. ca. de p[er]fecto.

Secundo. Si nō omnis absoluta p[er]fectio esset ut qualiter diuina p[er]sona. tunc maior p[er]fectio z bonitas esset in tribus p[er]sonis q[uo]d i vna t[er]m[in]o. q[uo]d in libro. de trini. negat Aug[ustinus]. tanq[uam] de vni[us] a catholica veritate.

Tercio. Si diuine p[er]sona eēt p[ro]prietatibus absolutis ab i[n]uicē distincte. tunc vel nulla diuina p[er]sona esset productibilis. vel natura diuina esset mutabilis. conseq[ue]ns q[ui]ntum ad vtrāq[ue] sui partē est impossibilē. ergo z antecēdēs. p[ro]b[etur]. q[uo]d omnis natura i qua forma absoluta innascit ex reali p[ro]ductioe. illa natura necessario mutat. sed si aliq[ui] p[er]sona diuina absoluta p[ro]prietate cōstituta p[ro]duceret. tūc i natura diuina p[er] reale p[ro]ductionē forma absoluta innasceret. s. illa forma q[uo]d p[er]sona p[ro]ducta cōstituit. vel q[uo]d p[er]sona diuina nō p[ro]duceret. vel natura diuina mutabitur.

Quarto. Talis absoluta p[ro]prietate cōpata ad cōntinuitatē nō h[ab]et rōem actus vel potētie. q[uo]d q[ui]cūq[ue] aliq[ui] duo absoluta sūt s[im]il[ia]. opt[er] q[uo]d vni[us] h[ab]eat rōem act[us]. z alter rōem potētie. S[ed] h[uius]m[od]i p[ro]prietate nō p[otes]t h[ab]ere i tali cōpate ratiōne potētie. q[uo]d tunc nō p[otes]t dare ipsi p[er]sona esse incōcābile siue p[ro]prietate. Nec essentia p[otes]t habere rōem potētie respectu h[uius]m[od]i p[ro]prietatis. q[uo]d ipsa est purus actus z infinit[us] claudens in se necessario o[mn]em ratiōne actualitatis z p[er]sequens nō potest cape esse ab aliquo alio actu. Sed cōtrariū istius opinionis p[ro]bat linconien[si]. z sui sequaces. z rōes eorūz vt

plurimū probāt. q[uo]d p[er]sona diuine nō distinguuntur relatiōe. z p[er]sequens reputat se probasse q[uo]d distinguant p[ro]prietatib[us] absolutis. Arguunt igit[ur] primo sic. Dis relatio supponit an se illud q[uo]d refert h[uius]m[od]i relatiōe. sed essentia diuina nō refert. quia ipsam suppositū refertur. ergo diuina relatio non constituit nec distinguit suppositū. sed supponit ip[s]i esse dist[inct]ū. Sed o[mn]is relatio realis supponit realit[er] distinctioem extremor[um]. ideo em s[im]p[li]m p[er]sona idēitas nō est relatiō realis. q[uo]d et extrema nō sunt realiter distincta. sed relatiōes diuine sunt relatiōes reales. ergo supponit sua extrema. scz ipsa supposita realiter esse distincta. et p[er]sequens nō distinguit ea. quia quod p[ro]p[ri]e ponitur ab aliquo hoc nō innascitur ab eo.

Secundo. Si virtute generationis in esse genito. si luis constitueret filiatione. tūc nō magis generaret filius q[uo]d pater. n[on] ē falsum. q[uo]d tan cōdēs. falsitas cōntis patet. p[ro]b[etur] cōntis. q[uo]d p[er] generationē nō minus generanti acquiratur p[ro]p[ri]e ad aliquid q[uo]d acquirat filio. S[ed] igit[ur] filius ex hoc dicit gigni. q[uo]d p[er] generatiōis sibi acq[ui]rit filiatione. eadē rōne p[otes]t generare. q[uo]d sibi p[er] generationē acq[ui]rit p[ro]p[ri]e.

Tercio. Relatio originis i s[im]p[li]o immediato sūdamēto nō fundat nisi mediāte actu originis. cū igit[ur] suppositorū sit agere. q[uo]d omnis relatio originis supponit suppositū ex cui[us] actu innascit talis relatio. z p[er]sequens p[ro]p[ri]e dicitur nec cōstituit suppositū nec distinguit.

Quarto. Formale distinctiōne suppositi ē s[im]p[li]m se incōcābile. s[ed] nec filiatō nec p[ro]p[ri]e ē s[im]p[li]m se s[im]p[li]m incōcābil. maior p[ro]b[etur]. q[uo]d si formale distinctiōne suppositi nō esset incōcābile. nec suppositū eēt q[uo]d incōcābile. m[en]o[rum] p[ro]b[etur]. q[uo]d si filiatō seu p[ro]p[ri]e esset forma incōcābilis. aut hoc esset inq[ui]ntum relatiōes sūt. aut inq[ui]ntuz filiatō z p[ro]p[ri]e sunt. aut inq[ui]ntum relatiōes diuine sunt. Nō p[ro]b[etur] m[en]o[rum]. q[uo]d tūc nulla relatio esset cōcābilis. z sic nec in creatur[um] iuenerent relatiōes filiatō. Nec scdo m[en]o[rum]. q[uo]d tūc i nulla natura possent inueniri plures filiatōes aut p[ro]p[ri]e. Nec tercio m[en]o[rum]. q[uo]d tūc cōis spiratio cū sit diuina relatio nō esset cōcābilis. q[uo]d est falsum. cū filio cōicet. Et cōfirmat. quia si prima p[er]sona in diuis p[ro]p[ri]e sp[irit]u rasset q[uo]d genuit. tunc sp[irit]u sancto cōmunicasset vim generatiōis cum respectu p[ro]p[ri]e ad generatōem. z p[er] cōis p[ro]p[ri]e fuisset cōcābilis.

Quinto. Quā aliquis actus antecedit aliq[ui] t[er]m[in]o nū. tūc antecedit omne illud q[uo]d sit natural[is] ē cū illo t[er]m[in]o. S[ed] generare q[uo]d est actus p[er]sona p[ro]p[ri]e antecedit filiationē que ex ip[s]o innascit.

Cōfirmat

Opi. diuina linconien.

7 **g** etiā ancedit p̄ritatē. cū relatiōes opposite
sunt si natura ⁊ naturali itelligētia. vt dz in p
dicamētis. ḡ p̄ritas nō p̄stiteret supposituz
generās. s; supponit ipm p̄stitutū. **P**. si re
latio diuina p̄stiteret supposituz. aut h̄ faceret
vt p̄pat ad eētā. ⁊ vt sic qz trāsit i eētā. re/
latio non p̄stiteret sed suba. aut vt p̄pat ad
oppositū. ⁊ hoc nō. qz vt sic nō h̄z modū in exi
stētis. sed h̄z modū ad eētā. p̄ncipiū autēz
p̄stitutū inexistit et qd p̄stituit. **P**. argu
it qdā modern⁹ sic. Natura excellentissima dz
suppositari suppositatōe excellentissima. s; **8**
suppositatio absoluta ē excellentior relatiua. ḡ
2c. **P**. supposita substantiālibz debet suppositari
p̄ncipijs substantiālibz. sed diuina supposita
sunt supposita subalia. ḡ 2c. **P**. p̄fectissi
mū suppositū dz p̄stitutū p̄ncipiū sui gene/
ris. s; diuī suppositū ē p̄fectissimū ⁊ ē suba. ḡ
10 suū p̄stitutū p̄ncipiū n̄ p̄t eē relatio. **P**.
suppositari p̄ncipiū alteri⁹ generis i natura
suppositata arguit ip̄fectōz. sicut p̄z de accidē
tibz q̄ suppositat p̄ subz. vñ vt dicit si natura
hūana eēt simplr p̄fecta. a supposito diuino nō
posset suppositari. sed i natura diuina nulla ē
ip̄fectio. ḡ nō poterit suppositari p̄ncipiū al
11 teri⁹ generis. puta p̄ relationē. **A**. tillas q̄tu
or rōes Frācisc⁹ ⁊ mayronis asserit eē inso/
lubiles. qz dicit eas eētācedentes. p̄pter qd
dimitit eas insolutas. q̄uis p̄clusiōnē tene/
re nō videat. **S**. Sed mihi videt q̄ ille cū p̄/
cedētibus sint p̄tra veritatē. ⁊ spālter p̄tra ex
p̄sas sc̄tōz s̄nias ⁊ auctes. quas adducā i ter
cio istius q̄ōnis articulo. ergo ad ipsas p̄ or/
dinē respon debz. **A**. Ad primā igit dīcedū q̄
maior est falsa nō solū i diuis. verū etiā i crea
turis. qz illud quod refert est ipm̄ relatiuuz.
Sicut ergo albedo nō supponit an̄ se ipsuz
albū. qz albedo p̄stitutū ipm̄ in eē albo. sic ipsa
relatio nō supponit an̄ se ipsum relatiuū. s; **2**
p̄stitutū ipm̄ i eē relatiuo. **A**. Ad sc̄dm dīcedū
q̄ aliqd̄ supponere alterz p̄t̄ intelligi duplr
Uno mō q̄ suppositū p̄cedat ⁊ sit prius eo
qd̄ supponit. sicut domus supponit funda
mētuz. Alio mō q̄ impossibile sit supponēs
ēē sine supposito. qz ex sua natura requirit il
lud. q̄uis qnqz etiā afferat secuz illud. sicut
rationale supponit eē hominē. q̄uis sit eius
p̄ncipiū p̄stitutū. qz impossibile est eē ra/
tionale nō existēte homie. ⁊ illo sc̄do modo re/
lationes diuine supponūt sua extrema reali
ter esse distincta. q̄uis vere sint p̄ncipia illi⁹
distinctōis. sed nō supponūt ea p̄mo modo
Ad 3 **A**. Ad terciū nego p̄sequētā. ad p̄bationē di

8
Frācisc⁹ ⁊
mayronis

Solutio
Ad. i. rōez

Ad 2

Ad 3

co. q̄ q̄uis i creaturis relatio realis acquirat
in generāte. hoc t̄ est impossibile i prima per
sona diuina. qz coipso q̄ talis p̄sona ē innasci
bilis ⁊ omnino prima. impossibile ē q̄ paterni
tas vel aliqd̄ aliud reale in ipsa sit productuz
vl̄ acquisitū. Dato em̄ p̄ impossibile q̄ p̄sona
diuine absolutis pp̄rietatibus p̄stiterent et
distinguerent. adhuc filiatio acquireret i sup
posito genito. in patre p̄o paternitas nec pos
set eē coicata. nec p̄ducta. nec acquisita. eo q̄
oīa illa repugnēt p̄sona omnino prime in diui
nis. **A**. Ad quartū dīcedū q̄ q̄uis maior ali
quo mō sit vera i creaturis. i diuis tamē vbi
actus origis ⁊ relatio originis sunt idē reali/
ter. ibi vnum illoz nō respicit mediatus vel
immediatus ipm̄ fundamētū nisi fm̄ nostz
modū intelligēdi. Eadē em̄ res vt habet mo/
dū inexistētis pp̄rietatis. p̄stitutū p̄sonaz pa
tris. ⁊ vt sic dicit pp̄rietas p̄sonalis. ⁊ eadē
res vt habet modū crumpētis origis dicit ge
neratio. sed vt ē ratio referēdi p̄ducēs ad p̄du
ctū dicit relatio. Ex quibz patet q̄ maior illa
sub eo sensu sub q̄ accipit est falsa. **A**. Ad q̄n
tū dico ad minorē dīcedū ⁊ p̄bationē fil⁹ q̄
p̄ritas in diuis est incoicabilis. nō inq̄stuz
est relatio. aut inq̄stum paternitas. aut inq̄/
tum diuina relatio. sed inq̄stum diuina pater/
nitas ⁊ inq̄stum diuine p̄sona pp̄rietas. Sic
em̄ forma subalis formis ē incoicabilis. nō t̄m
inq̄stum est suba. nec inq̄stū substantiā huma
na. sed inq̄stū forma subalis formis. sic 2c. Et
eadē mō d̄dm ē de filiatiōe q̄ est pp̄rietas filij.
⁊ de spiratione passiuā. q̄ est pp̄rietas sp̄ssci
A. Ad p̄firmatōem dico q̄ suppositū ē ip̄
sibile. ⁊ iō nō est mixtū si ad ipm̄ sequit ip̄osibi
le. **A**. Ad. vi. d̄dm q̄ sicut supius patuit. i di
uis nec eētā nec post. nec p̄us nec posteri⁹. et
minoz ē falsa. qz generare nō ancedit filiatiōz
qz simultanee sunt. nec p̄ p̄ritatē **A**. Ad
vij. d̄dm q̄ relatio diuina p̄stitutū suppositū vt
ē p̄sonal. pp̄rietat. qz vt sic fm̄ nostz. modū in
telligēdi inexistit. sed distinguit suppositū cō
stitutū vt p̄pat ad oppositū. **A**. Ad. viij. rōez
q̄ est p̄ma de illis quas Frāciscus ⁊ mayrōis
reputat insolubiles d̄dz q̄ supposita p̄sonaz
trinitate ⁊ diuine eētā n̄ vnitatē. tūc minor ē falsa
qz suppositatō absoluta tollit eētā n̄ vnitatē.
⁊ iō vbi plā sūt supposita i eadē natura. tūc ab
soluta suppositatio maḡ dicit ip̄fectōz q̄ p̄se
ctōz. eo q̄ ad taliū absolutoz suppositoz ml̄
titudinē ml̄tiplicet nata. sic ḡ arguit diuī p̄/
fectōz q̄ eētā diuina siue natura i tribus per
sonis nō diuidit nec triplicat. sic eodē modo

Ad 4

Ad 5

Ad confu
marōem

Ad 6

Ad 7

Ad 8

attestat diuine pfectōi suppositatiōis diuina esse
 relatiua r nō absolutā **Ad. ix.** dōm q̄ sicut
 diuina supposita in cludūt subaz siue natura;
 diuina. sic etiā relatiōis. r iō nō solū debēt dici
 supposita subalia. sed etiā pprie supposita re/
 latiua **Ad. c.** dōm q̄ maior nō ē vera nisi il
 lud pfectissimū suppositū eēt nū tū in na
 tura. q̄ si multiplicat supposita. nec ē est eoz
 p̄ncipia p̄stitutiua mltiplicari. q̄ si fuerit sba
 lia r absoluta. natura nōcō nūcra q̄ diuina
 ponere tenuis ē a catholica fide **Ad. xi.** dōz
 q̄ maior nō ē v̄a. maxie si illō p̄ncipiū alteri
 generis nō sit accōis. nec facit p̄pōz cū natura
 s̄ fm totā suā realitatē trāsūt i natura. tūc nul
 lā ip̄fectōz arguit i natura suppositata **Et** q̄d
 assumit p̄ fili r accōitibz r natura humana i
 xpo. cū hoc q̄d nō ē s̄ile etiā nō est vez. q̄ nec
 accōis supponit. s̄ a suo s̄iecto recipit. nec
 natura hūana a s̄bo ē suppositata sed assum/
 pra. **S**cdō dico q̄ diuina supposita nō sūt
 distincta p̄ modos absolutos. q̄ oē q̄d adueit
 supposito iā p̄stituto ē sibi accōitale r aduēti
 cū. q̄ si diuine p̄sone p̄stitunt p̄ modos abso
 lutos. tūc relatiōes diuine adueniēt suppositet
 tāq̄ aduētiē accōitales. q̄d ē impossibile. cū
 i xpo nihil accōitale possit poni. **P.** positū
 talibz modis. aut supposita p̄stituta sūt ab/
 soluta aut relatiua. **S**i p̄mo mō tūc oēs rōes
 q̄s adduxi p̄cedēt opinionē eā sunt p̄ illā.
Si scdō mō. tūc isti modi quibz p̄sone p̄sti
 tuit nō erūt absoluti s̄ simplr relatiui. q̄d ē
 3 te. **P.** si p̄sone p̄stitunt p̄ modos absolu
 tos. aut diuine erūt reals p̄pō. aut nulla di/
 stinctio. q̄ tales modi nō possent p̄sonas di/
 stinguere p̄ comparatiōē ad oppositū cū non
 sint relatiui s̄ mere absoluti. nec p̄ comparatiōē
 ad eētā. q̄ tales modi p̄pati ad eētā. aut
 totalr trāsūt i eētā. r tūc nō poterit esse ma
 ior distinctio fm tales modos q̄ fm eētā i q̄
 nulla ē distinctio nisi fm heresim arrianā. aut
 tales modi nō trāsūt i eētā sed p̄ distinctiōē
 eētā. r tūc cū tales modi sint absoluti. neces
 4 sario faciēt p̄positiōz cū eētā **P.** tales mo
 di aut differēt solo nūero. aut specie. **N**ō pri
 mo mō. q̄ nec i relatiōibz. nec i absolutis plu
 ra solo nūero d̄ntia p̄nt eē diuina. **N**ec scdō
 mō. q̄ ea q̄ differūt sp̄s si ipsis repugnat eē si
 mul i eodē necessario sūt opposita. sed istī mo
 dis repugnet esse i eadem p̄sona. q̄ p̄ tales
 modos p̄sone ab inuicē essent distincte. **N**ec
 tamē possent tales modi esse oppositi nisi op
 positōe relatiua. que tamē ab ipsis p̄cūdit.
 s̄z dicuntur modi simplr absoluti. **I**n diuina

em nec pōt esse p̄traria oppositio. nec p̄tradi/
 ctoria nec p̄uatiua inter p̄ncipia p̄stitutiua.
 q̄ i omī tali oppositōe sp̄ vnū oppositōz est
 p̄fectius r alterz imp̄fectius. **I**n solis em re/
 latiuis oppositis ipsa opposita p̄nt eē forma/
 liter eque p̄fecta. **S**ed ē quidā subtilis do
 ctōz qui. iij. suo quolz. q. vij. artic. iij. r s̄lr in
 q̄ōnibus suis sup̄ p̄dicamēta ponit tres diui
 nas p̄sonas p̄stitui p̄ tres modos absolutos
Isti autē modi sūt esse naturaliter. esse intelle
 ctualiter r esse amabiliter. **P**er primūz p̄sti
 tuit p̄sona patris. p̄ scdūm p̄sona filij. r p̄ terci
 um p̄sona sp̄s s̄uicti. **E**t illos modos abso
 lutos dicit esse imediatū s̄damētū diuinaz
 relatiōnū. **E**t illud p̄bat sic. **O**pposita i eodē
 fm idē simul essentō p̄nt. sed i diuina sūt rela
 tiōes opposite. vt recta fides tenet. q̄ h̄mōi
 relatiōes nō p̄nt immediate s̄dari in diuina
 eētā fm idē. sed fm distinctos modos iam
 dictos **P.** habitudo semp̄ ē distinctioz. ita
 q̄ distinctio p̄n relatiōē h̄itudini. sed ois rela
 tiō dicit h̄itudinē. q̄ distinctio relatiue op
 positōis p̄pigit aliā distinctiōē i s̄damētō.
P. vbiq̄z sūt relatiōes reals optet eē di
 stinctōem i s̄damētis eaz. q̄ relatiō q̄ sit re
 alis nō habet a relatiōe sibi opposita. sed s̄
 habet a s̄damētō relatiōis opposite. p̄pter
 q̄d relatiua q̄ dicunt fm ratiōē vere sūt op
 posita relatiue. relatiōes tñ eoz nō sūt reals. eo
 q̄ nō sit reals distinctio i s̄damētō. sed i di
 uis sūt relatiōes reals. q̄ rē. **P.** vbiq̄z
 ē origo. ibi ē p̄ncipiū r termin⁹ originis. sed i di
 uis ē vera origo r relatiō. nec pōt eē p̄ncipiūz
 nec terminus originis. ergo eētā diuina erūt
 p̄ncipiū r termin⁹ originis. **D**oc autē eētā nō
 potest competere. nisi i essentia sit aliq̄ diuer
 sificatio. q̄ si essentia nō diuersificata eēt p̄n
 cipiū r termin⁹ hui⁹ originis. cū essentia sit ut
 qualibet p̄sona. ipsa essentia i qualibet p̄sona
 h̄ret ratiōē p̄ncipiū r termī. q̄d nō ē dicēdū.
 q̄ i eētā erūt aliq̄ distinctio modoz fm quaz
 ipsa d̄ p̄ncipiū r termin⁹ **E**t addit ille do
 ctōz q̄ illi modi p̄sonales nō sūt modi p̄fectio
 nis sicut sūt modi attributales. sed sūt modi
 habēdi p̄fectionē. **E**ndē em p̄fectio q̄ habet i
 p̄re naturalr. habet i filio intellectualr. r i sp̄s
 sc̄to amabilr. **S**z illud n̄ valz. q̄ sicut oim
 triū diuinaz p̄sonaz ē eadē natura. idē intelle
 ctus. r idem amor. put amor sumit absolute
 sic omnū triūz p̄sonarū est idem modus ef
 fendi naturaliter. intellectualiter r amabilr.
Portē dicit q̄ illud nō valet. quia pater na
 turaliter non est ab alio. sed filius naturalr ē

Jac. xvi ter. 3. q̄z. q. 7. ar. 4

Additio eiusdem

Cōtra Jacobū.

Instantia

Lōco 2

2

3

4

Solutio

ab alio. q̄ nō erit idē modus patris ⁊ filij.
R̄ndeo q̄ eē ab alio ⁊ nō esse ab alio nō sūt
modi absoluti ⁊ quibus ille doctor loq̄ pro/
ponit. sed sunt modi relativi cū sint modi ori/
ginis. p̄pter q̄d instātia nō est ad p̄positum.

- 2 **P**. si psone diuise differēt p̄ h̄mōi modos
absolutos. tūc psone diuine nō coēgerēt se
mutuo necō. q̄ns ē falsū. qz eadē necitate q̄ fi/
lius nō pōt esse sine patre. ⁊ spūsc̄is sine v̄tro
qz. eadē necitate f̄m dicta sc̄ōz p̄ nō pōt eē
sine filio. nec filius ⁊ p̄ sine spūsc̄o. q̄na p/
bat. qz q̄suis eēntia intellectualr ⁊ amabilr co
ērgat aliq̄d q̄d ē naturā. qz ir̄lect̄ ⁊ amor
p̄supponūt naturā. tñ eē naturā nō coēri/
git necessario ēē intellectualr vl eē amabiliter
3 sed abstrahit ab v̄troqz. **P**. null' mod' eēnt
rialis ē ⁊ stitutu' diuine psone. qz modi essen
tiales sunt cōes tribz psone. sed ē naturalif
⁊ intellectualr ⁊ amabilr sūt modi eēntiales.
qz sequūt diuinā eēntiā i q̄libet diuinā perso
na. q̄ ⁊c. **P**. tūc fili' nō eēt naturā. nec p̄
eēt intellectualr. qz p̄ modos ⁊ stitutuos p̄so
ne ab inuicē distiguunt. **A**d p̄mū q̄ p̄redi
cti doctoris motuū d̄dm. qz q̄suis i eodē f̄u/
dato finito opposita simul eē nō possint. i f̄u/
dato tñ infinito simul p̄nt eē opposita. maxi
me loquēdo ⁊ oppositis relatiuis. ⁊ q̄b loq̄
mur in p̄posito. q̄ ⁊c. **A**d sc̄dm d̄dm qz ha
bitudo realis i creaturis ē distinctōz q̄ p̄sup/
ponit eē distincta. eo qz relatōes habitudis rea
lis i creaturis cū sint oppositē ⁊ fundamētū fi
nitū requirūt distincta fundamētā. s̄z bitudo rea
lis in diuis h̄ns infinitū fundamētū nō p̄sup/
ponit distincta. sed distincta supposita ⁊ stitu
it i eodē indistincto fundamētō. **A**d terciū ne
4 go maiorē. nisi loq̄ris ⁊ fundamētō finito ⁊ li
mitatō q̄le nō ē i diuis. **A**d p̄batōem dico
qz non ē s̄ile ⁊ relatōibz f̄m rōem. qz fundamē
tū eaz ē finitū ⁊ limitatū. nec etiā secū afferūt
distinctōem extremoz q̄ p̄ h̄mōi relatōes sūt
⁊ stituta. Et iā i p̄batōe falsum assumit. qz qz
relatō sit vera res nō h̄z ab eo ad q̄d ē. se d ab
eo i quo est. nec h̄z realitatē a fundamētō rela/
tōis oppositē. vt. j. patebit. **A**d quartū di
cēdū ad maiorē qz eēntia diuinā ē p̄ncipiū ⁊ ter
min' originis. nō tñ vt diuisis modis absolutis
⁊ iūgit. s̄z vt alteri ⁊ alteri respectu est iūcta.
nā vt i psone p̄ris ē iūcta p̄nitati. sic est p̄
cipiū originis. s̄z vt i psone filij ē iūcta filiatō
ni. est terminus originis.

Solutio

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Articls 2

Quantuz ad secun

dū. v̄tz psone diuise distinguāf origine. dicē
dū qz psone diuise nō ⁊ stituuñt p̄ origies f̄m
qz origies sūt. qz illd̄ q̄ aliq̄d p̄sonalr ⁊ stituit
ē intrinsecū rei ⁊ stitute. sed origies nō signifi
cāt vt intrinsece psonis. sed significāt vt actus
p̄gredictēs a psone in psone q̄s i via media in
ter p̄ducēs ⁊ p̄ductū. p̄pter q̄d dicit. ij. p̄sico
rū. qz generatio est via i naturā. ergo ⁊c. **P** 2
actio notionalis ⁊ siderata p̄ modū actionis
psone agētis nō ⁊ stituit. qz notionale age
re p̄supponit suppositale eē. cū suppositoꝝ sit
agere. vt p̄z. i. metaph. sed origo i diuis puta
generatio vel spratio vt i p̄ducēte. ē actio p/
ducētis. q̄ vt sic nō ⁊ stituit psone ⁊c. **S** 3
⁊ trariū istius tenēt quidā doctores. ⁊ h̄ pro/
bāt sic. fundamētū diuinaz relationuz sunt
actus originis. sed relatōes p̄supponūt suū f̄u/
damētum. ergo relatōes nō ⁊ stituit vt relati
ones sed vt origines. **P**. q̄n aliq̄ plura sūt
i aliquo quodā ordine. si illud ⁊ stituit p̄ ali
q̄d illoꝝ. tūc ⁊ stituit p̄mō. vt p̄z ⁊ p̄mitate ⁊
⁊ cute spiratina i patre. sed filiatō et generari
insunt filio. ⁊ generari i eo p̄cedit filiatōem. q̄
psone filij formaliter ⁊ stituit p̄ ipm generari.
P. ex quo suppositū diuinū est relatiuis ⁊
relatiue ⁊ stituit. q̄ illud q̄d magis significat
p̄ modū relatōis magis h̄z rōez ⁊ stituedi di
uinā psone. sed generare seu quicūqz ali' ac'
originis magis videt significare relationē q̄ p̄
nitās seu filiatō. qz actus originis significant
relatōem actualē. paternitas nō significat re
latōz hitualē. **P**. illud p̄ q̄d aliq̄d h̄z esse. ⁊
sine quo nō pōt intelligi eē. illo videt ⁊ stitui
i esse. sed fili' h̄z esse p̄ ipm generari. ⁊ sine ipo
nō potest intelligi esse. ergo ⁊c. **P**. Damas.
lib. i. ca. ij. ait. qz in diuis omia sunt cōmuniā.
p̄ter generationē. in generationē ⁊ p̄cessionē.
Sed illud stare nō pōt. qz isti doctores q̄
has ratōes faciūt met̄cedūt suppositū diui
nū ē relatiuis ⁊ ⁊ stitui relatōe eo mō q̄ effica
cius vt relatio exprimit. sed planū ē qz relatio
nes diuine magis ⁊ efficacius exprimit noibz
p̄prietatū. puta paternitate vel filiatōe qz no
mibz originū. quia dato qz albedo ⁊ dealbari
eēt idem realiter. adhuc tamē res illa effica
cius exprimeret vt qualitas est nomine albe
dinis qz p̄ ipm dealbari. sic in p̄posito. **A**d **Solutio**
primū q̄ dīcēdum qz maior nō est vera. quia
cum agere p̄supponat esse. ergo q̄suis in diui
nis nec sit prius nec posterius. tñ f̄m nostrū
modū intelligēdi actus originis p̄supponit p̄so
nā originatē ⁊ stituta paterna p̄prietate. cum
qua simul tanē filius ⁊ stituit filiatōe p̄pter

Opio op
posita.

Quintus ad secun

Cōtra opi
nionem.

Solutio
Ad 1

mutua coeigentia relatiua q est patris ad fili
 um. z eodē modo de spūscō. vt sup^o reduri
 di. i. i. solutiōe. ij. argumēti. **Ad** scōz ddm
 q minor nō ē vera. qz generari z filiatō in di
 uis sunt idē realiter. nec vnū pcedit alterz n/
 si fm nostz modū intelligēdi. **Ad** terciuz
 dicēdū q minor est falsa. qz relatio magis for
 malr significat noie paternitatē qz p h qd ē ge
 nerare. **Ad** qrtū dicēdū q fili^o hz ē forma
 liter filiatōe. et iō non p̄t intelligi sine ea. ipso
 aut generari hz ē quasi efficiēt. puta p mo
 dū cuiusdā fluxus z emanatōis pcedentis a
 generare i ipm genitū. qz si minor accipit debi
 te sub maiori. magis pbabit qz filius zstuit
 tur ipsa filiatōe qz ipso generari. qz zc. **Ad**
 qntū dicēdū q qz actus origis sūt idē realr cū
 pprietatibus psonalibus. ideo Damas. z qn/
 qz etiā alij sancti doctores magis curantes de
 rei veritate qz de sermōnis pprietate vnū acci
 piūt pro altero.

Articls 3 **Quātuz ad terciuz**

pncipale. vtz psonē diuīe distinguāt diuina
 relatione. Dicēdū sicut etiā als supius dictū
 est. qz diuīe psonē zstuitūt z ab inuicē distin
 guūtur tribus relationibz. puta paternitate.
 filiatōe. z passiuā spiratōe siue processione.
 qzuis appropriate loquēdo p̄dicte tres noti
 ones psonas zstuitūt vt pprietates sunt. di
 stinguāt autē vt relationes sunt. Paternitas
 em vt pprietas inēdicabiliter est i patre. et iō
 patē ē esse in cōmunicabili zstuitūt i intellectu
 ali natura. scz diuina. quod est esse personale.
 sed eadem paternitas vt relatiō precise respi
 cit suuz oppositū. z ideo vt sic distiguit ab op
 posito. **Et** videt qz hec sit intētiō scōz do
 ctōz Aug. s. z ceteroz. z sp̄aliter anselmi i li.
 de p̄cessione spūscō. vbi sic ait. **Hec** itaqz. s.
 relatiō diuina sola causā pluralitatis i deo est
 vt pater z filius z spūscōs dici nō possunt de
 inuicem. sed alij sūt ad inuicē. **Et** ibidem ca.
 ij. ait. qz i diuinis omnia sūt vnū vbi nō ob
 uat relatiōis oppositio. **Et** ca. x. ait. qz impos
 sibile est inuenire i fide christiana vnā vna p/
 sona distiguitur ab alia nisi p relationes ori
 ginis. **Et** in fine illius libri concludit. qz tot
 sunt homines quot sūt persone humane. qz
 psonē humane distiguitur pprietatibus p/
 sonalibus absolutis. in diuinis tamē nō sūt
 tot dij quot persone. quia qz deus relatiue di
 citur ad deū facit psonarum distinctiōem.

Nota di
 stictōz ab
 solutoz in
 diuis.

tinet vnitatē. relatiō multiplicat trinitatem.
Item Ansel. de incarnatōe verbī ex intētiōe
 disputat ctra quēdam qui psonas diuinas di
 xit differre per absoluta. sic dicit. **Tu** ponis
 tres psonas absolute differre. aut ergo ponis
 oēs tres deum aut nō. **Si** sic. tūc si ponis per
 sonas absolutas. necesse est vt ponas tres de
 os. **Si** dicit qz non est necesse illas tres per
 sonas esse tres deos. quia iste tres res simul
 sūt vnus deus. ergo singula quclibet diuina
 persona nō est deus. sed ex tribus rebus zsti
 tuitur vnus deus. quod impuz est dicere. qz
 tunc erūt tres res vnus deus. z non quclibet
 erit deus. **Et** idem est de intētiōe augustini
 sup illud ps. Infixus sum in limo profūdi.
Ibi em dicit August. hāc regulam generalē
 ter esse tenēdam i sancta trinitate. qz psonē in
 omī eo quo ad se dicūtur sūt indistictē plo
 naliter. **Hic** ratōibus non insistō. qz ratō
 ones humane hāc cōclusionē nō attingūt. qz
 uis i diuis sancta trinitate supposita: necesse
 sit nos dicere psonaz zstitutiōem z distinctiōz
 solū fieri p̄betatibz relatiuis. **Si** em fieret p̄n
 cipijs absolutis nec possem saluare diuīe cōn
 tie vnitatē. nec psonē diuīe oimodā simplici
 tatē. qz omē qd zstat ex pluribz absolutis di
 noscit esse zposituz. **Sola** em relatiō est que
 nihil aggregat sup suum fundamētū. et ideo
 cū suo fūdāmēto posita. simplicitatē sui fūda
 menti i nullo penitus derogat. **Sed** ctra
 predicta est opinio p̄positini. qui ponit qz pso
 ne diuīe nō constitūatur relatiōe nec disti
 guātur **Dicit** em qz persone diuīe distigū
 tur se totis. qz ens simpliciter simplex a quo
 cūqz distiguitur. se toto distiguitur. sed pso
 na diuina est ens simpliciter simplex. **P.** si
 pater p aliquid distigueret a filio z p aliqd
 z ueniret cū eo. tūc supposituz patris nō esset
 summe simplex. sed cōs ē falsum. cōtia patz
 qz i quo cūqz ē aliqd z aliqd aliquo mō videt
 eē zpositū **P.** illud de cui^o rōe formali est p
 se z ad se esse. hoc nō p̄t zstitui formaliter re
 latōe. sed de ratione cuiuscūqz suppositi est p
 se esse. z p zsequēs ad se eē. qz sicut dicit aug.
 vij. de trini. ca. ij. **Omē** qd subsistit ad seipm
 subsistit. ergo illud qd p se ē h ad se eē videt.
Maior etiā patz. qz cū relatiō det esse ad ali
 ud. si daret ad se esse. tūc duo effect^o oppositi
 eēt formales effectus eiusdem forme. quod
 est impossibile. **P.** semp pres zstitutiōes in
 ter se prius sūt vnitē qz aliquod totum con
 stituant. ergo paternitas prius esset vnitē ef
 fectiē qz totum suppositū patris eēt zstitutiū.

Op. p̄po
 sitini.

1
 2
 3
 4

Sed ois forma effectū suū formale cōicat ei cui coniūgit. ergo eētia esset pater aūq; patris suppositū esset cōstitutum. ¶ Si paternitas cōstitueret. vel hoc fieret p sui cōiūctōem ad es sentiam. vel p sui vniōne ad suppositū. Nō pūmo mō ppter ea q̄ iā dicta sunt. Nec scdo mō. qz ois vniō p̄suppōit suā vniūtilia. n̄ vñq; vniū vniūtiliū cōstituit alter. licz cōstituerē pos sint aliq̄d tercum. ergo i h̄mōi vniōe relatio nō cōstituet suppositum sed ipm p̄supponet cōstitutum. ¶ Si relatio cōstitueret diuinū suppositū. tūc diuinū suppositū esset ens per accidēs. q̄ns ē falsum. qz i deo nihil ē p accidēs cōnta pater. qz oē quod i se claudit q̄dditates duoz pdicamētōz ē ens p accidēs. ¶ Illud qd ē sūme entitatis nō pōt formalr cōstitui il lo qd ē mīme entitatis. sed suppositū diuinū ē sūme entitatis. r relatio ē mīme entitatis. ¶ Sola suba est pncipiū p̄sentatis terciū modi. sed p̄sentas suppositi ē p̄sentas terciū modi. q̄ nō poterit eē ab ipsa relatōe. Maior r minor patēt. i. posterior. ¶ Illa nō cōcludit. q̄a que se totis differūt illa i nullo vniūnt. quia sunt prima diuersa. vt pz. x. metaph. sed p̄one diuine realiter cōueniūt. ergo nō differūt se totis. ¶ Ad primū q̄ dīcedū qz ens simplr simplex quis se toto differat a q̄cunq; differt absolute r naturalr. nō tñ differt se toto ab eo cū quo vniūt i eētia seu natura. r differt solū p̄sonalr. ¶ Ad scdm ddm qz ex h̄ nō cōiūct diuinā p̄sonam includere aliq̄d r aliquid s̄z solū aliq̄d r ad aliq̄d. qd quidē ad aliquid fm totā suā realitatē trāsīt i naturā siue i ipm qd est aliquid. r p̄sequēs nullam cū eo faci et compositionē. ¶ Ad terciū ddm qz de rōne suppositi nō solū est p se esse. sed etiā incōicabiliter esse. licet igit suppositum diuinū ab es sentia diuina habeat p se eē. tñ a p̄prietate relatiua h̄z incōicabiliter eē. et p̄sequēs talis p̄prietas poterit eē suū formale pncipiū cōstitutiū. ¶ Ad q̄rtū ddm qz nulla est p̄ontas realis i qua pres h̄mōi sint vniūte aūq; totuz ex p̄ribz sit cōstitutū. r ideo relatio nō dat eēntie effectū suū formale. sed h̄mōi effectū soluz dat ipsi toti supposito cōstituto. Exēplū d̄aia rōnali q̄ nō dat i aliq̄d p̄iori ipsi materie eē rōnale. sed solū h̄mōi cōstituto tribuit tale tale. ¶ Et p hoc p̄z ad q̄ntū qz nullū sequit incōueniēs si relatio cū eētia fm n̄m modū itel ligēdi p̄nita cōstituit diuinū suppositū. qz cē. ¶ Ad sextū nego cōntam. ad p̄batōz dīcedū qz qd dīras relatiua comparata ad diuinā eēntiā nō manet fm p̄p̄riā realitatē diuine eēntie

Cōtra p̄p̄o sitinū.

Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Ad 5

Ad 6

pdistinctā. sed trāsīt penit̄ ipaz. ppter qd cōstitutū ex relatōe r eēntia nō erit ens per accidēs. ¶ Ad septimū dīcedū qz illa q̄ vniūnt i omni entitate p̄fecta. n̄cōio oportet qz eozuz p̄ncipia formaliter cōstitutua q̄ sunt eozū ad inuicē distinctiua dicāt mīmaz entitatē. r iō patet maior: r eē falsam. qz diuina supposita vniūnt i omni entitate dicēte realiter p̄fecti onē cū quodlibet diuinū suppositū sit simplr p̄fectū. eo qz sit verus deus. ¶ Ad octauū dīcedū qz licet relatio nō sit p̄ncipiū illi p̄sentat̄ tñ ē p̄ncipiū incōicabilitatis. r qz incōicabilitas ē de rōe formali cuiuslibz suppositi sin glar. nō pōt h̄mōi p̄p̄etas relatiua eē forma le p̄ncipiū suppositi dīni formalr cōstitutū

Ad 7

Ad 8

Articls 4

Quātū ad quartū

pncipale dato qz dīna supposita differāt dīna relōe vtz cū t̄bz suppositi rlatiue distincti sit da re vniū suppositū absolutū. sic pcedā. ¶ P̄uo ponā cōclōem vna: r vere catholīcā. ¶ Scdo recitabo vnā op̄inōne dīnam. ¶ Et terciō so p̄h̄samat̄bz illi p̄opi. r̄idēbz. ¶ Duo ad p̄mū dico qz catholīce loquēdo i diuinis nō pōt p̄ni vniū suppositū absolutuz cū t̄bz suppositis relatiuis. qz tale suppositū vel distinguere tur ab alijs t̄bz. r poneret numeruz cū eis r tunc eē quaternitas p̄sonaz. quod est er roneuz r ab ecclesia cōdemnatū. vt patz extra de summa trini. r fide catholīca. firmiter credimus. ca. damnamus. v̄l nō poneret numerum cum eis. sed identificaretur cuiuslibet eoz. sed hoc est impossibile. ¶ P̄mo qz de ratōe suppositi est qz sit incōicabile. q̄ si vniū absolu tuz suppositū t̄bz suppositi relatiuis cōiter identificaret. tunc suppositū eē cōicabile r incōicabile. ¶ Scdo qz qliber dīna p̄sona eē p̄sona absoluta r p̄sona relatiua. ¶ Tercio qz fm Rich. iij. de tn. c. xx. p̄ nomē p̄sonē nūq; itelli git nisi vñ aliq̄s solū ab oibz alijs singulari p̄prietate distincti. q̄ si eēntia eē p̄sona absoluta. tunc a p̄sonis p̄ris r filij r sp̄s̄s̄cti necessa rio eē distincta. ¶ Quarto qz idē supposituz sil generaret r generaret. quia patre generāte ppter idēntitatem quā haberet cum patre ipm generaret p se. r filio genito etiā ipm genera ret rātōe idēntitatis quā haberet cum filio. ¶ Nec valet si dat̄ instātia de diuina essentia que est eadem i t̄bz. r tamē nec generat nec generatur nec procedit. vt patuit superius. ¶ Quia origo in diuinis repugnat essentē tāq; pncipiū quod. nō autē repugnat p̄sonē.

Qz dīniū n̄ sit vniū suppositū absolutū

Rich. iij. de tn. c. xx.

Instātia

Solutio

septimū dicendū. q̄ q̄n sup̄ multiplicat̄ i se
 riori. tūc nō tenet p̄ntia ab inferiori ad superi
 us cū exclusione. Si em̄ plura. a talia essent i
 vno solo homine. falsa eēt consequētia. vnus so
 lus hō currit. ergo vnuz solū aial currit. dato
 igit̄ q̄ p̄sona eēt sup̄ius respectu dei. tñ q̄ hoc
 sup̄ius multiplicat̄ in h̄mōi inferiori. quia i
 vno solo deo sunt plures persone. ḡ rē. **Ad**
8 octauū ddm. q̄ August. non accipit ibi existe
 re sine subsistere p̄ subsistere suppositi. quia
 multe sunt res q̄ tñ nō sunt supposita. Nō vi
 det̄ ḡ aliud p̄ illa verba velle Aug. nisi q̄ hoc
 nomē deus fm̄ q̄ h̄mōi nō dicit̄ relative sed
 absolute. **Ad** nonū dicendū q̄ cētra diuina
 subsistit p̄ se. nō tñ sepatim p̄sonaliter a tribus
 p̄sonis. sed vno esse simplicissimo subsistit in
 tribus p̄sonis. **Ad** x. dicendū q̄ intelligēte
 nō semp̄ credendū est. vt p̄z. iij. phicoz. z mari
 me respectu sup̄ioz. respectu quoq̄ se h̄z ocul⁹
 nostri intellectus sicut oculus noctue ad lu
 cē solis. vt p̄z. ij. meth. Nihil em̄ phibet que
 dā falsa pbabiliora esse quibusdā ver̄. vt di
 cit̄. i. topicoz. **U**n si naturalis rationis iudici
 o simpliciter ellemus inniti. nūq̄ poneremus
 in diuinis p̄sonarū realē trinitatez. sicut nec
 gentiles nec iudei posuerūt. **Ad** vndecimū
 dicendū q̄ quis hoc p̄fectionis sit q̄ supposi
 tū nō differat a natura. nō tñ est p̄fectionis q̄
 vni solum suppositū sit vnus nature. p̄fecti
 o: em̄ esset natura si ipsa indiuisa z penitus in
 distincta: plura haberet supposita. q̄b̄ tñ oī
 bus ipsa realiter eēt idē. **I**llud igit̄ qd̄ p̄fectio
 nis est in substantijs sepat̄is p̄fecti⁹ p̄uenit eēn
 tie diuine. quia ipsa identificat̄ tribus supposi
 tis realiter distinctis. i quibz tñ ipsa m̄m̄nu
 merat̄. Etia possit dici q̄ minor nō est vera.
 q̄ citra deū nō est aliq̄ natura cui⁹ suppositū
 nō addat aliqd̄ sup ipsam. z p̄ p̄ns differt ab
 ea. **Ad** argumētū principale dicendū q̄ p̄so
 na diuina quis possit dici indiuiduuz sube
 rōne nature q̄ vere est suba. est tñ relatiua ra
 tione principij p̄stitutiui.

Ad p̄nci
 pale argu
 mentum.

Distinctio vicefima septima.

Hic queri po
 test rē. Ngr̄ in ista dil. xxvij.
 p̄pat̄ noia p̄prietatū noibz p̄so
 naz. Et duo facit. Nā primo ostendit quō no
 mina p̄prietatū se habeant ad noia p̄sonalia.
 Secdo dat quādā regulā ordinate p̄ferenda
 tā noia subalua q̄ nomia notionalia. ibi. Et

hic est aduertēda. Prima in duas. Nā p̄mo
 ostendit quō p̄prietates significant noibus p̄
 sonalibz. Secdo quō p̄ferunt q̄nq̄z nomibz
 nō p̄prie p̄sonalibus sed p̄sonalibz equipol
 lētibz. ibi. Dic nō est p̄mittēdū. Prima
 in tres fm̄ q̄ primo circa h̄mōi noia questio
 nē mouet. Secdo ad motā questione r̄ndet.
 Tercio r̄nsione declarādo veritatē intentā p̄
 mouet. Secda ibi. Ad quod sine. Tercia ibi.
 Nec tñ nobis videt̄. Et hec i duas. q̄z primo
 i ista materia declarat̄ quāsdāz p̄positiones.
 Secdo p̄priez vocabulis noiat̄ distinctiuas
 relatōes. Secda ibi. Relatiōnū rē. **T**ūc
 sequit̄ illa ps. Et hic ē aduertēda. Et diuidit̄
 in tres p̄tes. Primo em̄ ponit regulā genera
 lē circa noia significātia tam subam q̄z notio
 nē. Secdo ratione hui⁹ regule mouet inciden
 tē questione. Et tercio subinfert qd̄ nis solu
 tionē. Secda ibi. Dic querit̄ cū dicit̄. Ad qd̄
 dicamus. **C**irca istā distinctionē. xxvij. q̄
 ro hanc questione.

Utrū tot rebeam⁹ ponere res eē i diui
 nis quot ponim⁹ relatōes. **E**t vi
 det̄ q̄ sic. q̄ multiplicato inferiori ml
 tiplicat̄ sup̄ius. sed relatio realis ē inferius re
 spectu hui⁹ quod ē res. ḡ q̄ tres multiplicat̄ re
 alis relatio rotiens multiplicat̄ vera res. z p̄
 p̄ns tot crūt in diuis vere res quot sunt ibi re
 ales relatōes. **C**ōtra. in diuis non p̄t eēni
 si trinitas rez. sed relatōes reales in diuis sūt
 plures tribz. ḡ nō sunt in diuis tot res q̄t sūt
 ibi relatōes reales. **D**ic sunt q̄ttuoz vidē
 da. **P**rimo em̄ vidēdū est q̄t sunt reales re
 latōes in diuinis. **S**ecdo vtz sint tot vere
 res q̄ sunt relatōes. **T**ercio vtz h̄mōi rela
 tiones sint posteriores actibz notionalibus.
Et q̄to vtz verbū dicit̄ eēntialr̄ vel noti
 onaliter in diuis. De oibz em̄ istis mgr̄ vide
 tur inquirere in illa. xxvij. distinctōe.

Quantū ad primū
 quot sint reales relatōes in diuis. ē aduertē
 dū q̄ in diuis ē d̄ntia inter notōes. relatōes
 z p̄prietates. Omne em̄ illud dicit̄ notio qd̄
 p̄sonā diuinā notificat̄ ita q̄ nō est eōe tribz.
 Relatio aut̄ quo p̄sona ad terminū realē rea
 liter referit̄. Proprietas hō dicit̄ quo p̄sona i
 esse indicabili siue p̄prio z p̄sonali p̄stituit̄.
 Et ideo q̄nq̄z sunt notōes. q̄z p̄ notificat̄ pa
 ternitate z innascibilitate z spiratōe actiua. q̄
 dicit̄ eōis notio. q̄z p̄ eādē notificat̄ etiā fili
 us. cū ipsa sit vna. simplr̄ i p̄re z i filio. filius

Artic 1

[Marginal notes on the right page, partially visible and difficult to read due to image quality and angle.]

ho pter com notionem notificat filiatōe. z spi-
ritualis notificat sola spiratioe passiva Pro-
prietates ho sunt tm tres. Nam cu psonas i ee
psonali pstituat. z psona diuine sint tm modo
tres. s. paternitas. filiatio et passiva spiratio.

1 **Relatōes ho reales sūt q̄tuor.** qz qlibet re-
latiua oppositio duas requirit relatōes. sed i
diuis sūt tm due relatue oppositiōes reales.
vna qua p̄ opponit filio z ecōuerso. z alia q̄
pater z filius opponit spūsancto z ecōuerso.
ergo crūt i diuis tm quattuor relatōes reales

2 **P̄ diuinis nō sunt in trisece relatōes rea-**
les nisi origis. quo supposito arguo sic. Que-
libet origo requirit duas relatōes reales. qz
alia est relatio realis: qua producēs referat ad
productū. z alia qua productū referat ad pro-
ducēs. Sed i diuis sūt due vere z p̄fecte ori-
gines. s. uerbatio siue uerbi generatio. z p̄cel-
sio siue spūsancti productio. q̄ erūt ibi q̄tuor
reales relatōes. s. p̄nitas. filiatio. actiua spi-
ratio. z passiva spiratio.

3 **P̄ ois illa relatō ē**
realis que habet fundamentū reale z terminū
realem. sed que libet predictarum relationū ē
h̄mōi. ḡ zc.

Articulus 2. Quātū ad secundū

pnapale. vtz i diuis sint torq̄ res q̄t sunt re-
latōes. dico q̄ ille q̄tuor relatōes diuine nō
sunt q̄tuor res. sed sūt tres res tm. qz nō p̄nt
esse p̄les res i diuis q̄ sint p̄sona. s. p̄sona tm
modo sūt tres. vt tenet fides catholica. ḡ tm
modo erūt tres res i diuis. Maior pater. q̄a
si i diuis essent plures res q̄ p̄sona. tunc ne-
cessario i aliqua diuinaz p̄sonarum eēt plu-
res res ab inuicem realiter differētes. quod ē
impossibile. quia talis p̄sona nō eēt vere sim-
plex.

1 **Sed forte dicet q̄ ille plures res nō**
sūt absolute s. mere relatōes. ideo nō derogāt
summe simplicitati. qz sicut relatio cuz diuisa
eēt i eadem p̄sona nō derogat simplicitati
sic nec relatio cuz relatōe. R̄ndeo q̄ ois mul-
tudo rez realiter d̄nitiū in eadem p̄sona vi-
det derogare summe simplicitati. qd̄ aut̄ addi-
tur de eētia z relatōe nō est simile. quia essen-
tia diuisa z relatio nō sunt due res sed yn̄a tm

Instantia

Solutio

2 **Nulla em̄ realis differētia est inter eētia di-**
uinā z relatōez. sicut infra patebit. P̄ pau-
ciores res essent i spūsancto q̄ i patre et filio.
quia si communis notio esset alia res a paterni-
tate vt est i patre. z a filiatōne vt est i filio. tūc
p̄ter eētiam diuinā essent due res i patre. pu-

ta paternitas z communis notio. z eodem mo-
do de filio. sed in spūsancto eēt solum passiva
spiratio. z sic spūsanctus esset simplicior pa-
tre z filio. quod est impiū confiteri.

3 **P̄ omnia in diuinis sunt idē vbi nō obuiat relatio-**
nis oppositio. vt patuit p̄ Ansel. i q̄ōne prece-
dēt. sed communis notio nec paternitati nec fi-
liatōi opponit relatiue. Sed forte dicitur
q̄ eadem ratō nec paternitas nec filiatio dif-
ferret a spiratioe passiva. quia ad ipsaz nō ha-
bet oppositiōem relatiuā.

Instantia

Solutio

4 **R̄ndeo q̄ paternitas z filiatio q̄uis nō opponit directe spi-**
rationi passivae. tamē indirecte ei opponitur
vt patuit sup̄ius. sed paternitas z filiatio nec
directe nec indirecte opponitur spiratioi acti-
ue siue comuni notioi. N̄tē paternitas z pas-
siva spiratio p̄stituit distincta supposita rea-
liter ad se inuicem opposita. z filii filiatio z pas-
siva spiratio. sed communis notio nō p̄stituit
suppositū distinctū a suppositis constitutis
p̄ paternitatē z filiatōem. sed est i patre z filio
nō vt duo sūt. sed vt vnū principiu z spūsan-
cti sunt.

4

5 **Et illa est interio doctoris nostri**
i illa distinctiōe. cum ait q̄ aliūde habet rela-
tio q̄ sit relatio z q̄ sit res. qz q̄ sit relatio ha-
bet p̄ illud ad quod est. puta a termino seu p̄
terminū ad quē referat. qz vt sic necio p̄cernit
oppositiōem. z p̄ sequēs distinctiōem. z ideo
fm̄ duplicē oppositiōem originis quaz ponit
mus i diuis p̄sonis necē habem̄ p̄ter q̄uat-
tuor relatōes. Sed q̄ sit res habet ab eo in q̄
est. et ideo cōis spiratio in patre nō poterit eē
alia res a paternitate. cū sit i eodem immedi-
ato fūdamēto cuz ea. s. i supposito patris. nec
poterit eē alia res a filiatōe. cū sit i eodem sup-
posito filij cum ea. q̄uis sit alia relatio q̄ pa-
ternitas vel filiatio. quia refertur ad aliū ter-
minū. puta ad spūsanctuz ad quem nec re-
fert paternitas nec filiatio.

Egidius.

Cōtra ista

6 **Sed p̄tra ista multipliciter incedit.** P̄mo em̄ sunt aliq̄
qui arguūt p̄tra p̄clusionē in se. Secūdo
sunt aliq̄ tenētes p̄clusionē. arguūt tamē p̄tra
iā dictā doctoris declarationē. P̄mū argu-
unt sic. Sicut nō potest poni aliqd̄ reale siue
absolutū siue relatiuū nisi ponat res. sic nō
potest poni d̄nitiā realis nisi ponat d̄nitiā rei.
Sed vt iā dictū est quattuor sunt reales re-
lationes i diuis. ergo quattuor erūt res.

Alexander de marcia augustin.

7 **P̄. sicut se habet due relatōes fm̄ rationē distin-**
cte ad rem rōis. ita se habet due relatōes rea-
les realiter distincte ad rem realiter dictam.
sed impossibile est ponere duas relatōes di-
stictas fm̄ rationē. q̄n̄ ponātur due res rōis.

7

Marginal notes on the left side of the page, including the heading 'Quam ad omni' and various smaller text fragments.

3 **g** rē. **P**. qñ aliqua duo sūt eadē alicui ter-
cio oī mō realitatē tūc sunt idēz inter se oī mō
realitatis. sed pñitas ⁊ filiatio fm p̄dicā po-
sitionē sunt idē cōi notioi oī mō realitatē pu-
ta re absoluta ⁊ re relata. ḡ inter se nec poterūt
differre re absoluta nec relata. qđ est inconue-
niens. qz tūc pater nullā dīstīnctiōē habet ⁊
a filio. **P**. qñcumqz aliqua sic se habent vt
4 supius ⁊ inferius. tūc multiplicato inferiori
necio multiplicat ⁊ supius. sed res ē qđ supi-
us ad relationē. ḡ tot erūt res quot relatōes.
5 **P**. istud posset argui sic. Si quattuor re-
lationes diuine non essent quattuor res. hoc
maxime eēt p̄ tanto qđ cōis notio non differt
realiter a pñitate ⁊ filiatiōe. qz de alijs tribus
pater ⁊ differūt. Sed hoc nō obstat. qđ pōt
p̄bari primo sic. **P**. Illa q̄ non pñt conueni-
re eidē respectu eiusdē nō sunt idē realiter. sed
cōis notio ⁊ pñitas nō pñt conuenire patri re-
spectu eiusdē. qz pñitas ⁊ p̄terit sibi respectu fi-
lij ⁊ cōis notio respectu spūscī. ḡ nō pñt esse
idē realiter ad mīn⁹ re relata. **P**. sicut se ha-
bet pñitas ad filiatiōes. sic se h̄z cōis notio
ad passiua spiratiōē. ḡ ⁊ mutatiō sic se ha-
bet filiatio ad passiua spiratiōē. sed fili-
atio ⁊ passiua spiratio sunt due res. ḡ paterni-
tas et cōis notio erunt due res. **P**. genera-
tio actiua ē alia res ab actiua p̄cessiōe. ḡ pa-
ternitas erit alia res a cōmuni notione. p̄sequē-
tia patet. qz sicut generatiō actiua est realiter
idē quod pñitas. sic p̄cessiō actiua est realit̄
idē quod cōis notio. antecēdēs probat. qz due
passiōes seu illa que se h̄nt ad modūz duaz
passiōnū immediate non possunt esse ab vna
actione. sed generatiō passiua que est a gene-
ratione actiua. ⁊ p̄cessiō passiua que est a p̄-
cessiōe actiua sunt due emanatiōes passiue.
ḡ generatiō actiua ⁊ p̄cessiō passiua. nō pos-
sunt eē vna actio. ⁊ p̄ consequens nec vna res.
4 **P**. impossibile est eē eandē relationem pro-
ducētis ⁊ producti. etiam dato qđ idē sit pro-
ducens ⁊ productū respectu diuersoz. sed fi-
liatio est relatio producti. et cōmuni notio ē
relatio pducētis. ḡ videt qđ in filio cōis notio
⁊ filiatio differāt realiter. **P**. Sedo p̄tra mo-
dū declarādi doctoris nostri arguit quidaz
sic. Cum dicit qđ relatio habet qđ sit res a fun-
damento in quo est. vel p̄ fundamentū intel-
ligis diuinā essentiā. vel diuinū suppositūz.
Nō primū. quia tūc omnes diuine relatōes
essent vna res nūero. cū diuina eētia sit p̄-
nitia vna. Nec secundū. qz principium con-

Probatio
minoris.

Contra egi-
dium.

stitutiū nō habet qđ sit res ab eo qđ consti-
tuit. sed fm re relatiua p̄prietatē cōstituit suppo-
sitū. ergo ex ipso supposito nō habet qđ sit res.
P. etiam in creaturis sup eodē fundamen-
to puta in eadē albedine respectu tamē diuer-
soz fundat similitudo ⁊ dissimilitudo. qđ dif-
ferūt realiter. **P**. Sed istis nō obstantibz p̄di-
ctam teneo cōclusionē. eo qđ magis cōformis
catholice fidei videt. Et qz totūz pondus in
hoc consistit qđ ipsi nitunt p̄bare qđ cōmuni no-
tio differat a pñitate vt est in p̄re. ⁊ a filiatio-
ne vt est in filio. tanqz res a re. ḡ oppositū il-
lius arguo sic. **P**. Illa qđ de se inuicē p̄dicat p̄-
dicatiōe idētica nō pñt differre sic res a re. s̄
cōis notio p̄dicat idētica p̄re ipsa pñitate
⁊ i filio de ipsa filiatiōe. ḡ nō differt ab eis sicut
res a re. Maior p̄z. qz a p̄posito impliat ⁊
dicatōz. qz tūc eēt idē ⁊ nō eēt idē. minorē p̄-
lo. qz oē qđ p̄dicat de p̄re diuini idētica: p̄di-
cat etiā de pñitate i diuini idētica. s̄ cōis no-
tio p̄dicat de p̄re idētica. ḡ ⁊ de pñitate. minor
p̄z. p̄lo maiorē. qz qñcūqz aliqd p̄dicat idēti-
ce de aliq̄ termino ⁊ crete sup̄to qđ nō p̄dicat de
eo abstracte sup̄to. ille termino ⁊ cretus erit alī
quid aggregatū. ⁊ deficiet necessario a summa
simplicitate. sed quelibet diuina p̄sona ē sum-
me simplicitatis. ḡ quicqd p̄dicat idētica de
quacūqz diuina p̄sona sub termino ⁊ creto p̄-
lata. de eiusdē termini ⁊ creti abstracto p̄dica-
bit. Et eodē modo arguit de filiatiōe. **P**.
si cōis notio ⁊ paternitas in p̄sona patris di-
cerent plures res realiter differēt. tūc in vna
⁊ eadē p̄sona diuina eēt formaliter plura sup-
posita. p̄sequēs ē impossibile. ḡ ⁊ antecēdēs. p̄-
lo cōntiniam. qz res distincta que nō est alicui
inherēs necessario est suppositū p̄ se si ab alte-
ro miraculose nō sustentat. Sed cōmuni no-
tio fm te ē res distincta. ⁊ non inheret alicui.
quia non est accidēs. nec sustentat miraculo-
se sicut natura humana a s̄bo. qz intrinsece i
diuini quicqd est naturaliter est. ergo fm posi-
tiōz tuā cōis notio de se erit suppositū forma-
lit̄ p̄ter suppositū p̄ris. qđ ē impossibile. **P**. s̄
noie exp̄mente multitudinē rez diuiaz tenet
q̄libet catholic⁹ adorare deū. sed null⁹ adō-
rat sub q̄ternitatis noie s̄z solū s̄b noie trinita-
tis. ḡ q̄tuoꝝ relatōes diuine sūt q̄tuoꝝ res.
P. Ad p̄mū ergo adductū ⁊ p̄cedem dōm. qđ
pñitate ⁊ cōmuni notione dicitur duas relati-
ones reales potest dupl̄r̄ intelligi. Vno mō qđ
intrinsece dicant duas realitates. Alio mō ex-
trinsece ⁊ notatiue. Primo mō ē falsus intel-
lectus. qz intrinsece sunt vna ⁊ eadēz realitas

Contra opt
niōz alex.

Solutio
Adi.

penitus indiuifa. et sub hoc sensu maior illi/ us rationis est vera. sed minor e falsa. qz i di/ uis no sunt illo modo quattuor relatoes rea/ les qz intrinsece dicat quattuor realitates. **S**e/ cundo mo est verus intellectus. eo qz pmitas r/ cois nono extrinsece coeugant duos terminof/ realiter distinctos. ratione quoz vere dicunt/ due relatoes reales realitate extrinseca. **S**ut/ etiam reales realitate intrinseca. qzuis no rea/ litate distincta. eo qz illud a quo dicunt habe/ re hmoi realitate sit penitus vna res r indisti/ cra. **E**t sub hoc sensu maior est falsa. qz no op/ tet qz vbi ponit dña realis realitate extrinseca/ qz vbi ponant plures res distincte intrinsece.

Ad 2 **A**d scdm prs p idē. qz no puicif ex h nisi/ qz ponit due res intrinsece tenoiantes ipfos/ terminos. extrinsece aut hmoi relatoes. ma/ xime si tales relatoes simul se ppatuunt in eo/ dē diuino supposito. **E**tā pcessis ambabz p/ missis no plus pcluditur nisi qz no pnt dari/ due relatoes realiter distincte nisi dent due/ res. r hoc no est ptra ppositū nostrz. qz no po/ nimus cōem notionē r paternitate esse duas/ relationes realiter distinctas. licet ponamus/ qz sint due relationes reales ratione duoz re/ alium terminoz.

Ad 3 **A**d terciū dicēdū qz si il/ la maior est p se nota vt illi dicūt. tūc sub illa/ maiore accipiam vnā minozē infallibilē r cō/ cludam ppositū nostrū. r oppositū illius qd/ ipsi intēdūt. **D**icam. n. sic. **I**lla que sunt eadē/ alicui tercio omni modo realitatis pura re ab/ soluta r re relata. sunt idē inter se omni modo/ realitatis. sed cōis notio r pmitas sūt idē sup/ posito prs oi mō realitatis. qz nec dnt ab eo/ re absoluta nec re relata. ergo nec differūt iter/ se re absoluta nec re relata. **A**d formā tamē ar/ gumēti dico. qz aliqua esse eadem alicui entit/ tate relatiua potest intelligi duplr. **U**no mō/ positiue. **A**lio mō priuatiue. **S**i positiue bñ/ sequit qz sint eadē inter se entitate relatiua. s; no scdo mō. **V**erbi grā. **P**mitas r generatō/ actiua sūt idē relatiōi qz patris ad filiū re rela/ ta positiue. qz ambo referūt ad eūdē terminū/ scz ad filiū. **S**ed paternitas r filiatio sūt idē/ diuine ecētie no solū re absoluta sed etiā rela/ ta. priuatiue tñ. qz qzuis no referant ad eundē/ terminū ratione cuius relationis dicerēt idē/ re relata positiue. tamē no distinguunt rela/ tiue ab essentia. cum no habeant oppositiōez/ ad eam. **S**ic eodē modo paternitas r filiatio/ sunt idem cōmuni notioni re absoluta ratōne/ diuine ecētie. r similiter sunt idē sibi re relata/ saltem priuatiue. qz cum nullā oppositiōez

habeant ad eam. no pnt relatiue distingui ab/ ea. **E**t si itez daret illa instātia de spiratioe/ passiuā. que cū no opponit relatiue filiatioi/ r paternitati. no posset differri ab eis. **D**i/ co vt sup dictū est. qz ibi est oppositiō saltē in/ directa. r cū hoc in nullo eodez supposito po/ nit spiratio passiuā cum paternitate vel filia/ tione. si em esset in eodē supposito cū paterni/ tate. dicerē qz no differret a paternitate. **A**d/ quartū dicēdū qz plurificatio inferiori plifi/ cat sup ea entitate r realitate qz plificat ipm/ inferi. **S**ed vt iā paruit plēs relatoes exi/ tes i eodē diuino supposito no plificat qz cum/ ad realitate cūueniētē ipsi intrinsece r in re/ cto. sed solū qz cum ad realitate terminoz qz/ notat r coeugūt. ergo vt sic ex plificatiōe sit/ perioris quod est res. no pcludit qz relatoes/ diuine i eodē supposito exites fm se sint plu/ res res. sed tñmō ea qz importāt coeugitiue r/ notatiue sint plēs res. i. termi respectu quo/ rū hnt relatiuā oppositiōē.

Ad qntū ne/ go minozē. **A**d pbatōz pma dico qz maior ē/ falla. maxie si talia sint i eodez supposito sim/ plicissimo i qz nulla pōt eē diuinitas rez. **U**l/ ddm qz ea qz no pnt cūuenire eidē respectu euf/ dē differūt realiter realitate extrinseca. no tñ/ intrinseca. **A**d scdaz ddm qz cōmutata pzo/ portio pprietener i terminis quātitatiuis. sed/ quātitas terminoz relatiuoz pprie p sicut in/ eozū oppositiōe. qz oppositiō terminoz pcer/ nit distantia. r p pns quātitate talū termino/ rū. ergo ex ipsa prima pportōe no plus habe/ tur nisi qz sicut pmitas r filiatio relatiue op/ ponūt. sic cōis notio r passiuā spiratio relati/ ue opponūt. r p pns ex ipsa cōmutatiōe no pl/ debet inferri nisi qz sicut pum r terminus no op/ ponit tercio. sic scdōz nō opponit quarto. **I**n/ minozū igit illius cōmutate pportōis cōmit/ tit fallacia figure dictōis. quia de quāto itur/ ad quid. **A**d terciā nego ancedēs. **A**d pba/ tione dico qz maior ē falla. qz ab eadem solis/ actione pnt esse multe passiones realiter diffe/ rētes. **F**orte dicerē qz no est simile de sole. cū/ sit agēs vniuersale. **S**ed illud no obstat. qz/ idē pncularis ignis eadē sua calefactiōe li/ qfactionē causat i cera r exiccationē in ligno. qz/ sūt due passioes realr dntes. passioes ergo/ pnt multiplicari rōne multitudis patientiū. stante eadem actione ratione vnius agētis.

Ad quartā ddm qz no plus cōcludit nisi/ qz filiatio r cōis notio sūt due relationes. no/ tñ ex hoc sequit qz sint due res distincte reali/ tate intrinseca. **A**d primū quod introducit

Instantia
Solutio.

Ad 4

Ad 5
Ad pmas
pbatōem.

Ad scdaz
pbatōem.

Ad terciā.

Instantia
Solutio

Ad qrtaz

Solo rō/
nū ē egid.
Ad 1

Doctore nostru dicēdu q ipse illo pposito p fundamētū intelligit diuinū suppositū. ppter quod ipse in eadē questōe dicit q si cōmunis notio esset i patre et filio vt duo sunt. tunc cōmunis notio esset due res. quia esset i duobus suppositis vt duo sunt. esset tamētm vna relatio ppter vnitate sui termi. ergo ecōtra paternitas et talis notio erunt vna res. qz sunt i vno supposito. et due relationes ppter dualitate terminoz. **Ad pbatioz** dico q pñitas vt relatio nō cōstituit psonā patrī. s; fm nrm moduz intelligēdi p supponit seipm vt pñitas patris ē vt sic cōstituit. **Nec etiā** est imaginādum q relatio habeat entitatē a supposito in quo est effectiue. quicqd em ēi patre a nullo pducit. **Omne enī** qd in patre est improductibile ē innascibile. nec etiā filiatio efficiēter ē a filio. sed a patre pducit a quo pducit ipse filius. **Sed est intelligēdu** q p rāto dicit relatio hēre qd res sit ab eo i quo est. qz ex sua natura habet q eius realitas resulter in illo.

Ad 2 **Ad scōz** dōm q nō est ad ppositū illd qd adducit de similitudine fūdāta i creatura. qā cū creatura nō sit omīno simplex. nō repugēt res distinctas eē i eodem fūdāmēto creato respectu diuersoz. et ideo dato q similitudo et dissimilitudo dicat diuersas res. adhuc tñ possunt simul esse i eodē fūdāmēto creato. repugēt tñ diuersas res esse in eadē diuina psona q est omīno simplex.

Articls 3 Quantū ad terciuz

pncipale. vtz relationes diuine sint posterior res actibz notionalibus. satis dictū est sup⁹ dis. ix. articulo. i. **Resumpsi** tñ ad pñs ppter aliqua dicta doctorū q postea inueni. q illis tñ dicitis vident repugnare. **Dixi** em tñ pmo q inter paternitatē et generationē actiuaz nō pōt eē ppositas ex natura rei. eo q sint idē realiter. **Secdo** dixi q fm rōez et fm nrm modū intelligēdi pōt esse i ipsis ppositas. qz paternitas cōsiderata vt pñitas cōstituit psonā patrī. et iō vt sic ē pōz generatōe. qz agere p supponit eē. sed pñitas cōsiderata vt relatio ē sequit generatōz. qz fm nostrz modū intelligēdi relatioes origis inascūt ex actibz. **Et d** p mū arguit qdā doctor. pbās q pñitas et generatō actiua differāt realiter. qz qñ aliq duo sic se habent q vnū est realiter i aliquo. et reliquuz est in suo opposito. illa nō sunt realiter idē. illa patet. qz q realiter sepant nō sunt realiter idēz. sed pñitas et generatō actiua sunt

Qz pñitas et generatio differant.

hmoi. qz paternitas est i patre realiter. cū p eā sit formaliter pater. sed generatio actiua est i filio. vt pbat quattuor rationibz quas adduxi supius dist. iij. arti. ij. **1** **1** qñcunqz aliq sunt idem realiter de quocunqz pdicat vnuz. de eodē vere pdicat aliud. sed pñitas vere pdicat de diuina eēntia et nō generare. qz illa ē falsa. eēntia generat. vt supius patuit di. v. articulo i. g. zc. **2** **2** generatio actio ē idē qd filius. g. differat a pñitate. cōntia p3. pto ancedēs. qz sicur se habet creatio actio ad creaturā. sic generatio actio ad filiū. **3** **3** Illa p3. qz sicut creatio pducit creaturā. sic generatio pducit genitū siue filiū. sed creatio actio ē idē qd creatura. g. generatio actio ē idē qd filiū. **4** **4** fūdāmētū nō ē idē cū fundato. qz nihil seipm fundat. sed generatio est fundamētū pñitatis. qz relationes producētis et pducti sup actione sū dant. **5** **5** qñcunqz aliqua sic se habet q vnū manet alio non manēte. illa non sunt idē realiter. sed paternitas manet et generatio nō manet. vt patet in creaturis. **6** **6** Et dato q in diuis semp simul manēat. hoc solum puenit ex diuina immutabilitate. et nō ex ditione paternitatis et generatōis. quia dato p impossibile q generare trāsiret ad huc remaneret paternitas si filius pmaneret. **7** **7** ca que sūt diuersoz generū nō sunt idē realiter. sed paternitas reducit ad pdicamētū relationis. generatio ad pdicamētū actionis. g. zc. **8** **8** idem non est causa sup pñitas. sed generatio ē quasi causa paternitatis. qz pater est pater. qz generat. **9** **9** Sed illa nō concludūt. qz si paternitas et generatio actio differēt realiter. tunc in eadem psona patris eēt due pñitates icōicabiles. et p sequeus in vna psona essent due psonalitates. quia quilibet hāz pñitatum daret esse incōicabile. quod i diuinis est eē psonale. **10** **10** si paternitas et generatio actio differēt realiter. tunc in psona patris eēt quattuor notiones. qz eque dextermate notificat res psona patris p generatōz. sicut p spiratōz actiuā seu pñitatē. **11** **11** Sed sācti doctores cōiiter ponūt solū tres notiones i psona patrī. scz innascibilitatē. pñitatem. et cōem notionē. g. zc. **12** **12** inter duos simplices terminos nō pōt esse nisi vna relatiua oppositio. et p cōns i vtro qz extremo nisi vna tñ modo relatio realis. s; pater et filius sunt duo termini simplicissimi. g. pñitas et generare in psona patris sunt vna tñ modo realis relatio. cum fm vtrūqz pater ad filiū tñ modo referat. **13** **13** Ad pñū igit p3 p ea q dixi dis. ix. vbi oppositū istius minoris

Adilla

Solutio

[Marginal notes on the right page, including 'Solutio' and other commentary.]

Ad 2 pbant. rñdi ad pbationes eius. **Ad scdm** vdm q' quis eñtia dīna n̄ generet. generatō tñ pdicat de ea idēice nō min⁹ q' ipa pñitas hec ē em̄ verissima. eñtia dīua ē ipsa genera
Ad 3 tio diuina. r est ipm̄ generare diuinū. **Ad** terciū nego añcedēs. **Ad** pbationē dīco. q' n̄ ē sile. q' creatio ē qd̄ tpale transiēs i alienā natura. sed generatio actio ē eterna et nō trāsit i
Ad 4 alienā naturā. **Ad** qrtū nego minorē. q' vt pz i creaturis trāsente actu generatiōis māet paternitas. q' paternitas aliud habet funda/
Ad 5 mētū q' actu generatiōis. **Ad** v. vdm q' sit ex dīna imutabilitate puenit q' paternitas manere nō pōt non manere generatiōe. sic ex pñone patris simplicitate puenit q' pñitas reali differre nō pt ab ipsa generatiōe q' ē i pa
Ad 6 tre. **Ad** sextū nego maiorē. q' vt patebit q' de hoc me p̄gerit disputare. eadē res pōt eē diuersis pdicamētis sumpta fm̄ aliū r aliūz modū. **Falsū** etiā assumit. q' pdicamētū acti/
Ad 7 onis qrtū ad actiōes notionales in diuis re/ duat ad pdicamētū relatiōis. r qrtū ad actiō nes absolutas reducit ad subaz. **Propter** qd̄ dixit Boetius q' solū duo pdicamēta sunt in diuinis. s. substantia r relatio. **Ad** septimū vdm q' illa causalitas est fm̄ nostz modū in telligēdi qui ortū habet ab hīs q' in creaturis videmus. sed fm̄ ventatē rei nulla est i di uinis causalitas inter paternitatē r generati onē. q' eodē pater ē pater r generas. **Secūdo** cū dixi ex dictis doctoris nostri q' paternitatē p̄stituit psonam patris vt p̄prietas. cōtra ar guunt quidā sic. **Per idem** aliqd̄ p̄stituit et distinguit. sed fm̄ te distinguit in ordine ad oppositū siue vt relatio est. ergo etiā p̄stituet in ordine ad oppositū. r p̄ p̄ns constituet vt relatio est. **P̄** sicut se habet p̄prietas abso/ luta ad suppositū absolutū. sic se hz p̄prietat relatiua ad suppositū relatiuū. s. p̄prietas ab/ soluta vt absoluta p̄stituit suppositū absolu/ tū. q' relatio vt relatio cōstituit suppositū rela tiuū. **P̄** si cōstituit vt p̄prietas. saltes sub aliq' ratiōe p̄stituit. aut q' illa ratiō ē absoluta aut relatiua. aut in dīnis ad absolutū r relati uū. si p̄mo mō. tūc p̄stituet suppositū absolu tū. si scdo mō. tūc habet intentū d̄ te. q' q' qd̄ p̄prietati relatiuū puenit s̄broe relatiua. h̄ p̄prietati sibi vt relatio ē. **Si** terciō mō. tūc supposit tū p̄stituit nec eēt absolutū nec respectiuū. s. eēt in dīnis ad vtrūq' q' rē. **Sz** nec illa oclu dūt. q' fm̄ nostz modū intelligēdi eūdē ordi/ nē attribuim⁹ aliq' vbi dñt sola rōe que vi dem⁹ i reā vbi reali dñt. **Sz** i rebo creatis

Cōtra egi.

Cōtra

vbi p̄stitues r referēs reali dñt. p̄prietat relatiua p̄cedit relatiōz q' cōstitutū referē ad al ter. q' fm̄ nostz modū intelligēdi i diuinis vbi hec sola ratiōe dñt p̄cipim⁹ eandē. pura eadē paternitatē p̄ns cōstituit vt p̄prietat ē sēz vt tali supposito p̄prietat r incoicabili cōue nit q' p̄cipiam⁹ eā in ordine ad oppositū siue vt relatio ē. **Ad** primū igit vdm q' quis p̄ idē ex pte rei aliqd̄ distinguat r p̄stituat. n̄ tñ fm̄ idē ex pte nostri modi intelligēdi. **Ad** scdm̄ patet p̄ idē. q' quis suppositū relatiuū cōstituit s̄a relatiōe r vt relatio ē cōsiderando qd̄ dicitur seu naturā rei constituentē. tñ illā rē cōstituentē p̄cipit intellect⁹ noster p̄ in coicabi liter i cōstituto q' ē rō p̄prietatis q' p̄cipiat eā ad eē siue ad aliud referri q' ē ratio relationis. **Ad** iij. vdm q' intellect⁹ vidēs p̄ncipiū p̄sti tutiū suppositi relatiui. nec cōsiderat ipz s̄ rōe absoluti. nec s̄ rōe relatiōis p̄cise. nec sub rōe in dīnis sub mō abnegatiōis vtriusq' vt isti in proposito accipiūt in dīnis. s. cōside rat ipm̄ sub ratiōe p̄prietatis relatiue. **Om̄is** em̄ relatio cōsiderata vt p̄prietat determinate inest ei cui⁹ est p̄prietat. q' quis tēdat ad alte rum vt relatiua est.

Solutio.
Ad 1
Ad 2

Ad 3

Articls 4

Ad p̄nci/ pale argu mentum.

Quātū ad quartuz

principale. vtz s̄bū i diuinis dicat eñtialr vel notionaliter. dicēdū q' s̄bū dī notionalr in di uis. q' illud qd̄ p̄ modū emanāt se hz dī no/ tionalr. s. s̄bū se hz p̄ modū emanāt r p̄cedē tis a s̄bāte seu dicere. q' rē. **De** h̄ nō plus ad p̄ns. q' materiā de s̄bō alibi intēdo determinā/ te p̄tractare. **Ad** argumētū p̄ncipale dōz q' p̄z p̄ illud qd̄ dicitū est ad quartā ratiōe ale xandri in. ij. arti. istius questionis.

Distinctio vicefimoctaua r vicefimanona.

De retea cōsi

Pderari optet. Postq' mgr̄ tracta uit de p̄prietatibz psonas cōsti tuētibz. hic tractat de p̄prietatibz psonis in/ eñtibz. Et diuidit i duas ptes. **Nā** primo tractat de h̄mōi eternis notionibz. **Secūdo** incidētē determinat de quibudā tpalibz rela tiōibz. vi. xxx. ibi. **Sūt**. n. qdā noia rē. **P̄**ia i duas ptes fm̄ q' p̄ncipaliter due sunt hu/ iusmodi notionēs psonas nō constitūtes. s. inuascibilitas r p̄mūnis notio seu actiua spi/

ratio. **P**rimo igitur magister determinat de inascibilitate. **S**ecundo de comuni notione. distinctione. **xxix.** ibi. **E**st preterea aliud nomen. **P**rima in duas. quia primo tractat de proprietate ingenti. **S**ecundo de proprietate ipsius geniti. **S**ciendum quoque est. **P**rima in duas. **N**am primo tractat de ingenito conditioe. **S**ecundo de geniti ab ingenito distinctione. **I**bi. **I**llud etiam taceri. **P**rima in tres. quia primo magister ostendit quod solus pater dicitur ingentis. **S**ecundo inquit verum solus pater dicitur debet non genitus. **T**ercio ostendit quod innascibilitas est illa proprietate a qua pater dicitur ingentis. **S**ecunda ibi. **I**deo queri solet. **T**ercia ibi. **S**i autem vis scire. **S**equitur illa pars. **I**llud etiam taceri. **I**n qua primo remouet arrianorum falsam opinionem. **S**ecundo mouet incidentem questionem. **T**ercio apponit suam responsionem. **S**ecunda ibi. **P**reterea queri solet. **T**ercia ibi. **A**d quod dicimus. **T**unc sequitur illa pars. **S**ciendum quoque. **E**t diuidit in tres partes. **N**am primo tangendo quaedam proprietates filij. puta quod dicitur verbum. imago et sapientia genita. magister querit verum ibi sapientia predicet relatiue siue personaliter. **S**ecundo ostendit quod in illo sensu sapientia accipit notionaliter siue personaliter. **E**t tercio ostendit quod imago quousque accipit essentialiter. **S**ecunda ibi. **A**ue lector. **T**ercia ibi. **I**llud etiam sciri oportet. **S**equitur pars illa. **E**st preterea aliud nomen. **q**uod est principium. **xxix.** distinctionis. in qua magister tractat de comuni spiratione. **E**t quia pater et filius in hac comuni notione conueniunt prout sunt unum principium spiritus sancti. ideo magister duo facit. **Q**uia primo ostendit quod hoc nomen principium multipliciter dicitur. **S**ecundo respectu quorum in proposito accipit. **I**bi. **E**t pater ab eterno. **E**t hec in duas. **N**am primo magister premitur suam intentionem. **S**ecundo declarat eam. **I**bi. **O**mnium ergo que sunt etc. **E**t hec in duas. **S**im quod duo premisit. **s.** quod deus est principium ad intra eternaliter. et ad extra temporaliter. **I**gitur primo probat patrem. filium. et spiritum sanctum in tempore fuisse unum principium totius uniuersi. **S**ecundo ostendit patrem ab eterno fuisse principium filij. et patrem et filium principium spiritus sancti. **I**bi. **D**einde in eodem. **E**t hec in tres. quia primo ostendit patrem et filium esse unum principium quo ad spiritus sancti productionem. **S**ecundo ostendit hoc conuenire patri et filio secundum unam communem notionem. **E**t tercio illius notionis inquit nomen

nalem expressionem. **S**ecunda ibi. **I**deo queri solet. **T**ercia ibi. **S**i vero queritur **C**urca istas duas distinctiones quero hanc questionem.

Quoniam hoc nomen principium per comparationem ad intra debet admitti in diuisis. **E**t videtur quod non. quia vbi non admittitur unum relatiuum. nec alter debet admitti. **s.** principium et principiatum sunt relatiua. **v.** patris. **i.** filij. **c.** et principiatum secundum dicta scilicet non proprie admittit in diuisis. **q**uia nec principium. **C**ontra. **b**eaug. **Aug.** dicit quod pater est principium sine principio. et filius est principium a principio. **P**retermisissimam multum modis dicendi principium qui a philosopho narratur. **v.** metaph. solum accipio hic principium secundum quod tuorum modos maxime vniuersales. puta secundum quatuor modos causales. tot enim modis dicitur principium quorum causa. **I**gitur ad modum distinctionis cause hec questio posset intelligi de principio materiali. formali. efficiendi et finali. **D**e primo tamen et ultimo nihil ad presens. quia de primo puta. verum aliquid materiale vel quasi materiale sit in diuinis. dixi superius dist. **v.** art. **iiij.** **D**e finali autem rei bonitate tractare videretur ad finem quarti libri spectare. et spectabat ad primam distinctionem primi libri. **P**ropter quod ibi aliquid dicitur. cum de fructu tractant. **A**d presens igitur solum dicitur quod de principio formali constitutiuo. et de principio originali productiuo. **I**gitur in hac questione primo videbitur. verum in diuisis sit principium formali constitutiuum. **S**ecundo verum in diuisis sit principium originale productiuum. **E**t sic ratione breuitatis in hac lectione prophetam materiam duarum distinctionum. **s.** **xxviii.** et **xxix.** **N**am circa **xxviii.** distinctionem in qua tractat de innascibilitate communiter inquit de principio constitutiuo patris. **S**ed dist. **xxix.** inquit de principio productiuo in diuisis.

Quatuor ad primus

verum in diuinis sit principium formaliter constitutiuum. sic procedat. **P**rimo enim ostendam quod innascibilitas non est persone patris formaliter constitutiuum. sicut dicitur quidam. **S**ecundo quod nec personitas accepta. **v.** generatiuitas est persone patris constitutiuum. **E**t quorum remotione patebit lucidior veritas opinionis nostri doctoris de persone patris constitutione. quam in questione proxime predicta recitauimus. **D**ico ergo primo quod innascibilitas non est persone patris constitutiuum. **Q**uia illud quod est formaliter positiuum. non potest constitui principium formaliter per

Alida

Edo

2 tivo. sed psona patris e res formalr positiva. innascibilitas no formalr dicitur p uarioz pati uitaris siue negatoz eendi ab alio. g. r. c. **P** id qd nihil ponit et aliqd supponit no pt esse constitutuū p me psona. illa p. q. qd de se ni hil ponit de se nihil constituit. r singulariter qd p supponit alter non constituit primum. s. in nascibilitas cu sit priuatio nihil ponit. sed p supponit subiectū seu aliquā pprietatem per quam ueniat subiecto. **P** psona diuina cu sit formaliter relatiua. in esse psonali cōstituitur relatione tali que formaliter et directe sit relatio. sed innascibilitas solum p reducti onem est relatio. quia p uatio no est i gene re p se. s. reducti ad gen^u sui habit^u. Juxta qd ait Aug. v. de trin. c. vij. q. sp negatio e in eo de pdicamēto i qd e affirmatio. Et. ij. elēcor. d. q. i no facere intelligit facere. r oino i negatoe dicitur. i. affirmatio. Et. ij. de ania. rectū est ut de x sui r obliqui. **P** sicut se habet spūssan ctus ad non esse alium ab ipso. sic se habet pa ter ad non esse ab alio. sed ad constitutiōez p sone spūsscti nihil facit qd alter no est ab ipso g. innascibilitas que in patre per se nihil dicit nisi patrē no esse ab alio ad constitutiōe pso ne patris nihil faciet. **P** pprietas constituti ua psona est de se formaliter incōcabilis. sed innascibilitas r ois alia negatio sic d. se no hz entitatē. sed si quā dicit entitatē. hāc dicit pro tanto. qz fundat in ente. sic de se non dicit ali quā uitarē seu incōcabilitatē nisi ratione. p 6 prii positui i quo fundat. **P** psona forma liter constituta pncipio formaliter positiuo ē nobilior r pfectior ea q constituit formalr nega tiuo. sed filius r spūssctus constitunt pncipul formalr positiuus. g. dato p impossibile q pso na pris constitueret h pncipio negatiuo qd ē i nascibilitas. tūc psona filij r spūsscti eēt pfecti ores qz psona pris. qd ē incōueniēs. **P** s. op positū ill^o p clonis posuit vn^o doctor. q dicit^o suis magne fuit reputatois. At pbat sic. **N** lo formalr psona constituit q ab alia psona di stinguat. s. fm dam. li. i. c. ij. fm oia p r r fili^o et spūssctus sūt vnū r idē pter ingeneratoz. gene ratōz r pcessiōz. cū igit ingeneratio p quā solā p r ab alijs distinguit sit idē qd innascibilitas. 2 g. innascibilitate psona patris constituit. **P** nobilior pprietate q ē i patre psona pris con stituit. s. innascibilitas ē nobilior patris pro prietas. **M** aior p. pbat mior. qz illa pprie tas q sic ē i patre q no pōt cōicari creature est nobilior illa q pōt cōicari creature. sed patri/ 3 tas pōt cōicari creature r n. innascibilitas. **P**

Bonaue.

Quatuor ad primus

psona pris aut constituit p nitate. aut cōi noti one. aut innascibilitate. illa p r p sufficētē di uisiōz. qz n possum^o intelligere in psona pris ples pperates seu notōes. Sed n constituit p nitate. qz cū p sit p qz generat. g. p nitas p supponit generatoz. s. generatō cū sit act^o sup positū. g. p supponit suppositū constitutu. n^o cōi notōe. qz si cōi notōe suppositū constituerz. tūc vnū r haret suppositū ex p r r filio. cū sit vtri qz cōis. g. sola innascibilitas poterit constitue h mū suppositū i diuis. **P** pprietatē ad digni 4 tatē p ntes pmo adueniēs dīne eēntie constituit p nā psonā i diuis. innascibilitas ē h mōi Pertinet em ad dignitatē q aliqd n p suppo nat aliud a q pducit. Aduenit etiā pmo eēntie diuie. qz q rōne p nitas prius ad eētē eēntie diuie qz innascibilitas. eadē rōne ipa filij atio pri^o ad eētē. cū relatiua sint siml natura r naturali intelligētia. Sed oē qd fm n r m mo dū intelligēdi ē p osteri^o filiatōe. h p cōicari fi lio. qz i tali no opponit filio qd sequit filiatio nē. g. fili^o eēt innascibil. r p ois fili^o r no filius. qd est rradictio. **P** p nā psona i diuis 3 d r constitui p nā pprietate diuia. sed innasci bilitas ē p nā i diuis pprietas. **M** aior p. **P** rinoz pbat multipl. **P** rimo sic. **I** llo 1 pbat^o ē vltimū in resolutiōe ē p nū i constitutiōe s. innascibilitas ē vltimū i resolutiōe. qz in re solutiōe cū puentū fuerit ad innascibilitatez stat. quia innascibile est quod a nullo alio ē. sed i paternitate no stat. qz dato q pater eēt ab alio. no tamē ppter hoc r sineret eē pater **S** cdo sic. qz mag^o ē de rōne p nū no esse 2 ab alio qz aliud esse ab ipso. Nam xpūs deus noster dicit p nū genit^o marie. **M** arth. i. et **L**uce. ij. no quia post ipsum alius fuerit filij us **M**arie. sed qz an ipsum nullus erat. **T** u ergo innascibilitas dicat no esse ab alio. pater nitas vero dicat a se esse aliud. ergo rō p nū magis uenit innascibilitati qz p nitati **T** er 3 cio qz sicut h r e esse se habet ad cōicari esse. sic se habet modus habēdi esse ad modū cōicari di esse. sed h r e esse est prius qz cōmunicare eē g. innascibilitas que est quidā modus habē di esse no ab alio est p o r p nitate q est quidā modus cōicari eē alteri. **P** uarto sic. **I** llo 4 qd est ratio eēndi alteri est prius eo. sed inna scibilitas ē p n r ratio generatōis. r p r se qz paternitatis. **I** lla mior pbat dupl. **P** r i mo sic. Sicut se habet genus ad no genera re. sic se h r ingenus ad generare. sed filius i diuis qz genitus ideo no generat. g. pater in diuis qz inguit^o rō genera^o. **S** cdo qz sicut 1 4

Probatio minoris.

se h3 non spirat ad spirare. sic ingenit ad ge-
nerare. sed fili q3 non spiratus spirat. q3 pater
q3 ingenit generat. **S**ed illa nō cludūt.
q3 sicut se h3 negatio ad affirmatiōē. sic illd
quod se habet ad modū negatiōis ad illd qd
se habet ad modū affirmatiōis. sed negatio est
posterior affirmatiōe. vt dicit. i. topicoz. q3 in
nascibilitas n̄ poterit h̄re rōez pōis respec-
eoz q3 positine siue affirmatiue se habet i pso-
na patris. **A**d p̄mū igit v̄dm q3 dama. p̄ in
generatiōz circuloquit p̄mitatē. put sūdat im-
mediate sup̄ aucte v̄lis p̄cipij p̄ quā p̄sona
p̄ma p̄stituit ab oib3 alijs distiguit. **U**n̄ da-
ma. i. eodē ca. subdit post verba p̄dicta dicit.
In sol. p̄prietatib3 p̄mitatis. filiatiōis z p̄cel-
sionis d̄m̄az cognoscim̄. **A**d. ij. nego mi-
norē. **A**d p̄batōz dico q3 q̄uis maior p̄pō ali
quā p̄tineat p̄tate p̄pando p̄stitutiū ad p̄si-
tiū. q3 fm̄ nostz modū intelligēdi oipotētia
q̄ n̄ p̄t coicari p̄fectior esse videt q3 sapia q̄ cōi-
cat creature. t̄n̄ p̄pando negatiū seu p̄uati-
uū ad p̄stitutiū nō ē vera. q3 negatiū q̄tū ad
illud qd̄ formalr̄ dicit nō ip̄tat p̄fectiōz dī
recte. licet rōe illi qd̄ supponit ip̄taret p̄fectiōz
Etā minor desicit. q3 p̄mitas fm̄ q3 est p̄sone
patris cōstitutiuā. puta vt̄ imediate fundat
sup̄ aucte v̄lis p̄cipij. ratōne cui3 pater dicit
fontana veritas. sic paternitas cōino incōica-
bil. q3 nec etiā alicui diuie p̄sone cōicari pote-
rit. z p̄ p̄ns multo min̄ poterit coicari cuiū
q3 creature. **A**d. iij. v̄dm. q3 p̄sona patris p̄sti-
tuit p̄mitate. ad p̄batōz dico q3 p̄mitas p̄si-
terata. vt̄ p̄p̄tas n̄ p̄supponit generatiōz fm̄
nostz modū intelligēdi. vt̄ patuit sup̄. s3 ma-
gis ecōuerso p̄supponit ab ea. **A**d. iij. nego
minorē. ad p̄batōz p̄me p̄t̄ dico q3 n̄ ē ab alio
fm̄ se n̄ dicit p̄fectiōz v̄l dignitatē nisi rōe s̄b-
strati i q̄ h̄m̄oi negatio sūdat. manēdo. n. ifra
ambitū isti negatiōis p̄cise. tūc ita s̄e chime-
ra n̄ ē ab alio. sic pater d̄m̄. atq̄ illa negatio i
chimera nullā dicit dignitatē. q3 ex p̄te s̄bstra-
ti nihil supponit p̄tines ad dignitatē. **I**na-
scibilitas aut̄ i patre p̄supponit p̄cellētissimā
dignitatē. q3 p̄supponit p̄mitatē sūdatā sup̄
aucte v̄lis p̄cipij. **A**d p̄batōz alteri p̄tis
dico q3 q̄uis p̄mitas z filiatio sūt sil̄ natura
z natural̄ intelligētia. t̄n̄ p̄mitas ē p̄u origie
ip̄a filiatiōe. z p̄ p̄ns nascibilitas z oia alia p̄-
sone patris z ueniētia q̄ ip̄a paternitate p̄stituit
sūt p̄iora origie ip̄a filiatiōe. p̄mitas. n. ori-
gis z patris secū similtatē nature z natural̄ in-
telligētie. **N**ec etiā reputarē icōueniēs si p̄ce-
dere nascibilitatē n̄stro mō intelligēdi ēē po-

steriorē filiatiōe. maxie cū nascibilitas sit ne-
gatiō generatiōis n̄ actiue s3 passiue. q̄ qd̄ pas-
siua generatiō ē idē qd̄ filiatio. **N**egatio aut̄ ē
posterior affirmatiōe cui opponit. vt̄ p3. i. to-
picoz. **E**t si dicit q3 t̄nc aliqd̄ s̄e z ueniēs
patri ē posteri3 filio. **R**. q3 n̄ h̄cō p̄ incōue-
niēti. saluo t̄n̄ semp̄ melior iudicio. q3 aliq̄ ne-
gatio negatiua possit z uenire patri q3 fm̄ n̄m̄
modū intelligēdi ex generatiōe filij resultat. vt̄
dēs. n. noster intellect3 filii ēē nascibile q3 natu-
ralr̄ p̄cedit a patre. q3 ex opposito q3 fides ca-
tholica tenet patrē a nullo posse p̄cedere. s3 ex
seip̄o ēē. oppositū illi affirmatiōis iā credere
i filio puta nascibilitatis attribuit patri ip̄m
nascibile appellādo. **N**ec t̄n̄ nascibilitas
p̄t coicari filio. d̄m̄o q3 filiatiōe sit posterior. q3
ei3 oppositū p̄t tribuit filio puta generatiōez
passiua q̄ oppositū ip̄i nascibilitati. **E**tā q3 n̄
lū p̄uatiū v̄l negatiū ē cōmunicabile nisi
in q̄tum p̄stitutiū i quo sūdatur est cōmu-
nicabile. sed illud in quo fundatur innasci-
bilitas puta auctas v̄lis p̄cipij non ē cōica-
bile filio. q3 si talis auctas p̄teret filio. tunc
filio p̄duceret seip̄m. iō nascibilitas n̄ p̄t
coicari filio. **A**d. v. nego minorē. **A**d p̄ba-
tione p̄mā nego minorē. q3 negatio seu p̄uati-
tio nō p̄t ēē z p̄pōne seu p̄stitutione rei po-
sitine. licet possit sequi ad ea q̄ sunt ex compo-
sitōe siue p̄stitutione rei. z ideo non p̄t fieri
v̄ltimata resolutio nec i p̄uatiōez nec i nega-
tione. **A**d p̄batōz dico q3 resōlue inq̄siri-
ua facta vsq3 ad p̄mitatē q̄ pater d̄m̄ ē pater
tūc ē stat3 p̄mitate. n̄ t̄n̄ vt̄ paternitas ē. ip̄a
accipiedo fm̄ hoc nomē cōe. s3 vt̄ diuina pa-
ternitas ē. puta vt̄ sūdat sup̄ aucte v̄lis p̄in-
cipij et ois ouginis. vt̄ sic em̄ sola paternitas
est solius patris p̄sonalis p̄p̄tas. **U**nde si
quereret quare p̄sona patris est innascibilis.
illa negatio resōlueret in hanc affirmatiōē.
quia diceret q3 p̄o t̄nto est innascibilis. quia
paternitas diuina que hui3 p̄sone ē p̄stituti-
ua fundat sup̄ aucte v̄lis ougis. rōe cui3 sibi
p̄p̄t̄ esse p̄ncipiū oim̄ z a nullo p̄ncipiari.
Ad scdm̄ nego minorē. q3 cū rō p̄mi sit po-
situa. n̄ p̄t p̄ncipalr̄ p̄sistere i aliq̄ p̄uatiōe. ad
p̄batōz dōz q3 h̄ nomē p̄mogeit̄ ē nomē dig-
tati. p̄mogenit̄ ei rōe dignitat̄ dabat antiq̄
d̄m̄u hereditatis cū patna b̄ndictiōe. z q3 pat-
na b̄ndictio z regni hereditatio p̄o excellētis-
sime ab oib3 q̄ p̄p̄his attribuebat. iō euāgeli-
ste ipsum p̄mogenituz appellabāt. non cu-
rātes ex p̄p̄tate vocabli fm̄ q3 p̄notat p̄uati-
tiōz p̄ioris genit̄ aut̄ p̄sitiōne posterioris.

Instantia
Solutio

Ad 5
Ad proba-
tionē.

Ad 2

Nota b̄n
ex p̄moge-
niti voca-
bulo.

[Marginal notes on the right side of the page, including references to other works and commentary.]

Ad 3 Ad tercium dicitur quod quis ista minor sit vera in absolutis. non tamen vera in talibus relatiuis quod potest dicere esse et accipere esse constitutum in esse. quia in talibus simul est habere esse et communicare esse. et modus habendi non est prior quam modus communicandi. huiusmodi autem sunt diuisa supposita. ergo in diuinis minor est simpliciter falsa.

Ad 4 Ad quartum dicitur quod minor non est vera. Ad primam probationem nego minorem. Si enim genitum esse et esse in diuinis ratio non generandi. tunc cum talis ratio non obstat in spiritu sancto qui non est genitus ipse utrius generaret. quod est contra fidem.

Ad secundam probationem nego iterum minorem. negatiuum enim non potest esse per se ratio positium. et ideo si lius non spirat eo quod non spiratus. sed eo quod a patre sibi communicat potentiam spirandi cum respectu proposito ad spirandi. puta cum eodem notionem. sed non generat. quia sibi dicitur potentiam generandi cum respectu opposito ad generandi.

Secundo sunt quodam circa illam materiam dicentes quod prima persona in diuinis constituitur per unitatem ut unitas est. hinc generatiuitas est. Dicitur enim isti hec quatuor se habere per ordinem. scilicet generatiuum. potens generare. generans. et pater. ita quod illo tempore unum est prius altero secundum non uertentiam consequentiam. quia omne potens generare est generatiuum. sed non uertitur. quia pater est generatiuus. et tamen non potest generare. Item omne generans est potens generare. sed non uertitur. quia homo perfectus est potens generare. quia multi remaneant continentes. Et eodem modo generans est prius patre. quia potest aliquis mori immediate post actum generationis antequam fetus pereat. et sic fuit generans. nunquam tamen pater. Nec autem ad propositum applicando dicitur quod primum illo tempore. scilicet generatiuum constituitur generatiuitate sicut ultimum. scilicet primum ut primum constituitur per unitatem. Ad euadendum ergo multas difficultates que tacte sunt superius cum recitauimus opinionem illo tempore qui suppositum absolutum ponit in diuinis dicitur isti quod cum in eadem relatione diuisa sint multe formalitates. quarum prima est generatiuitas. igitur prima diuisa persona constituitur generatiuitate et sic actus generandi si supponit suppositum generans constitutum. et relatio primi suppositi secundum formalitatem illam que dicitur per unitatem sequitur actum generandi si fuerit due difficultates. in quibus illi de suppositis absolutis se maxime fundabatur. Sed ista opinio non capio non posse subsistere. ergo primo arguo de positio opinio in se. Secundo ostendit quod predictas

difficultates et cetras similes non euadunt. Primo igitur arguo sic. Illud quod secundum rationem suam formale participat secum aliquid quod repugnat primo supposito in diuisis non est formale constitutum illi supposito. sed generatiuitas est huiusmodi. ergo maior pars. Dico reprobare ex dictis eorum. quia ipsi dicunt quod generatiuum est aliquid. cum tamen non potest generare. Si generatiuitas autem est illa formalitas secundum quam relatio primi suppositi constituit generatiuum. cum igitur primo supposito in diuinis repugnet non posse generare. sequitur quod nullatenus esse personali constituit generatiuitate. Illud quod supponit suppositum constitutum non constituit suppositum. sed generatiuitas supponit suppositum constitutum. quia omni aptitudo supponit illud esse aptitudo. sed generatiuitas dicitur quodam aptitudinem. propter eas suppositi constitutina dicitur esse maxime determinata. eo quod constituat rem in coicabili subsistentia. sed ut ocs illas quatuor formalitates que illi attribuunt relationi prime persone in diuinis generatiuitas est in me determinata. igitur non erit proprietates constitutiuam primo supposito. Et eisdem rationibus quibus superius dist. vi. reprobauimus formalitates in absolutis. poterunt hinc reprobari in proprietatibus relatiuis. maxime cum eas ponit in eadem relatione. quia ut sic una forma erunt multe forme. Multiplicato enim unum conuogatorum multiplicat et reliquorum. formalitas autem et forma sunt coniugata. et se habent ut concretum et abstractum. Dato tamen quod essent huiusmodi formalitates. adhuc generatiuitas non erit suppositi constitutiuam. Quia quicquid illud quod est suppositi constitutiuum exprimit multis modis. quorum modorum unus habet rationem perfectioris. et alter rationem minus perfecti. sed dicitur constituitur sub ratione perfectioris maxime si suppositum constitutum est nobile et perfectum suppositum. Sed etiam secundum illos generatiuitas includit in per unitatem et non conuerso. quia quicquid perfectioris accipi poterit in generatiuitate accipietur in per unitatem. sed non eodem modo. et per unitatem est perfectior ratione generatiuitatis. Cum igitur primum suppositum in diuinis sit perfectum suppositum. magis dicitur constituitur formalitate quam per unitatem. quam formalitate que est generatiuitas. Nec enim per istum modum iste potest euadere difficultates et cetras superius. Quia autem illud suppositum constitutum per generatiuitatem erit suppositum absolutum et tunc iudicis in opinionem reprobata. aut erit suppositum relatiuum. et tunc simultanee oportet esse suum correlatiuum. quod non est aliud quam suppositum genitum. Et tunc arguitur contra se sicut contra me. puta sic. Quicquid sunt si aliquid quicquid supponitur unum et reliquum. sed suppositum generatiuitate constitutum. et suppositum genitum sunt simul. et secundum te

Extra opinionem.

act⁹ generatōis p̄supponit suppositū generati
ue cōstitutū. q̄ etiā supponet suppositū genitū
qd̄ ē impossibile. qz̄ tūc eēt genitū aūq̄ gene
raref. **P**̄t̄ oē qd̄ relatiue refert ad genitūz ī
intellectuali natura p̄nitare refert ad ip̄m. si
igit̄ act⁹ generatōis p̄supponit tale suppositū
ergo p̄nitare nō seq̄ret actū generatōis. **P**̄
igit̄ q̄ p̄dictā f̄atāsiā formalitatū si euadūt
h̄mōi difficultates. **N**ō curo t̄n̄ ad p̄ns ista
soluere q̄ ad h̄z̄ ceta cōsilia m̄di sup̄⁹ di. xxvi

Di. xxx
Articls 2

Quātū ad secundū

p̄ncipale. vtz̄ in diuis sit p̄ncipiū originali
ter p̄ductiū. posset q̄drupl̄ fieri inquisitio.
P̄mo vtz̄ rō p̄ncipij inueniat ī diuis tam
respectu intrinsecor̄ puta p̄sonaz. q̄ respectu
extrinsecor̄. puta respectu creaturaz. **S**cd̄o
quō tal̄ rō ibi rep̄at̄ puta vniuoce vl̄ equo
ce vel analogice. **T**ercio vtz̄ p̄r̄ z̄ fili⁹ sint vnuz
p̄ncipiū sp̄ss̄cti. **E**t quarto dato q̄ sic. vtz̄
t̄n̄ possunt dici p̄les spiratores. **S**ed qz̄ de ter
cio z̄ quarto satis pl̄p̄tractauit dist. xi. que
stione. i. articulo. ij. z̄. iij. ideo ad p̄ns soluz de
p̄mo z̄ sc̄do aliqd̄ breuissime dicā. **Q**uā
tū igit̄ ad p̄mū dico q̄ q̄suis ī creatur̄ p̄nci
piū z̄ cā dicant̄ ad ouertentiā. ī diuinis t̄n̄ re
spectu intrinsecor̄ ita admittēdū est nomē p̄n
cipij. qd̄ t̄n̄ negāduz est nomē cause. **N**ā cā ē
ad cui⁹ eē sequit̄ aliud. vt p̄z̄. v. metaph. **I**n
diuis igit̄ vbi nulla ē seq̄la ī esse. cū ibi nō sit
p̄ns z̄ posterius ī esse. sed vnū z̄ idē eōdē per
sonaz. ibi nō debet admitti nomē cause. **T**̄
vbi nō est aliud z̄ aliud subst̄tiue. nō potest
admitti nomē cause. cū ad eē cause sequat̄ ali
ud. sed ī diuis nō rep̄it̄ aliud z̄ aliud subst̄ti
ue. qz̄ als̄ eēt diuisa natura. **S**ed q̄ nomē
p̄ncipij vere diuis p̄ueniat p̄z̄. qz̄ dicat̄. v. me
taph. q̄ p̄ncipiū est vnū est aliquid. qd̄ t̄n̄ ē
dicere. q̄ p̄ncipiūz est a quo aliqd̄ habet esse.
Sed filius ī diuinis vere ē a patre. z̄ sp̄ss̄cti
ctus ab vtroq̄. igit̄ p̄r̄ vere ē p̄ncipiū filij. z̄
pater z̄ filius p̄ncipiū sp̄ss̄cti. **R**espectu t̄n̄
creaturaz tota trinitas z̄ p̄r̄ dici p̄ncipiūz.
qz̄ ois creatura a d̄no deo est. z̄ filij potest dici
causa. qz̄ cū creatura p̄ducāt a deo ī aliena na
tura. ergo ī creatione ad esse dei tanq̄ ad esse
cause sequit̄ aliud. puta ipsa creatura a deo si
ue ab eē diuino eētialiter distincta. **Q**uā
tum ad sc̄dm̄ dico q̄ p̄ncipiū ī diuis respec
tu p̄sonaz ad intra. z̄ respectu creaturaz ad
extra. nec dicit̄ vniuoce nec equoce. sed dicit̄
analogice. **Q**uia quicūq̄ ratio alicui⁹ nomis

Lōcō 1

Lōcō 2

Ratio

p̄uenit alicui rei ī compātōe ad plura. quo
rum respectu vnus p̄uenit sibi prius q̄ respec
tu alterius. h̄mōi nomē de tali re nec d̄ vnū
uoce nec equoce sed analogice. sed ratio p̄nci
pij prius p̄uenit deo q̄tū ad p̄ductiōem p̄so
naz q̄ creaturaz. ergo h̄ nomē p̄ncipiūz q̄
ad intra z̄ quo ad extra deo nec p̄uenit vniuo
ce nec equoce. sed analogice. maior p̄z̄. **Q**z̄
si p̄teret ei equoce. tūc nō competet ei fm̄
vnā rationē. **S**i vniuoce. tūc nō prius p̄te
ret ei respectu vnus q̄ respectu alteri⁹. **E**t sus
ficiēt̄ ergo diuisio erelinquit̄ q̄ sibi comparat
analogice. **M**inorē p̄bo q̄drupl̄. **P**̄mo
sic. **Q**z̄ q̄n̄ aliqd̄ nomē vnū p̄uenit aliq̄b̄ du
obz̄. quoz̄ t̄n̄ vnū fm̄ significatū illi⁹ nois est
rō alterius. illud nomē p̄r̄ intelligit̄ p̄tere
illi p̄ quod cōuenit alteri. siue quod est ratio
quare illud nomē p̄uenit alteri q̄ cōuerso.
sed eē p̄ncipiūz creaturaz p̄uenit deo p̄ hoc
q̄ ip̄e est p̄ncipiūz p̄sonaz. qz̄ sicut patet
li. iij. dist. xi. articulo. i. emanatio p̄sonaz ē ra
tio emanationis creaturaz. **S**cd̄o sic. **Q**z̄
vnū cōe nomē dicit̄ de nccio z̄ z̄tingēt̄. prius
videt̄ p̄tere necessario q̄ z̄tingēt̄. sed eē p̄n
cipiū p̄sonaz p̄uenit deo nccio. qz̄ nō potest si
bi nō competere. z̄ eē p̄ncipiū creaturaz cō
uenit sibi libere z̄ z̄tingenter. potuit eēt̄ deus
cas nō p̄ncipiare si voluiss̄. ergo z̄c. **T**er
cio sic. **A**ū hoc nomē p̄ncipiū sit relatiū. h̄t
p̄z̄. i. p̄ncipioz. vbi cūq̄ ergo relatio significa
ta p̄ ip̄m realiter aliqd̄ ponit. ibi hoc nomen
p̄ncipiū prius z̄ magis p̄p̄ue rep̄it̄ q̄z̄ vbi ni
hil reale ponit. sed ex hoc q̄ vna diuisa p̄sona
ē p̄ncipiū alterius. relatio realis ponit ī plo
na producētē q̄ alterius ē p̄ncipiū. s̄z̄ ex hoc
q̄ deus est p̄ncipiū creaturaz nō ponit̄ deo
aliq̄ realis relatio. vt patet ī dist. immedia
te seq̄nti. ḡ z̄c. **Q**uarto sic. **D**ō p̄uenit deo
ab eterno. prius z̄ magis videt̄ sibi p̄tere q̄z̄
qd̄ p̄uenit sibi ī t̄pe. sed eē p̄ncipiū p̄sonaz cō
uenit deo ab eterno. creaturaz autē ē p̄ncipiū ī
t̄pe. ergo z̄c. **A**d argumētū p̄ncipale ī oppo
sitū ddm̄ q̄ si negat̄ ī diuis eē p̄ncipiūz. hoc
sit p̄pter hereticos. qui p̄ eodē volūt accipere
p̄ncipiūz z̄ causatū.

Distinctio tricesima.

Sunt enī que
da z̄c. Postq̄ mgr̄ determinauit
de diuiaz p̄sonaz eternis moti
onibz̄. nūc ī ista. xxx. distinctione tractat

Probatō
minoris.

Ad p̄nci
pale argu
mentum.

[Marginal notes on the right side of the page, including references to other works and commentary.]

vera res realiter i deo exis. tuc creatura fm ee
 creatu vere eet i deo. sequens est impossibile.
 quia cu omne quod e i deo realiter vere sit de-
 us. sequeret q creatura fm ee creatum eet ipe
 deus creator. proba sequenti. omnis em ve-
 ra res ex tpe prouenit est vere creatura. sed
 talis relatio esset vera res. cum realiter suppo-
 natur esse i deo. et tpe eneniret. ergo necesse
 3 oportet dicere q esset vera creatura. ¶ P. se-
 queret q ad destructione vnus musce totus
 deus destrueret. quia cuz relatiua simul se po-
 nat et perimat. destructa musca destrueretur i
 deo hmōi relatio qua deus ad hmōi muscaz
 referet. que quide relatio si realiter fuit in deo.
 necessario ide fuit qd deus. qz quicquid reali-
 ter i deo est hoc necio deus est. ergo destructa
 4 hmōi relatione destruet deus. ¶ P. cuiusqz
 realiter inest aliqd qd amitti pot illud neces-
 sario est mutabile. Ita ppositione ponit au-
 gust. v. de trini. c. vi. Ex hac eni pbat deū esse
 immutabile. q nihil est i eo qd amitti possit.
 Tu igit omnis relatio tpalis exis i deo amitti
 possit. si hmōi relatio realiter eet in deo: deus
 vere eet mutabilis. ¶ P. summe simplicitati
 5 habeti fm se absolutā necessitate eendi nō po-
 test realis relatio de nouo aduenire. nec etiam
 ab ipso recedere. sed deus ē summe simplex. et
 habet fm se absolutā necessitate essendi. Ita
 minor pater apud theologos et phos. proba
 maiorē. qz coipo q summe simplex ē. g omne
 qd realiter in ipso est ide ē quod eētia sua. et
 p sequens nec pot sibi adesse nec abesse sine sue
 eētie mutatione. sed eo q habet absolutā ne-
 cessitate eendi nō coerigit aliqd extrinsecū na-
 turaliter differēs ab eo. omne aut qd refertur
 ad alterz reali relatioe necio coerigit suum cor-
 relatiuū. g relatio dei ad creaturā nō est realis
 ¶ Forte dicet q quis nullū reale absolutum
 possit de nouo adesse vel abesse alicui sine sui
 mutatioe. de relatione em nō est simile. qz ad
 solius alteri? extremi mutatioe alteri extre-
 moz aduenit realis relatio absqz omi sui mu-
 tatione. ¶ Istud nō obstat pdictis. qz si mu-
 tua realis relatio inest aliquibz. tuc sicut vna
 vice ex mutatioe vnus extremi acquiri vel
 deperdit realis relatio in altero extremo sine sui
 mutatioe sic alia vice poterit fieri eōuerso.
 puta q ad mutatioe istius acquiri vel deper-
 ditur i illo sine sui mutatioe. Propter hoc for-
 te dicit doctor noster di. xxx. q. ij. q nō potest
 ee q aliquid realiter habeat ee i aliquo qd pri-
 us nō fuit. nisi aliqua mutatio sit facta i eo.
 vel salte sit possibilis fieri. Et illa videt esse ex-

Instantia

Solutio

pssa intēto. b. Ambrosij. i li. suo d trini. c. vi.
 vbi contra Arnuz dicit sic. Si em deus aliqñ
 nō pater: postea pater fuit mutatus ē. ¶ P. 6
 mēsure ad mēsuratū nō ē realis relatio. vt pa-
 ter. v. metaph. sed deus ē mēsurā oim. vt ait cō-
 men. x. metaph. igit ex hoc q deus terminat re-
 lationē ipsius mēsurate creature. nulla realis
 relatio ponet i deo. ¶ P. quicqd aduenit ali-
 7 cui post completū suū esse. hoc ē accidēs illi.
 sed deus ab eterno habuit ee completū. ergo
 si i tpe adueniret sibi relatio realis. tuc i deo es-
 set accidēs reale. qd negat oēs philosophatē
 vna cū theologis. Dicit. n. Boetius in li. de
 tri. q i deo nullū ē accidēs. Et quasi tota illa
 ratio ē de mēte Aug. v. de trini. ca. vlti. vbi sic
 ait. Nō g tpaliter dicitur incipit deus qd antea
 nō dicebat manifestū ē relatiue dicit. nō tamē
 fm accidēs dicit q ei aliqd accidit. sed plane
 fm accidēs eius ad qd deus dicitur incipit rela-
 tiue ¶ Sed oppositū istius a p trarie opinā
 1 tibus arguit multipli. ¶ Primo sic. Dis de
 noiatio realis et formalis ē ab aliqua reali for-
 ma realiter informate ipm denoiati. sed deus
 realiter et formaliter dicit dñs. creator. guber-
 nator creature. et sic de alijs. g optet q relatio
 2 dominij realiter sit in deo. et silr de alijs. ¶ P.
 actiuū ad passiuū refert relatioe reali se tenere
 ex pte actiuū. qz relatioes mō numeri et modo
 potētie sūt reales i vrozqz extremoz. vt ptz. v.
 metaph. sed deus cuz sit creator oim refert ad
 oem creaturā sicut actiuū ad passiuū. g rē.
 ¶ Ille relatioes sunt relationes reales fm 3
 quas extrema realia vere ad inuicē referuntur.
 circūscripto omni actu rōis. sed relatioes tpa-
 les dei ad creaturā sunt hmōi. Maio: pater.
 qz ex hoc aliqd dicit nō esse reale. qz dependet
 ab actu rōis. Mino: silr ptz. qz cū hō q ē ra-
 tionalis creatura creatus fuerit sexto die. igit
 qñqz diebz añ oem actū rationis deus fuit ce-
 teraz creaturaz creator et dñs. ¶ P. relatio 4
 hñs reale fundamētū et extrema realiter disti-
 cta ē real. sed qlibet pdictaz relationū ē hmōi
 relatio em dominij fundat sup omnipotētia
 dei. extrema sua sunt deus et creatura. et sic de
 alijs. ¶ P. vbiqz relatio aptitudinalis pro 5
 ductiuū. scz ad pducibile est realis. ibi relatio
 actualis producētis ad productū necio ē rea-
 lis. Nō em est possibile q calefactiuū ad cale-
 factibile sit relatio realis. qñ calefactū ad ca-
 lefactū sit relatio realis. Sed deus vt pducti-
 uus ab eterno referebat realiter ad creaturaz
 vt pducibil erat. g modo vt pductor siue vt
 creator refert realiter ad eam vt pducta siue

Dpl. 504

[Marginal notes on the right side of the page, including a large 'Dpl. 504' and various smaller annotations.]

creata. maior pz. **M**ior pbat. qz illa relatio est realis que a nullo intellectu dependet. nec humano nec angelico nec diuino. sed illa relatio qua deus ab eterno refert vt pducens e hmoi **I**stam pbo. **N**o em dependet ab humano itellectu vel angelico. qz no du fuerit. **N**ec ab intellectu diuino. qz eentia diuina nro modo intelligedi anqz sit intellecta ab intellectu diuino habet in se et ex se in finitatem virtute et perfectionem. et psequens potentia producedi ome pducibile seu possibile produci. **N**o em deus e omnipotens et omnium productiuus ex eo q inrelligit se ralem. sed eouerso ideo intelligit se talem. quia ipse est talis. **P**roducens ali quid i diuersitate nature. no minus refertur ad ipsum qz produces aliquid in eade natura. sed pater realiter refert ad filiu que producit i eadem diuina natura. g creator realiter refert ad creatura quam producit i diuersitate nature. **M**ior pz ex fide. pbat maior. nam cu relatio realis requirit extrema realiter distincta no minus est relatio realis inter creatoris et creatura que suppositaliter et naturaliter distinguunt. qz inter patre et filiu qui solu suppositaliter distinguuntur. **P** illud quod pprie t fm nome suum importat relationes. vbiqz hoc realiter inuenit ibi erit realis relatio. sed principiu ex nome suo importat relatione. qz vt dicit. i. phisicoz. pncipiu aut e cuiusda aut quozda. **C**u igit deus sit realis pncipiu creature. ipse realiter refert ad creaturam. **P** ome realiter diuersu ab alio refert ad ipm reali relatione. quia ipsa diuersitas e relatio. sed deus est realiter diuersus a creatura. g zc. **P** omne nomen quod pprie dicit de deo et no metaphorice ponit re sui significati realiter et formaliter i deo. quis em deus no sit formaliter lapis. est tamen formaliter sapiens qz lapis dicit metaphorice de ipso. sapientia no formaliter et pprie. sed deus pprie. immo ppriissime dicit dms et creator. ergo relationes talibz nomibz importate realiter erit i deo. **P** scia realiter refert ad scibile. quis no econuerso. vt pz. v. metaph. sed deus scia sua q est ide qd eentia sua ab eterno scuit omne creatura. ergo zc. **S**ed illa no pcludit. quia sicut i hac materia dicit solenes doctores. f. sancto **T**ho. et frater **E**gidius. ea que realiter ad se mutuo referunt. illa ad se mutuo realiter ordinantur. sed deus no ordinat realiter ad creatura cu ab ipsa i nullo dependeat. quis econuerso creatura ordinet ad deum. qz ab ipso realiter dependet. ergo deus no refert realiter ad creatura

quis econuerso creatura realiter referat ad ipm deum. **A**d primu igit dicendum q maior no est vera. qz ome moues siue agēs actione tra seute denominat a motu vel ab actone. quis motus talis no sit in mouete sed in mobili. et actio talis no sit in agere sed in passo. **A**d mi noze tamen potest dici q deus in omnibus talibus nomibus denominat a forma absoluta. prout talis forma terminat realem ordinem siue relationem creature ad ipm deum. **D**icit em dms prout habet in se potetiam coactiuaz ad quam seruus creature terminat. **D**icit creator prout habet in se potetiam creatricē ad qua relatio creature terminat. **A**d secundu dicendum q deus respectu creature sic est produces q etia est mensura producti. ideo relatio actualis ex pte dei trahit ad relationem que se habet modo mensure. sed quia mensura ad mensuratum no refert realiter. ergo zc. **A**d terciuz nego miorē. **A**d probationē dico q licet in illis qn qz diebus no fuerit intellectus humanus. sit tamen intellectus angelicus et diuinus. qui videtes relationes reales ipsius creature terminant ad actiuam potentiam creatoris. poterant econtra fm rationem accipere relatōes creatis ad creaturam. **A**d quartu. nego maiorē. quia relatio mensure ad mensuratum habet fundamentum reale et extrema realiter distincta. et tamen no est realis. vt patet. v. metaph. de relatione scibilis ad sciam. **A**d quintuz nego mino rē. **A**d probationes dico q relatio productiu ad pducibile creabile no fuit relatio real ab eterno i deo. qz no habuit extrema realiter distincta. creabile em anqz fuit creatū no differēbat realiter a creatrice essentia. vt patebit in. ij. li. bzo. qz relatio realis requirit extrema realiter distincta. ergo in illa pbatione datur no causa pro causa. qz dependētia ab intellectu no e ca quare hmoi relatio no sit realis. sed idistinctio extremoz est causa. **A**d sextu nego maiorē i tali materia cu produces est infinite nature et simplr necesse eē. quia tūc productū in eade natura est eque perfectū cu producente. ppter quod inter tale produces et pductū potest esse mutuus ordo. qz equaliter se coeugunt. **S**ed productū a tali producente in aliena natura rōne siue limitate pfectionis i infinitū distat a nobilitate et pfectione productis. et sic licet dependeat a producente ordinē ad ipm. et psequens ad ipsum realiter referat. tamen h no potest fieri econuerso ppter independētiam productis. **A**d probationē dico q peccat p assignationē no cause p ca. **P**ot etiaz dici

Solutio. Ad 1

Ad 2

Ad 3

Ad 4

Ad 5

Ad 6

Alia solio. B

Tōra opi nonē.

ad sextū q̄ maior nō est vera q̄n ratio produ-
cētis aliquid i diuersitate nature coincidit in
rationem mensure. ⁊ pducēs sine diuersitate
nature nō coincidit i rationē mensuraz q̄ est
in pposito. qz deus sic pducit creaturaz q̄ est
mensura creature. sic autē producit filiū. q̄
tū nō est mensura filij. cum filius sit eiusdem
pfectionis ⁊ dignitatis cū patre.

Ad 7

Ad 7 p idē patet ad septimū. quia cū res que est principi-
um coincidit cū eo qd̄ pprie est mēsuraz. tunc
relatio importata nomie principij non est re-
latio realis sed fm rationē tm̄. sicut est relatio
mensure. Potest etiā dici ad minores. q̄ h̄
nomē pncipiū nō sp̄ formalr̄ significat relati-
onē. essentia em̄ diuina formalr̄ exns̄ absoluta
ē pncipiū generādi ⁊ pncipiū spirādi. accipit
ḡ sept̄ pncipiū nō formalr̄ p̄ relatiōē. s̄ p̄ ab-
soluto ⁊ notate tm̄ relatiōē ipsi pncipiū quā
terminat. ⁊ hoc sufficit p̄ h̄o. i. p̄ h̄icoz. qz p̄ illa
p̄ba intēdit p̄bare p̄menide ⁊ mellissū q̄ nō

Ad 8

sit vnū solū ens. sed multa sūt q̄ sūt. Ad octa-
uū dicendū q̄ maior nō est vera. nisi fūdet ra-
lis diuersitas i terminis qui mutuo sunt ad in-
uicē ordinabiles. Cū p̄t dicit ad mino-
rē q̄ sicut deus est vnus p̄ subam suā ⁊ nō per
intentionē additam. sic est diuersus seu disti-
ctus a quocūqz distinguit p̄ essentiam suaz ⁊
nō p̄ aliquā realē relatiōem additā.

Ad 9

Ad 9 nō ad minore dicenduz q̄ eo ipso q̄ p̄prie
dicit creator ⁊ dñs. iō p̄prie est in deo potētia
creatura ⁊ potētia coercitatiua fininās relatio-
nes creature oīs seruitur q̄ creatura ipsi deo
subijcit.

Ad 10

Ad 10 ad decimū ddm̄ q̄ scia nostra rea-
liter refert ad scibile. qz ipsa mēsurat a scibili.
s̄ scia rei nō mēsurat a rebo. sed est mensura
re. sic ait omen. ⁊ metaph. ḡ argumentū est
p̄ me et extra suū pposito.

Ad 11

Ad 11 scda conclusio p̄ p̄ia dicit. Quia coipo q̄ aliqd̄ relatiōe rea-
li refert ad aliqd̄ terminū. intellectus noster
naturā terminat h̄m̄o i relatiōē p̄cipit econ-
tra refert. sed oīs creatura realr̄ refert ad deū.
vt patebit in. iij. articulo. ḡ deus saltē fm̄ rati-
onē refert ad creaturā.

2

2 p̄ q̄ncunqz nomen relatiuū vere p̄dicat de aliquo. si ex hoc nō po-
nit i eo relatio fm̄ rē. saltē ponet in eo fm̄ rōez
sed hoc nomen dñs est relatiuū ⁊ vere p̄dicat
de deo. ḡ rē.

Instantia

Nota bñ.

Primo sic. De q̄ vere p̄dicat relatiuū fm̄ esse
i illo debet esse realis relatio. ⁊ non solū fm̄ ra-
tionē. sed dñs est relatiuū fm̄ esse ⁊ nō fm̄ di-
ci. ⁊ vere p̄dicat de deo sicut triplē dicit. ḡ rē.

2

Secdo sic. Nihil inuanū debet poni i deo.
qz si deus ⁊ natura nihil faciūt frustra. vt di-

cit. i. celi ⁊ mundi. multo minus potest aliqd̄
frustra esse in deo. s̄ ratio cui nō respōdet res
cassa est ⁊ vana. vt ait Boetius. Tercio qz
si relatio qua deus dicit dñs solū est i deo fm̄
rationē. tūc seq̄ret q̄ deus ex hoc solū eēt dñs.
qz intelligerem̄ eū esse dñm. dñs ē falsuz. ḡ ⁊
anecdēs.

Solutio

Ad 1

Ad 2

Ad p̄mū ddm̄ q̄ nō om̄e relatiuū fm̄
esse realr̄ refert. qz sicut q̄nc̄ relatio fm̄ di-
ci ē relatio realis. sic nō ē incōueniēs q̄ relatiō
fm̄ eē q̄nc̄ sit relatio fm̄ rōez.

Ad scdm̄ di-
co ad minore q̄ rōni siue app̄hēsiōi itellect⁹
q̄nc̄ nihil m̄det i re extra. sicut cuz app̄hēdit
chūnera. ⁊ tal rō ē cassa ⁊ vana. ⁊ de tali rōne
loquit ip̄ se Boet⁹. Dñqz m̄det aliqd̄ i re ex-
tra itaqz imediatū ⁊ p̄ximū sūdamerū. sicut cū
app̄hēdit res p̄me intēdis. puta hōvl̄ lapis
fortes vel plato. Dñqz aut̄ m̄det sūdamentū
remotū ⁊ mediātū.

Et h̄ duplr̄. qz qdā sūt q̄
intellect⁹ sua subtilitate p̄quirit. puta intel-
ctus ouertēs se sup̄ fantasma fortis intelligit
fortē tanqz verē ens reale p̄me intēdis. vidēs
aut̄ hoc intellectu nō p̄dicari de plibz nomiat
ip̄m̄ in diuū. ⁊ illud ē nomē scde intēdis.
qz p̄ immediato sūdamento sibi m̄det app̄hen-
sio intellectus. puta nō p̄dicari de plibz sed p̄
mediato sūdamerū sibi m̄det res extra. puta
fortes. Aliqñ aut̄ talia intellect⁹ nō p̄q̄rit sua
subtilitate. sed ex suo mō intelligēdi de nccita-
te p̄sequit. ⁊ h̄m̄oī v̄plimū sūt relatiōes fm̄
rōez. qz quis em̄ i re extra ita rep̄deat mensura-
tū a mensura q̄ eōuerso mēsurā nō depēdet
a mensurato. tm̄ apud intellectu est eoz̄ qua-
si mutua depēdētia. qz sicut intellectu nō po-
test app̄hēdere mensuratū vt mensuratū ni-
si app̄hēdat mensurā. sic nec p̄t app̄hēde-
re mensurā vt mensurā nisi app̄hēdat mensu-
ratū. qz tamē depēdētie apud intellectu
qua intelligit mensuratū depēdere a mensu-
ra corespōdet depēdētia in re extra. ideo re-
latio mēsurati ad mensurā est realis. depēdē-
tie aut̄ mensure apud intellectu nō respōdet i
re extra depēdētia mēsure. sed sola terminatio
qua mēsurā terminat depēdētia mēsurati. iō
relatio mensure ad mensuratū est relatio fm̄
rationē.

Ad 3

Ad tercū dicendū q̄ aliquid ve-
re ⁊ realiter est idē sibi. tamē relatio qua idem
refert ad seip̄m̄ est relatio fm̄ rationē. qz intel-
lectus ipsam̄ p̄cipiendo v̄t̄ vno tanqz duo-
bus. vt patz. v. metaph. sic deus vere ⁊ realis-
ter est dñs p̄pter verā ⁊ realē potētiā coercē-
di subditos qua terminat oīm̄ depēdētiāz
seruituris subditoz̄ suoz̄. relatio tm̄ rei ad sub-
ditos est relatio fm̄ rationē. cuz sibi ex p̄te rei

nō m̄deat ordo dependētie qua referat ad s̄b / ditos. sed solū dependētia quā terminat put / subditi ordinat̄ ad ipm.

Articulus 3 Quantū ad terciūz

principale. vtrum relatio que est inter deūz et creaturā sit realis ex parte creature. sic proce / dam. Primo ponā vnam cōclusionē r̄ ipsam / probabo. Secūdo instabz p̄ra eam. r̄ solūaz / instānas. Tercio inferā quoddā correlariūz / cōtra dicta cuiusdā doctozis in ista materia.

Loco 1 Cōclo ē hec q̄ creatura realit̄ refer̄ ad crea / torē. Q̄ illud quod realit̄ depen det ab alte / ro r̄ ad ipm ordinat̄. hoc realit̄ refer̄ ad ipz.

2 sed creatura realit̄ depen det a deo r̄ ad ipsuz / ordinat̄. vt patet. xij. metaph.

3 P̄. om̄e pro / ductūz reale realit̄ refer̄ ad producens. sed / creatura est realit̄ producta a deo. ḡr̄.

Instātia 1 Om̄e mensuratū realit̄ refer̄ ad mensuram / qua p̄fectissime mensurat̄. sed deus est mēsu / ra om̄ p̄fectissima qua omnes creature perfe / ctissime mensurant̄. Contra illā cōclusionē / ab aliquibz instat̄ sic. Si oīs creatura refer̄ / ad creatorē relatiōe reali. tūc ipsa relatio qua / refer̄ creatura cum sit realis est vera creatura / r̄ p̄ consequēs refer̄tur ad creatorē. aut igit̄ / refer̄ relatiōe s̄m rationē. aut relatiōe reali.

2 Si primo mō. tūc pari ratione quilibet alia / creatura refer̄ relatiōe s̄m rationē ad creato / rē r̄ nō reali relatiōe. Si secūdo modo. tūc / eodē modo queret̄ de illa relatiōe. r̄ erit pro / cessus in infinitū.

3 P̄. creatura s̄m q̄ p̄ / ducta a deo sic refer̄ ad deūz. sed a deo s̄m sub / stantiā suā est producta. igit̄ s̄m suā substan / tiā refer̄ ad deū. r̄ nō s̄m aliquā relatiōe ac / cidētalit̄ supuenientē.

Corā istā / tiam. P̄. om̄is relatio est / quasi quoddā mediū inter extrema relatiua. / sed inter creatorē r̄ creaturā nullū cadit medi / um. q̄ s̄m Bern. om̄e quod ē aut est creatu / ra. aut creatrix cōntia.

Solutio. Sed illud expresse / ē p̄ra. b. Aug. v. de trini. c. vi. vbi ait deūz di / ci relatiue ad creaturaz. nō ratione accidētis / quod accidit sibi. sed ratione accidētis quod / accidit creature. ad quam dici incipit ipse de / us. Oportet igit̄ q̄ relatio creature ad ipsuz / deū sit aliquid reale existens in ipsa creatura / quo ad deū creatura refer̄.

Ad 1 Ad primū igit̄ / dicendū. q̄ relatio refer̄ ad deū. nō tamē alia / relatiōe sed seipsa. Sicut em̄ species differt / d̄ntia sua p̄p̄ia ab alia specie. d̄ntia autem / nō differt alia d̄ntia. s̄z seipsa est ab alia dif / ferētia realit̄ diuersa. sic relatiū refer̄ rela /

tiōe. relatio autem respicit terminū seipsa.

Ad 2 Ad secūdū dicendū q̄ sicut aliquid dici / tur simile ipsa qualitate causalit̄ et fūdāmē / talit̄. sed ipsa similitudine dicit̄ simile forma / liter. sic quilibet creatura p̄ suaz naturā refer̄ / tur ad deū fūdāmētalit̄. sed ipsa relatiōe for / malit̄.

Ad 3 Ad terciū dicendū q̄ quīs inter / creatorē r̄ creaturā non sit mediū tale qd̄ nec / sit creator nec creatura. tamen inter creaturā / absolutā r̄ creatorē p̄ modū cuiusdā tendētie / mediat̄ creatura que est relatio. que cū sit ipa / tendētia siue ordo. nō requirit aliam tendē / tiāz mediā. sed seipsa tendit ad terminū. nec / etiā mediat̄ relatio tanq̄ res alia a suo fūda / mento sed tanq̄ modus.

Correlari / um 3 Et ex hoc potest / inferri p̄ra vnū doctozes q̄ falsa est sua adin / uentio qua ponit circa illam d̄ntiōz. xxx / q̄ n̄ ulla relatio formalit̄ sumpta sit ens rea / le extra animā. Om̄is em̄ relatio vt ait depen / det ab actu rationis. et formalit̄ soluz habet / esse obiectiue i anima. Et hoc ipse pbat p̄mo / de relatiōibz que dicunt̄ modo vnūz. vt est / similitudo. equalitas r̄ idētitas. De idētitate / tamen dimitto. q̄ ibi p̄cedo secū q̄ ibi sit re / latio s̄m rationēz tm̄.

2 De similitudine s̄o / arguit sic. Oīs realitas potest p̄ diuinā potē / tiam manutēri absq̄ omni alia realitate a / qua non dependet. sed realitates duarū albe / dinū a similitudine nō depen dēt. ergo si simi / litudo esset ens reale posset deus manutēre / duas albedines destructa similitudine. sed il / lud est falsum. q̄ intellectus semp eque inue / nit̄ similitudinē circa h̄mōi duo alba.

3 Se / cundo pbat hoc idē de relatiōibz mō numeri / sic. Si relatio mō numeri eēt verū ens reale / extra animā. tunc in vna reputā vna sola li / nea essent infinite entitates reales. falsitas cō / sequētis patet. pbat p̄sequētia. q̄ talis linea / respectu siue medietatis esset dupla. r̄ illa me / dietas respectu totius esset subdupla. Iterūz / eadem linea respectu siue terciē partis esset tri / pla. respectu quarte eēt quadrupla. r̄ sic de s̄m / gulis p̄ribus. que cū sint infinite eēt infini / te entitates relatiue actu in eadē linea. quod / est impossibile. ergo relationes tales nō pos / sūt dicere formalit̄ aliquā entitatē extra ani / mā.

4 Tercio idē pbat de relatiōibus dictis / mō potētie. q̄ illud nō pōt poni res i natura / qd̄ nō habet aliqd̄ p̄ductiū nec mediate nec / imediate. s̄z p̄ntitas ē h̄mōi Maior p̄z. q̄ n̄ / h̄il pōt seipm p̄ducere. vt p̄z p̄ Aug. i. de tri. / ca. i. r̄ p̄ om̄e. xij. meth. c. mento. xxxvij. Mi / norēz pbat. q̄ paternitas que de nouo fit in

Ad 2

Ad 3

Correlari / um 3 Au / reoli.

Rōes Au / reoli.

2

3

accidēs eiusdē p̄nitatis. q̄ est causa sine q̄ nō sine remouēs prohibens. quia nō esse filij est causa prohibens actualē existentia ipsius paternitatis. **¶** Et cū dicit q̄ tunc pater cau- sare aliquid in seipso. Dico q̄ nihil repugnat causare aliquid in seipso p̄ accidens. Sicut em̄ motus ipsius grauis est i graui. ⁊ tamen causat a graui. nam graue p̄ se remouet pro- hibens. quod remouendo mouet seipsum de- orsum p̄ accidens. vt patet. viij. phisicorū. et sicut talis motus per se est ab ipso generante. quod quidem generans quantum dat de for- ma tantū dat de loco. ⁊ p̄ consequēs de motu ad talem locum. vt apparet in eodem. viij. sic in p̄posito 2c. **¶** Ad quartum nego minorē. quia si re penit⁹ destructa adhuc maneret sci- entia. tunc habens scientia nihil sciret. quia tale scitum nihil penitus esset. cum sit destru- ctum tam in se q̄ in suis causis. de nihilo au- tem nō potest esse scientia. Nihil em̄ nō con- tingit scire. quia nō est. vt dicit. i. posteriorū.

Ad 5 **¶** Ad quintū dicens q̄ vel p̄ agens actua- liter attingēs intelligis agens p̄ accidens. si/ ue causam p̄ accidens. ⁊ tunc minor est falsa. q̄ nunq̄ acquirit paternitas sine actione pa- tris qua prohibens paternitatē puta nō esse fi- lij remouet. Vel p̄ agens actualiter attingēs intelligis agens sine causā p̄ se actualiter ope- rantē. ⁊ tunc maior est falsa. quia p̄ eam eque bene probat q̄ motus actualiter inexistēs gra- ui non sit aliqua res. sicut de paternitate. q̄a causa p̄ se illius motus. puta illud a quo ge- nitū fuit illud graue protūc cum graue mo- uet nō attingit actualiter ipsum graue. q̄ for- te potunc destructū est. ⁊ nō est in rez natu- ra nisi in p̄tētia. **¶** Et sic apparet q̄ rationes illius nō conuincit.

Arict's 4

Quātuz ad quartū
p̄ncipale. vtrum relatio dei ad creaturam sit prior relatione creature ad deum vel econuer- so. Dicens q̄ relationes p̄dicte puta creatu- re ad deū ⁊ dei ad creaturā vt relatiōes oppo- site sunt. neutra ē prior alia. q̄ vt sic hec ena- tura relatiuoz. q̄ vt relatiua sunt simul sunt. Sed q̄ vt dixi sup̄ eū similtate nature stat- p̄ortas originis. ideo possit ille articulus pe- tere. vtz relatio qua refertur creatura ad deū magis habeat rationē originis respectu rela- tiōis qua refert deus ad creaturā q̄ econuerso. **¶** Et tūc penes istū intellectū dico. saluo m̄- liori iudicio. q̄ relatio q̄ creatura refert

ad deū. magis habeat rationē originis respectu relatiōis q̄ deus refert ad creaturā. sine illa re- latio sit eterna sine tp̄alis q̄ econuerso. **¶** Q̄ q̄nq̄q̄ aliq̄ relatiua sic se habet q̄ vnū realit̄ refert ad altez. illud aut econuerso nō refert ad illud nisi ex hoc q̄ intellectus ꝑcipit ip̄z refer- ri ad illud motū illius ꝑceptus accipiens ab illa p̄ma reali relatione. tūc illa realis rela- tio magis est origo illius relationis fm̄ rōez siue fm̄ ꝑceptū intellect⁹ q̄ econuerso. Sed sic est i p̄posito. q̄ vt sup̄ius patuit. ex quo intel- lectus ꝑcipit realē relationē creature termina- ri ad ipm̄ deū. ꝑcipit ex suo mō intelligēdi ne- cessario econtra ipm̄ deū terminatē h̄m̄ oī rela- tionē creature referrī ad ipsā creaturā. q̄ obie- ctive mouet ip̄z intellectū relatio creature ad ꝑcipiendā relationē quā ponit i creatore. et p̄- nō origo ei⁹ dici p̄t. **¶** q̄nq̄q̄ aliq̄ duo sic se h̄nt q̄ vnū est naturale. aliud aut ex so- lo ꝑceptu intellectus apphēditis ipm̄ ad si- militudinē illius natural. tūc illud naturale ē p̄us origine illo quod ad instar sui p̄ intelle- ctū est apphēditum. Sed relatio creature ad deū ē naturalis. cū ipsa naturaliter dependeat a deo fm̄ totū suum esse. relatio autē dei ad cre- aturā est ex sola apphēnsione intellect⁹. q̄ 2c. **¶** semp̄ illud est prius origine a quo mo- uet intellectus ad aliquem conceptū. q̄ illud quod fit ex tali conceptu. sed a reali dependen- tia siue relatione creature mouet intellect⁹ ad concipiendū deū esse realē terminū illi⁹ depen- dentie. ⁊ ex tali cōceptu ipse intellectus refert econuerso h̄m̄ oī terminū. s. deum ad creaturā. q̄ 2c. **¶** Sed si sic dixerō. q̄d credo b̄n̄ dictū. tūc motiuis duaz opinionū me oportet m̄dere. Quaz p̄ma sine distincōe simplr̄ dicit. q̄ re- latiōes dei ad creaturā sunt p̄ores relatiōibus creature ad deū. Quia q̄n̄ aliqua relatiua sic se h̄nt q̄ vnū est totalit̄ cā alteri⁹. tūc relatiō illius q̄d est cā est prior relatione eius q̄d est effectus. sed deus totalr̄ est cā creature. q̄ 2c. **¶** eadē est relatio q̄ deus vt creati⁹ ab eter- no refert ad creabile. ⁊ qua vt creans in tpe re- fert ad creatū. q̄ nihil de nouo p̄t sibi adue- nire. sed relatio creatis ē prior relatiōe creati. q̄ sicut creare actiū est prius creati passiuo. sic relatio creatis ē p̄or relatiōe creati. q̄ prior ē relatio qua vt creatiuus ē refert ad creabile q̄ econuerso relatio creabilis q̄ creabile refer- tur ad p̄ncipiū creatiū. **¶** nō q̄ creatura p̄t creati ideo deus p̄t creare. sed econuerso. Sicut q̄ posse creare p̄cedit posse creati. sic re- latio creatis p̄cedit relatiōez creati. q̄ 2c. **¶** **¶**

Contra Alex. 3. q. 9. 6.

8 3

